AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 20.5.2008
COM(2008) 306 végleges

2008/0103 (CNS)
2008/0104 (CNS)
2008/0105 (CNS)
2008/0106 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös agrárpolitika módosítása céljából a 320/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a(z) […]/2008/EK rendelet módosításáról

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendelet módosításáról

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló 2006/144/EK határozat módosításáról

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2008) 1885}
{SEC(2008) 1886}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT INDOKAI ÉS CÉLKITŰZÉSEI

A Felkészülés a KAP-reform „állapotfelmérésére” című 2007. november 20-i bizottsági közlemény fő célkitűzései között szerepelt a 2003-as KAP-reform végrehajtásának értékelése és a reformfolyamat azon kiigazításainak bevezetése, amelyek szükségesnek mutatkoznak a politika további egyszerűsítése, az új piaci lehetőségek megragadása, továbbá az olyan új keletű kihívásokkal történő szembenézésre való felkészülés érdekében, mint az éghajlatváltozás, a vízgazdálkodás vagy a bioenergia.

Az elmúlt hónapokban a fentiekben említett egyik célkitűzés, nevezetesen a piaci lehetőségek megragadása új megvilágításba került számos mezőgazdasági termék árának kivételes mértékű, hirtelen áremelkedése folytán. Már a 2006-ban és 2007 első félévében megfigyelhető folyamatos árnövekedés is alátámasztotta a novemberi közleményben arra vonatkozóan levont következtetéseket, hogy a KAP összes fennmaradó kínálatszabályozó eszközét (azaz a tejkvótákat és a területpihentetést) el kell törölni. Az említett fejleményeket előidéző tényezők együtthatása és az Unió által e helyzetben tanúsítandó legmegfelelőbb magatartás tárgyában egy külön bizottsági közlemény elfogadására került sor.

Az állapotfelmérésről szóló novemberi közleményben a KAP legutóbbi reformjainak értékelésével kapcsolatban szereplő fő következtetések ugyanakkor továbbra is érvényesek. A reformok a fenti folyamat egy új szakaszát nyitották meg azzal, hogy az egységes támogatási rendszeren keresztül a közvetlen kifizetések túlnyomó részét függetlenítették a termeléstől: 2003-ban a szántóföldi növények, a marha-és a juhhús, valamint a tejtermékek ágazatában, 2004-ben pedig az olívaolaj, a gyapot és a dohány ágazatában. A 2003-as reform részeként a vidékfejlesztési politikát a kiegészítő források és a politikai eszközök 2005-ös reformja is erősítették. Végül a reformfolyamat 2006-ban a cukorágazatban, 2007-ben pedig a gyümölcs- és zöldség-, valamint a borágazatban folytatódott.

A fent említett reformok a KAP irányultságának jelentős elmozdulását mutatják, amely ma már sokkal alkalmasabb alapvető céljainak elérésére.

- A termelői támogatások jelentős része (90%) nem kötődik a termeléshez kapcsolódó döntésekhez, így az uniós mezőgazdasági termelők a gazdasági környezetükben zajló változásokhoz való alkalmazkodás során a piaci jelzésekre reagálva dönthetnek, és saját termelési lehetőségeikre és preferenciáikra támaszkodhatnak. Ez a gazdaságok jövedelemtámogatásának leghatékonyabb módja.

- A termékek támogatásától – amelyet széles körben a múltbeli túltermelési problémák forrásának tartanak – való elmozdulás és az uniós támogatott árak csökkenése az EU mezőgazdaságát nagy mértékben közelítette a világpiacokhoz, javítva a piaci egyensúlyt és csökkentve az intervenciós készletekhez vagy a felesleghez kapcsolódó költségvetési kiadásokat.

- A reformfolyamat eredményeképpen nőtt az uniós mezőgazdaság versenyképessége, így bár az EU részesedése az árupiacok többségében visszaszorult, a legnagyobb mezőgazdasági exportőrré vált – főleg magas értéket képviselő termékek esetén –, és mindeközben a világ legnagyobb mezőgazdasági importőre, ezáltal a fejlődő országok messze legnagyobb piaca maradt.

- A KAP egyre fokozódó mértékben járul hozzá környezetkárosodás kockázatai elleni fellépéshez és a társadalom által elvárt közjavak megteremtéséhez, tekintve hogy a termelők támogatása ma már – a kölcsönös megfeleltetés elve alapján – a környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági és -minőségi, valamint állatjólléti előírások betartásától is függ.

- A megerősített vidékfejlesztési politika elősegíti a környezet és a vidéki tájak védelmét, továbbá növekedést, munkahelyeket és innovációt eredményez különösen a távoli, elnéptelenedett vagy a mezőgazdaságtól erősen függő vidéki területeken.

A fent bemutatott eredmények jelzik, hogy a KAP mára alapvetően különbözik múltbeli önmagától. A Felkészülés a KAP-reform „állapotfelmérésére" című közlemény azonban azt is kiemeli, hogy „ahhoz, hogy a KAP továbbra is a jelen és a jövő politikája maradhasson, képesnek kell lennie saját eszközei értékelésére, meg kell tudnia ítélni, hogy azok megfelelően működnek-e, meg kell határoznia a célkitűzések eléréséhez szükséges módosításokat, és alkalmazkodnia kell az új kihívásokhoz."

A közleményben megadott támpontok alapján a Bizottság jogalkotási javaslatokat készített, amelyeket a KAP állapotfelméréséről szóló hatásvizsgálati jelentés kísér, bemutatva az érintett felek széles körű konzultációjának eredményét és a többi uniós intézmény észrevételeit.

A jogalkotási javaslatok az alábbi három alaprendeletet érintik:

– a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet,

– a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet"),

– az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet.

Bár nem eredményeznek alapvető reformot, a vonatkozó javaslatok hozzájárulnak a KAP további fejlődéséhez, összhangban a Bizottság átfogó céljával és a Szerződések azon követelményeivel, hogy egy fenntartható és piacorientált mezőgazdasági ágazat jöjjön létre.

2. EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZER (SPS) ÉS EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZER (SAPS)

2.1. Jogszabályok egyszerűsítése

A jobb szabályozás és a jogszabályok egyszerűsítése a Bizottság 2004 és 2009 közötti időszakra vonatkozó politikai prioritásai közé tartoznak. A KAP egyszerűsítése felé vezető út legfontosabb szakasza a 2003-as reformmal kezdődött, amelynek keretében a termelőknek járó közvetlen kifizetések többségét az egységes támogatási rendszerbe csatornázták, és 2007-ben sor került az egységes közös piacszervezés elfogadására.

Az egységes támogatási rendszerrel kapcsolatos tapasztalatok megmutatták, hogy az hozzájárult az igazgatási terhek csökkentéséhez, a fölösleges közkiadások elkerüléséhez, valamint a KAP társadalmi elfogadottságának és versenyképességének javításához. Az egyszerűsítés érdekében mindazonáltal tehetők még további lépések, különösen a kölcsönös megfeleltetés és a jelenleg részben függetlenített támogatások területén.

Kölcsönös megfeleltetés

A KAP 2003-as reformja a mezőgazdasági üzemek egységes támogatása körében bevezette a kölcsönös megfeleltetést. Ennek keretében az említett kifizetéseket a környezetre, az élelmiszer-biztonságra, az állatjóllétre, valamint a gazdaság jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartására vonatkozó előírásoknak való megfeleléstől teszik függővé.

Mind a tagállamok, mind a Bizottság – ez utóbbi a számlaelszámolás érdekében végzett ellenőrzések keretében – rámutattak a kölcsönös megfeleltetés végrehajtásához kapcsolódó gyakorlati nehézségekre. Ez arra indította a Bizottságot, hogy megvizsgálja a kölcsönös megfeleltetés alkalmazási körét annak szűkítése és jobb fókuszálása érdekében. A javaslatok célja különösen azon jogszabályi kötelező követelmények visszavonása, amelyeket vagy nem tekintenek relevánsnak a mezőgazdasági termelők felelőssége szempontjából, vagy nem kötődnek ez utóbbihoz, valamint olyan követelmények bevezetése a jó mezőgazdasági és ökológiai állapot körébe, amelyek segítségével megőrizhetők a területpihentetésből eredő kedvező környezeti hatások és megoldhatók egyes vízgazdálkodási problémák.

A termeléstől részben függetlenített támogatások

A 2003-as KAP-reform kapcsán néhány tagállam úgy vélte, hogy a támogatásoknak a termeléstől való teljes függetlenítése egyrészt számos olyan kockázattal jár, mint például a termelés beszüntetése, a feldolgozóipari ágazatok körében fellépő nyersanyaghiány, másrészt társadalmi és környezeti problémákhoz vezet a korlátozott gazdasági alternatívákkal rendelkező térségekben. A fenti okból döntöttek úgy, hogy a termeléstől függő támogatásokat néhány ágazatban meghatározott szinteken fenntartják.

A termeléstől függetlenített támogatások kapcsán szerzett tapasztalatok azt mutatják, hogy az áttérés nem vezetett drasztikus változáshoz az uniós szintű termelési struktúrában, és arra ösztönözte a termelőket, hogy a termelés során fenntarthatóbb módon elégítsék ki a piaci keresletet. Szintén ki kell emelni, hogy a két rendszer (a termeléstől függő és a termeléstől függetlenített támogatások) párhuzamos fenntartása a tagállamok nemzeti és regionális szintű közigazgatásának egyszerűsítése ellenében hatott.

A fentiek ismeretében a javaslat arra irányul, hogy az említett rendszereket hozzák összhangba a 2003-as KAP-reform elveivel oly módon, hogy a még létező, termeléstől függő támogatásokat helyezzék át az egységes támogatási rendszer keretébe. Kivételként kezelik azonban az anyatehenekre, valamint a juh-és kecskehúsra vonatkozó támogatást. A fenti esetekben a javaslat lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy a gazdasági tevékenység megőrzése érdekében a jelenleg hatályos formában fenntartsák a termeléstől függő támogatást azokban a régiókban, ahol a gazdasági alternatívák korlátozottak vagy egyáltalán nem léteznek.

A jogszabályok egyszerűsítéséhez kapcsolódó egyéb kérdések

A javaslat egyéb intézkedéseket is tartalmaz az egységes támogatási rendszer további egyszerűsítése érdekében. Többek között rugalmasabbá teszi a nemzeti tartalék felhasználását, a támogatási jogosultságok átruházását, a jogosultságok módosítását és a kifizetések időpontjának megválasztását. A javaslatban szerepel a területpihentetési támogatás eltörlése is.

2.2. *Elmozdulás a nagyobb részben átalányalapú, termeléstől függetlenített támogatások felé*

A 2003-as reform a mezőgazdasági üzemek termeléstől függetlenített támogatását a KAP kulcsfontosságú elemeként vezette be. A fő célkitűzés egy olyan közvetlen támogatási rendszer létrehozása volt, amely lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők számára, hogy piacorientáltak legyenek, igazgatási szempontból a lehető legegyszerűbb, és összhangban van a WTO szabályaival. A rendszer végrehajtása céljából két alapmodell állt a tagállamok rendelkezésére: a történeti és a regionális alapú végrehajtási modell:

– a történeti alapú végrehajtási modell: e modellben a támogatási jogosultságok a termelők múltbeli egyéni referenciaösszegein alapulnak,

– a regionális alapú végrehajtási modell: e modellben az átalányösszegű támogatási jogosultságok azokon az összegeken alapulnak, amelyeket a mezőgazdasági termelők egy adott régióban a meghatározott referencia-időszak alatt kaptak.

A jelenleg hatályos szabályozás nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy az egységes támogatási rendszer végrehajtási modellje tekintetében megváltoztassák a döntésüket. A tapasztalat ugyanakkor azt mutatja, hogy a meglévő rendszerekben bizonyos kiigazításokat szükséges vagy ajánlatos elvégezni. Például a támogatási szinteknek a történeti alapú végrehajtási modell alkalmazásából eredő különbségeit a jövőben nehezebb lesz megindokolni, mivel a támogatások alapjául szolgáló referencia-időszakok időben egyre távolabb kerülnek.

Másfelől elmondható, hogy a regionális alapú végrehajtási modell a támogatások kezdeti újraelosztása ellenére méltányosabb támogatást nyújt a termelőknek.

Ezért javasolta a Bizottság, hogy tegyék lehetővé a tagállamok számára az általuk alkalmazott végrehajtási modell kiigazítását, fokozatosan elmozdulva a jogosultságokra alkalmazott, nagyobb részben átalányalapú támogatások felé annak érdekében, hogy az egységes támogatási rendszer eredményesebbé, hatékonyabbá és egyszerűbbé váljon. A fentiekkel párhuzamosan a javaslatok számos egyszerűsítési intézkedést tartalmaznak az egységes támogatási rendszer végrehajtása vonatkozásában.

2.3. Az egységes területalapú támogatási rendszer kiterjesztése

Az egységes területalapú támogatási rendszert az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott tagállamoknak az egységes támogatási rendszerbe való bevonását megelőző lépésként vezették be annak érdekében, hogy e sajátos mezőgazdasági helyzetben levő országok számára megkönnyítsék az EU-hoz való alkalmazkodást. Az egységes területalapú támogatási rendszert átmeneti rendszerként arra hozták létre, hogy segítsék az EU-10 és az EU-2 országainak zökkenőmentes integrációját, tekintettel arra, hogy az említett országok és az EU-15 tagállamok között az általános gazdaság és a mezőgazdaság szintjét illetően rendkívül jelentős különbségek álltak fenn.

Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamoknak 2011-ben (Bulgáriának és Romániának 2012-ben) át kell térniük az egységes támogatási rendszerre. Indokoltnak tűnik az érintett tagállamok számára lehetővé tenni, hogy az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazását 2013-ig meghosszabbítsák. Ez a lehetőség összhangban van az EU-15 tagállamok vonatkozásában hozott döntéssel, mivel ez utóbbiak felülvizsgálhatják az egységes támogatási rendszer általuk való végrehajtását, és dönthetnek arról, hogy egy nagyobb részben átalányalapú modell felé mozdulnak el.

2.4. Az 1782/2003/EK rendelet felülvizsgált 69. cikke

A mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerekről szóló 1782/2003/EK rendelet 69. cikke alapján az egységes támogatási rendszert alkalmazó tagállamok jogosultak ágazatonként visszatartani a nemzeti felső határ legfeljebb 10%-át kitevő összegeket az adott ágazatban a környezet védelme és javítása vagy a mezőgazdasági termékek minőségének és forgalmazásának javítása érdekében hozott intézkedésekkel kapcsolatos közvetlen kifizetések céljára.

Annak érdekében, hogy a tagállamok nagyobb mozgástérrel rendelkezzenek a KAP általános irányából következő szükségletekre adható válaszok tekintetében, a javaslatban szerepel a 69. cikk alkalmazási körének kiszélesítése az alábbiak szerint:

– az arra vonatkozó korlátozás, hogy a lineáris csökkentésekből eredő összegeknek ugyanabból az ágazatból kell származniuk, ahol végül felhasználásra kerülnek, eltörlésre kerül,

– a javaslat lefedi a bizonyos régiókban, a tej-, marhahús-, juhhús-, kecskehús- és rizságazatban tevékenykedő termelőket érintő hátrányok elleni fellépéseket is,

– a javaslat lehetőséget biztosít arra is, hogy a visszatartott összegeket a szerkezetátalakítás és/vagy fejlesztési programok által érintett területeken a jogosultságok kiegészítésére használják fel,

– rendelkezik egyes kockázatmenedzselési intézkedések – természeti katasztrófák esetére létrehozott terménybiztosítási rendszerek és állatbetegségek esetére létrehozott kockázati alapok – bizonyos feltételek mellett történő támogatásáról is,

– azok az intézkedések, amelyek nem felelnek meg teljes bizonyossággal a WTO „zöld doboz" kritériumainak, a felső határok 2,5%-ában kerülnek korlátozásra,

– végül a javaslat az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok számára is lehetővé teszi a szóban forgó rendelkezés alkalmazását.

2.5. Moduláció

A *moduláció* a költségvetési átcsoportosítás egy módszere, amelynek alkalmazása során a termelőknek járó közvetlen kifizetéseket egy meghatározott százalékos arányban csökkentik (I. pillér), és az így felszabaduló költségvetési forrásokat vidékfejlesztési intézkedések (II. pillér) céljára használják fel.

A 2003-as reform eredményeként a 15 tagú Európai Unió összes tagállama vonatkozásában érvényesült a kötelező moduláció, a 2005-ös elindításakor 3%-os, majd növekvő, 2006-ban 4%-os és 2007-től 5%-os mértékben. Egy 5 000 eurós engedmény szintén bevezetésre került, amely összeg alatt a közvetlen kifizetésekre nem alkalmaztak csökkentést.

A Felkészülés a KAP-reform „állapotfelmérésére" című közlemény számos új és már korábban létező kihívásra hívta fel a figyelmet a közös agrárpolitika kapcsán – úgy mint: éghajlatváltozás, kockázatmenedzsment, bioenergia, vízgazdálkodás és biológiai sokféleség –, és úgy tekintett vidékfejlesztési politikára, mint a fenti változásokból eredő problémák egyik lehetséges megoldására.

A vidékfejlesztési politika keretében rendelkezésre álló intézkedések már most különböző választási lehetőségeket kínálnak az új kihívásokkal való szembenézésre – a tagállamok az utóbbiakhoz kapcsolódó intézkedéseket már bele is foglalták a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó vidékfejlesztési programjaikba. A vidékfejlesztési források 2007-es pénzügyi igénybevételének első tapasztalatai mindazonáltal arra utalnak, hogy a tagállamok költségvetési igényei messze meghaladják a pénzügyi lehetőségeiket.

Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a tagállamok az új kihívásokkal való szembenézés egyre fokozódó igényét a vidékfejlesztés keretében javasolt intézkedések segítségével kielégítsék, a javaslat magában foglalja a kötelező moduláció 8%-kal való növelését és egy kiegészítő, fokozatosságot biztosító elem bevezetését egy új rendszernek megfelelően, mely utóbbi az alábbi elveken alapul:

– a modulációból származó minden új bevétel abban a tagállamban marad, ahol az keletkezett,

– az EU-15 országokban az 5000 EUR összeget meghaladó minden kifizetésre alkalmazandó alap moduláció 2009-től kezdődően évi 2%-kal növekszik, mígnem 2012-ben eléri a – jelenleg érvényes 5%-on felül számítandó – 8%-os növekedést,

– a progressive element is introduced; a kifizetéseket az egymást követő küszöbértékek tekintetében mindig további 3%-kal csökkentik; a közvetlen támogatások pénzügyi kezelését célzó, tagállamonként nettó globális felső határokat meghatározó új rendszer is szerepel a javaslatban,

– Az alábbi táblázatban szerepelnek – külön-külön feltüntetve a jelenleg érvényes és a kiegészítő modulációt – az alkalmazandó teljes modulációs százalékok:

Küszöbértékek	2009	2010	2011	2012
1–5 000	0	0	0	0
5 000–99 999	5% + 2%	5% + 4%	5% + 6%	5% + 8%
100 000–199 999	5% + 5%	5% + 7%	5% + 9%	5% + 11%
200 000–299 999	5% + 8%	5% + 10%	5% + 12%	5% + 14%
300 000 fölött	5% + 11%	5% + 13%	5% + 15%	5% + 17%

– 2012-ben a moduláció az EU-10 országokat is érinti 3%-os alapmértékkel (13% helyett). Bulgária és Románia mentes a rendszer alól, tekintettel a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetésére.

2.6. Kifizetésekre vonatkozó korlátok

Az EU-25 országaiban a közvetlen kifizetések kedvezményezettjeinek 46,6%-a kevesebb, mint 500 eurót kap. Ez az adat főképpen kistermelőkre vonatkozik, de egyes tagállamokban olyan kedvezményezettekre is, akik esetében a kifizetett támogatás értéke az arra fordított igazgatási költség alatt marad.

A közvetlen kifizetések igazgatásának egyszerűsítése és a költségek csökkentése érdekében ajánlatos, hogy a tagállamok a kifizetésekre vezessenek be 250 eurós alsó összeghatárt, vagy 1 hektárban határozzák meg a gazdaságonként támogatható legkisebb területet, esetleg alkalmazzák mindkét említett feltételt. Külön rendelkezésnek kell vonatkoznia azonban azokra a tagállamokra, amelyek mezőgazdasági ágazatát főképpen rendkívül kis méretű gazdaságok alkotják.

3. EGYSÉGES KÖZÖS PIACSZERVEZÉS

3.1. Piaci intervenciós mechanizmusok

Elemzések alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a piaci kínálatszabályozás nem lassíthatja le az uniós termelők piaci jelzésekre való válaszadását, hanem annak egy valódi biztonsági hálóvá kell átalakulnia. Ennek érdekében a javaslatban szerepel a jelenlegi állami intervenciós rendelkezéseknek egy pályázati rendszer kiterjesztése útján történő egyszerűsítése és harmonizálása.

A gabonaágazatban a kenyérbúza tekintetében pályázati eljárás kerülne bevezetésre, míg a takarmánygabonákra a kukorica esetén alkalmazott modell (a mennyiségi határ nullára csökkentése) vonatkozna. Tekintettel a jelenlegi és várható piaci feltételekre, a durumbúza esetében az intervenció eltörlését javasolják. A fent már említett okokból a rizs és a sertéshús esetében szintén az intervenció megszüntetése a szándék. A vajra és a sovány tejporra szintén pályázati eljárások vonatkoznak majd.

3.2. A területpihentetési megszüntetése

A várható piaci helyzetre és az egységes támogatási rendszer végrehajtására tekintettel javaslat irányul a területpihentetésnek, mint a kínálatszabályozás egyik eszközének megszüntetésére. Ugyanakkor a kölcsönös megfeleltetést és vidékfejlesztést érintő javaslatok alapján a tagállamoknak megfelelő eszközök állnak a rendelkezésére annak biztosítására, hogy a területpihentetés jelenlegi környezeti előnyei megmaradjanak.

3.3. Átmenet a tejkvóta megszüntetetése felé

A túltermelésre való válaszként 1984-ben kvótákat vezettek be. A jelenleg előrelátható piaci helyzet jelzi, hogy a tejkvóták 1984-es bevezetését megalapozó körülmények többé nem állnak fenn. Tekintettel a tejkvóták 2015-ös megszűnésére, helyénvaló az ágazatnak a 2015-öt követően kvóták nélkül működő piachoz való alkalmazkodását fokozatos átmeneti intézkedésekkel segíteni. Annak érdekében, hogy a tejágazat problémamentesen érkezzen el a kvóták megszüntetéséhez, ez utóbbiak évenkénti fokozatos növelése javasolt.

Általánosságban az várható, hogy a tejkvóták fokozatos megszűnése a termelés növekedését, az árak csökkenését és az ágazat versenyképességének javulását fogja eredményezni. Ugyanakkor bizonyos régiók – elsősorban, de nem kizárólag a hegyvidékek – számára valószínűleg nehézségeket fog okozni a termelésnek egy bizonyos minimális szinten tartása. A fenti problémákra megoldást jelenthet az egységes támogatási rendszerekről szóló rendelet 68. cikkében meghatározott egyedi intézkedések alkalmazása.

3.4. Ágazatspecifikus támogatások a tejtermékágazatban

Javasolják a sajtokra vonatkozó magántárolási támogatás, továbbá a cukrászati termékek és a jégkrémek előállításához használt, valamint a közvetlen fogyasztásra szánt vaj értékesítési támogatásának eltörlését. A fenti rendszerekre már nincs szükség a piac támogatása érdekében, ezért azokat ajánlatos megszüntetni.

Egyéb termékek, úgy mint a vajra és a takarmányozási céllal felhasznált sovány tejporra vonatkozó magántárolási támogatás, valamint a kazein előállításához nyújtott támogatás esetében – amelyeket a hatályos rendelet alapján kötelező jelleggel nyújtanak – a javaslat arra irányul, hogy e támogatásokat a Bizottság döntésétől függően alkalmazhassa, amennyiben a piaci helyzet az megkívánja.

3.5. Egyéb támogatási rendszerek

Számos kisebb támogatási rendszer esetében javasolják azoknak a termeléstől való függetlenítését és az egységes támogatási rendszerbe való áthelyezését, amely hozzájárulna a versenyképesség javításához és e támogatások további egyszerűsödéséhez. A kender, a fehérjenövények és a héjas gyümölcsűek esetében az egységes támogatási rendszerre való áttérésre átmeneti időszak nélkül kerülhet sor. A rizs, a szárított takarmány, a burgonyakeményítő és a hosszúrostú len esetében a javaslat átmeneti időszak megállapítására irányul annak érdekében, hogy a termelőket és a feldolgozó ágazatokat segítsék a termeléstől függetlenített új támogatási rendszerre való fokozatos átállásban. A jelenleg a bioenergiára támasztott rendkívül nagy keresletre tekintettel a javaslatban szerepel az energianövényekre vonatkozó támogatási rendszer eltörlése is.

4. ÚJ KIHÍVÁSOK ÉS A VIDÉKFEJLESZTÉSI POLITIKA

Tekintettel a teljes KAP-költségvetés 2013-ig rögzített felső határára, a vidékfejlesztés kiegészítő finanszírozása kizárólag a kötelező moduláció növelésével valósítható meg.

A kiegészítő finanszírozás az uniós prioritások – úgy mint: az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése, megújuló energiaforrások, vízgazdálkodás és biológiai sokféleség – területén tett erőfeszítések fokozása érdekében szükséges.

- Tekintettel arra, hogy az Európai Unió vezető szerepet vállal az alacsony szén-dioxid-kibocsátású világgazdaság létrehozásában, az éghajlatváltozás és az energiaforrások az elsődleges fontosságú kérdések közé léptek elő. 2007 márciusában az EU vezetői támogatásukról biztosították a Bizottság arra vonatkozó javaslatát, hogy a CO_2-kibocsátást 2020-ra legalább 20%-kal kell csökkenteni (illetve 30%-kal, amennyiben sikerül megkötni a globális célkitűzéseket tartalmazó nemzetközi megállapodást), valamint, hogy a megújuló energiaforrások használata tekintetében egy kötelező 20%-os célkitűzést kell meghatározni, beleértve a kőolaj- és dízelolaj-fogyasztás 10%-ának bio-üzemanyagokkal való kiváltását. A mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás nagyban hozzájárulhat e célok eléréséhez a bioenergia-termeléshez szükséges alapanyagok szolgáltatása, a szén-dioxid megkötése és az üvegházhatást okozó gázok további csökkentése révén.

- Az EU célkitűzései a vízpolitika területén a víz-keretirányelvben kerültek lefektetésre, mely utóbbi teljes körű végrehajtására a 2010–2012-es időszakban fog majd először sor kerülni. A mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás a víz és a vízkészletek legfőbb felhasználóiként elsődleges szerepet játszanak a mind mennyiségi, mind minőségi szempontból fenntartható vízgazdálkodásban. A vízgazdálkodás egyre fontosabb szerepet tölt be az immár elkerülhetetlen éghajlatváltozás kezeléséhez szükséges alkalmazkodási stratégiában.

- A tagállamok elkötelezték magukat amellett, hogy 2010-re megfékezik a biológiai sokféleség csökkenését, de e cél elérése egyre kevésbé tűnik valószínűnek. Európa biológiai sokfélesége nagy részben a mezőgazdaságtól és az erdőgazdálkodástól függ, emellett a sokféleség megőrzése érdekében egyre fokozottabb erőfeszítéseket kell tenni, különös tekintettel az éghajlatváltozás várható kedvezőtlen hatásaira és a növekvő vízszükségletekre.

A tagállamokat ösztönzik, hogy teljes mértékben használják fel a 2010–2013-as időszakra rendelkezésre álló kiegészítő finanszírozást, és ennek megfelelően igazítsák ki stratégiáikat és programjaikat. Az 1. tengely alapján a beruházási támogatások célja lehet különösen energia-, víz- és más nyersanyag-takarékos gépek és berendezések beszerzése, továbbá a megújuló forrásból származó energia (vagy az ahhoz szükséges alapanyagok) előállítása a mezőgazdasági üzemekben vagy azokon kívül történő felhasználás céljából. A 2. tengely alapján az agrár-környezetvédelmi és az erdőgazdálkodási intézkedések különösen a biológiai sokféleség megőrzésével, a vízgazdálkodással és az éghajlatváltozás hatásainak enyhítésével kapcsolatos cselekvésekre irányulnak. A 3. és a 4. tengely alapján a helyi szintű, megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos projektek támogathatók.

Mindezzel összefüggésben a hetedik kutatási keretprogram hozzájárul majd az új kihívásokkal való szembenézéshez, valamint értékes támogatást nyújt a mezőgazdasági üzemeket érintő innovációhoz és a politikai célmeghatározáshoz.

5. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁS

A közösségi agrárpolitika a pénzügyi fegyelem vonatkozásában tartalmaz egy – a 2003-as KAP-reform óta létező és a 2007-es költségvetési évtől alkalmazandó – beépített mechanizmust arra az esetre, ha a várható kiadások összege meghaladná a piaci kiadások és a közvetlen támogatások tekintetében meghatározott pénzügyi felső határt. A javaslat nem változtatja meg a 2003-as reform által a mechanizmus alkalmazása tekintetében felállított és az EU-12 csatlakozása nyomán módosított alapelveket. A KAP-támogatások többsége mára rögzített, és a piaci feltételek 2003 óta jelentősen javultak. Következésképpen, a pénzügyi fegyelem alkalmazásának kockázata (azaz a közvetlen támogatások csökkentése) a korábbi várakozásokhoz képest lecsökkent.

Az egységes támogatási rendszer és a vidékfejlesztési politika közötti modulációra vonatkozó javaslatok szándékoltan nincsenek hatással az EU költségvetésére, mivel az csupán egy kötelező átcsoportosítás a KAP második és harmadik pillére között. A tagállami költségvetés esetében a megnövelt moduláció pótlólagos nemzeti kiadásokhoz vezethet, amennyiben azt a vidékfejlesztés terén szükséges társfinanszírozás megkívánja. Ez azt jelentheti, hogy néhány tagállamnak lehetősége van visszatérni az eredetileg – a 2007–2013 közötti időszakra érvényes pénzügyi keretről szóló határozatot megelőzően – tervezett nemzeti kiadások (magasabb) szintjére. Ami az intézkedéseknek az egységes támogatási rendszerbe való áthelyezését illeti, az mérsékelt pénzügyi hatással lehet az EU költségvetésére, de az átcsoportosítások többsége ebben az esetben is költségvetési szempontból semleges marad.

A piaci intézkedések vonatkozásában elmondható, hogy a világpiaci árak közelmúltbeli emelkedése a 2003-as reform elhatározása idején meglévő várakozásokhoz képest a kilátások egyértelmű javulásához vezetett. A kukoricaintervenció reformja azóta megoldotta a gabonapiac korábban várt problémáinak egy részét, és a gabonapiaci intervenciót érintő jelenlegi javaslatok a helyzet további javulását eredményezik. A hatályos pénzügyi keret vége felé várható pótlólagos kiadások összege viszonylag alacsony. A tejágazatban a hatás leginkább a kiadás időzítésétől függ (2013 előtt vagy azt követően történik).

A tejkvóta megszűnése minden esetben további nyomást gyakorol a vaj piacára. A jelenlegi javaslat a kvóta fokozatos megszüntetésének kezdeményezése révén összességében kedvezőbb nem csupán az ágazat számára, hanem a KAP hosszú távú fejlődése szempontjából is. Nem lehet mindazonáltal kizárni, hogy a vaj exportja kapcsán korlátozott mértékű kiegészítő kiadásra lesz szükség. A fentiek megvalósulása olyan tényezők függvénye, amelyek a jelenlegi szakaszban ismeretlenek (DDA megállapodás, a világpiac alakulása). A jelenlegi javaslatok ezért tartalmaznak egy 2012-es felülvizsgálati záradékot, amely lehetővé teszi a tejpiacokon bekövetkező változások értékelését annak meghatározása érdekében, hogy a költségvetés növelésének elkerüléséhez szükség van-e kiegészítő intézkedésekre. A meglévő intézkedések eltörlésének következményeként bizonyos megtakarításokra is lehet számítani. A tejkvóta fokozatos megszüntetésének legnagyobb költségvetési hatását ugyanakkor a tejilleték tervezett csökkentése folytán hiányzó költségvetési bevétel jelenti majd.

2008/0103 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére, valamint 299. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel Görögország csatlakozási okmányára és különösen annak a gyapotra vonatkozó 4. jegyzőkönyve 6. bekezdésére[1],

tekintettel a Bizottság javaslatára[2],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[3],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[4],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[5],

mivel:

(1) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról, továbbá a 2019/93/EGK, 1452/2001/EK, 1453/2001/EK, 1454/2001/EK, 1868/94/EK, 1251/1999/EK, 1254/1999/EK, 1673/2000/EK, 2358/71/EGK és a 2529/2001/EK rendeletek módosításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet[6] végrehajtása során szerzett tapasztalatok arra engednek következtetni, hogy a támogatási mechanizmus egyes elemeit ki kell igazítani. A közvetlen támogatás függetlenítését ki kell terjeszteni, az egységes támogatási rendszer működését pedig le kell egyszerűsíteni. Meg kell jegyezni továbbá, hogy az 1782/2003/EK rendeletet hatálybalépése óta jelentős mértékben módosították. E fejleményekre tekintettel és az áttekinthetőség érdekében az említett rendeletet hatályon kívül kell helyezni, és helyette új rendeletet kell hatályba léptetni.

---

1 HL L 291., 1979.11.19., 174. o. A legutóbb az 1050/2001/EK rendelettel (HL L 148., 2001.6.1., 1. o.) módosított jegyzőkönyv.

2 HL C […], […], […]. o.

3 HL C […], […], […]. o.

4 HL C […], […], […]. o.

5 HL C […], […], […]. o.

6 HL L 270., 2003.10.21., 1. o. A legutóbb a (szúrja be a borra való hivatkozást) módosított rendelet.

(2) Az 1782/2003/EK rendelet bevezette azt az elvet, hogy ha a mezőgazdasági termelő nem tesz eleget bizonyos köz-, állat- és növény-egészségügyi, illetve környezetvédelmi és állatjólléti előírásoknak, a közvetlen támogatás összege csökkenthető, vagy a termelőt ki lehet zárni a támogatottak köréből. Ez az úgynevezett „kölcsönös megfeleltetési" rendszer a közvetlen kifizetések keretében nyújtott közösségi támogatás elválaszthatatlan részét képezi, következésképpen azt fenn kell tartani. A tapasztalat azonban azt mutatja, hogy a kölcsönös megfeleltetés szerinti követelmények némelyike a mezőgazdasági tevékenység vagy a mezőgazdasági földterület szempontjából nem eléggé releváns, vagy a mezőgazdasági termelők helyett inkább a nemzeti hatóságokat érinti. Következésképpen a kölcsönös megfeleltetés alkalmazási körét ki kell igazítani.

(3) Ezen túlmenően a mezőgazdasági földterület termelésből való kivonásának megakadályozása, valamint jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartása céljából az 1782/2003/EK rendelet közösségi keretrendszert hozott létre, amelyből a tagállamok átvesznek egyes előírásokat, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, valamint a meglévő gazdálkodási rendszerek (földhasználat, vetésforgó, gazdálkodási gyakorlat) és mezőgazdasági üzemszerkezetek. A kötelező területpihentetésnek az egységes támogatási rendszer keretében történő eltörlése bizonyos esetekben káros környezeti hatásokkal járhat, különösen az egyes tájakat meghatározó jellegzetességek vonatkozásában. Ezért meg kell erősíteni az adott esetben a táj egyes meghatározott jellegzetességeinek védelmét célzó hatályos közösségi rendelkezéseket.

(4) A mezőgazdasági tevékenység összefüggésében egyes területeken egyre súlyosabb problémát jelent a vízvédelem és a vízgazdálkodás. Ezért helyénvaló megerősíteni a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó hatályos közösségi jogszabályokat is a víz szennyezés elleni védelme, a vízkészletek kimerülésének megelőzése és a vízhasználat kezelése érdekében.

(5) Az állandó legelők kedvező hatással vannak a környezetre, indokolt tehát intézkedéseket végrehajtani a jelenlegi állandó legelők fenntartásának ösztönzésére, nagyarányú szántóföldi művelésbe vonásuk elkerülése érdekében.

(6) A fenntartható mezőgazdaság, valamint a vidékfejlesztés előmozdítását célzó politikai eszközök minél jobb egyensúlyának megteremtése érdekében az 1782/2003/EK rendelet bevezette a közvetlen kifizetések progresszív módon történő kötelező csökkentésének rendszerét („moduláció"). Ezt a rendszert továbbra is fent kell tartani, beleértve azt is, hogy a moduláció alkalmazása alól az 5000 EUR alatti összegek kivételt képeznek.

(7) Az 1782/2003/EK rendelettel bevezetett modulációs mechanizmuson keresztül elért megtakarítások a vidékfejlesztési politika keretébe tartozó intézkedések finanszírozását szolgálják. Az említett rendelet elfogadása óta a mezőgazdasági ágazat számos új és jelentős kihívással volt kénytelen szembenézni: úgy mint az éghajlatváltozás, a bioenergia folyamatos térhódítása, valamint a jobb vízgazdálkodási megoldások és a biológiai sokféleség hatékonyabb védelme iránti igény. Az Európai Közösség a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleként[7] felhívást kapott arra, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos megfontolások figyelembevételével igazítsa ki szakpolitikáit. Ezen túlmenően a vízhiánnyal és az aszályokkal összefüggésben felmerülő súlyos problémák miatt a vízgazdálkodási kérdésekre még nagyobb figyelmet kell fordítani[8]. A biológiai sokféleség védelme továbbra is óriási kihívást jelent, és annak ellenére, hogy jelentős előrehaladást sikerült elérni, az Európai Közösség 2010-re meghatározott biológiai sokféleséggel kapcsolatos célkitűzésének eléréséhez további erőfeszítésekre lesz szükség[9]. A Közösség elismeri, hogy szakpolitikái keretében kezelni kell a fent említett új kihívásokat. A mezőgazdaság területén az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet[10] keretében elfogadott vidékfejlesztési programok az említett kihívások kezelésére megfelelő eszközök. Annak érdekében, hogy a tagállamok ennek figyelembevételével felülvizsgálhassák vidékfejlesztési programjaikat, de más területeken ne kelljen csökkenteniük vidékfejlesztési tevékenységeik jelenlegi intenzitását, további finanszírozási forrásokat kell rendelkezésre bocsátani. A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi terv azonban nem határoz meg a Közösség vidékfejlesztési politikájának megerősítésére használható pénzügyi forrásokat. E körülmények között rendelkezni kell a közvetlen támogatások csökkentésének lépésről lépésre történő fokozásáról a moduláción keresztül, így teremtve elő a szükséges pénzügyi forrás meghatározó részét.

(8) A közvetlen jövedelemtámogatás mezőgazdasági termelők közötti eloszlására jellemző, hogy a kifizetések legnagyobb részét viszonylag korlátozott számú nagyobb kedvezményezett kapja. Egyértelmű, hogy a nagyobb kedvezményezetteknek nem ugyanolyan mértékű támogatásra van szükségük ahhoz, hogy hatékonyan megvalósuljon a jövedelemtámogatási célkitűzés. Ezen túlmenően alkalmazkodási potenciáljuk miatt a nagyobb kedvezményezettek könnyebben működnek alacsonyabb támogatási szint mellett. Ebből következően méltányos előírni a magas támogatási összegekre jogosult mezőgazdasági termelők számára, hogy járuljanak hozzá az új kihívások kezelésére kidolgozott vidékfejlesztési intézkedések finanszírozásához. Helyénvaló tehát a legmagasabb kifizetések fokozottabb csökkentését előíró mechanizmust létrehozni, és az ebből származó összegeket többek között a vidékfejlesztés keretében felmerülő új kihívások kezelésére felhasználni. Az említett mechanizmus arányosságának biztosítása érdekében a kiegészítő csökkentéseket fokozatosan, az érintett kifizetések összegének arányában kell növelni.

---

7 A 2002/358/EK tanácsi határozat (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

8 A Tanács következtetései, Luxembourg, 2007.10.30., 13888/07.

9 A Tanács következtetései, Brüsszel, 2006.12.18., 16164/06.

10 HL L 277., 2005.10.21., 1. o. A legutóbb a 2012/2006/EK rendelettel (HL L 384., 2006.12.29., 8. o.) módosított rendelet.

(9) A legkülső régiókban a sajátos földrajzi helyzet, valamint a rájuk jellemző elszigeteltség, a kis terület, továbbá a hegyvidéki domborzati és éghajlati viszonyok további terheket rónak a mezőgazdasági ágazatra. E terhek és kötöttségek hatásának enyhítése érdekében a legkülső régiók mezőgazdasági termelői esetében helyénvaló eltérést engedélyezni a modulációs csökkentés kötelező alkalmazásától.

(10) Az önkéntes moduláció rendszerének alkalmazását választó tagállamoknak a megnövelt mértékű kötelező modulációt kell figyelembe venniük. A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendeletben meghatározott közvetlen kifizetések önkéntes modulációjára vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2007. március 27-i 378/2007/EK tanácsi rendeletet[11] ennek megfelelően módosítani kell.

(11) Az 1782/2003/EK rendeletben meghatározott, 5 százalékpontnak megfelelő modulációs csökkentések alkalmazásából származó összegeket objektív kritériumok alapján kell elosztani a tagállamok között. Ugyanakkor indokolt megállapítani, hogy az így felszabaduló összeg meghatározott hányadának abban a tagállamban kell maradnia, ahol ténylegesen keletkezett. A rozspiaci intervenció eltörléséből következő szerkezeti kiigazításokra tekintettel, egyes rozstermelő régiók esetében indokolt egyedi intézkedéseket előírni, amelyek finanszírozása a modulációból keletkező összegek egy részéből történik majd. Ugyanakkor minden további modulációs csökkentés alkalmazásából eredő összeget azon tagállamok számára kell elérhetővé tenni, amelyekben az keletkezett.

(12) A moduláció működésének megkönnyítése érdekében és különösen a közvetlen kifizetések mezőgazdasági termelők számára történő odaítélésének eljárására és a vidékfejlesztési programokba történő átcsoportosítására tekintettel, tagállamonként nettó felső határokat kell megállapítani, amelyek korlátozzák a mezőgazdasági termelők számára a moduláció alkalmazása után kifizetendő összegeket. A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 2005. június 21-i 1290/2005/EK tanácsi rendeletet[12] ennek megfelelően módosítani kell.

(13) Az új tagállamok mezőgazdasági termelői fokozatos bevezetési mechanizmus keretében közvetlen kifizetésekben részesülnek. A fenntartható mezőgazdaság előmozdítását szolgáló politikai eszközök és a vidékfejlesztés előmozdítását szolgáló politikai eszközök közötti megfelelő egyensúly elérése érdekében az új tagállamok mezőgazdasági termelői esetében nem kell alkalmazni a modulációs rendszert egészen addig, amíg a közvetlen kifizetések új tagállamokban alkalmazandó szintje el nem éri a többi tagállamban alkalmazandó szintet.

---

[11] HL L 95., 2007.4.5., 1. o.

[12] HL L 209., 2005.8.11., 1. o. A legutóbb az 1437/2007/EK rendelettel (HL L 322., 2007.12.7., 1. o.) módosított rendelet.

(14) A moduláció hatására egy új tagállamban a mezőgazdasági termelőnek fizetett nettó összeg nem lehet alacsonyabb a többi tagállamban egy hasonló helyzetű mezőgazdasági termelőnek fizetett összegnél. Amikor a modulációt már az új tagállamok mezőgazdasági termelői esetében is alkalmazni kell, a csökkentés mértékét a fentiek következtében a bevezetési időszakban érvényes szint és a többi tagállamban a moduláció alkalmazása után érvényes szint közötti különbségre kell korlátozni. Ezen túlmenően az új tagállamokban a moduláció hatálya alá tartozó mezőgazdasági termelők többé nem lehetnek jogosultak kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésekre annak érdekében, hogy az esetükben megvalósuló támogatási szint ne haladja meg a többi tagállamban érvényes szintet.

(15) Annak biztosítására, hogy a közös agrárpolitika finanszírozására fordítandó összegek megfeleljenek a pénzügyi tervekben megállapított éves felső határoknak, indokolt rendelkezni a közvetlen kifizetések szükség szerinti kiigazítására szolgáló pénzügyi mechanizmusról. A közvetlen támogatás kiigazítását abban az esetben kell meghatározni, ha az előrejelzések szerint az adott költségvetési évben a 300 millió EUR összegű biztonsági ráhagyással megállapított 2. alfejezet túllépése várható. Figyelemmel az új tagállamok mezőgazdasági termelőinek szánt közvetlen kifizetéseknek a fokozatos bevezetés következtében előálló szintjére, rendelkezni kell arról, hogy a fokozatos bevezetési mechanizmusnak az új tagállamokban nyújtott összes közvetlen kifizetésre való alkalmazása keretében a pénzügyi fegyelem instrumentuma nem alkalmazandó az új tagállamokban mindaddig, amíg a közvetlen kifizetéseknek az új tagállamokban alkalmazandó szintje el nem éri legalább a többi tagállamban alkalmazandó szintet.

(16) Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők könnyebben megfelelhessenek a modern, magas színvonalú mezőgazdaság előírásainak, a tagállamoknak egy átfogó rendszert kell működtetniük a kereskedelmi tevékenységet folytató mezőgazdasági üzemek részére nyújtandó szaktanácsadás céljából. A mezőgazdasági tanácsadó rendszernek segítenie kell a mezőgazdasági termelőket abban, hogy mind jobban tudatosítsák a környezettel, az élelmiszer-biztonsággal, az állategészségüggyel és az állatjólléttel összefüggő anyagi és gazdálkodási folyamatokat, anélkül, hogy az bármely módon érintené a mezőgazdasági termelőknek az említett előírások betartására vonatkozó kötelezettségét és felelősségét.

(17) Az 1290/2005/EK rendelet 9. cikkével összhangban a tagállamoknak meg kell tenniük mindazokat a szükséges intézkedéseket, amelyek révén meggyőződhetnek az Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA) által finanszírozott ügyletek tényleges létrejöttéről és szabályszerű végrehajtásáról, valamint megakadályozhatják, illetve kezelhetik a feltárt szabálytalanságokat. E célból a közvetlen kifizetésekre vonatkozóan integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert kell működtetniük. A közösségi támogatás hatékonyságának és ellenőrzésének javítása érdekében engedélyezni kell a tagállamok részére, hogy az e rendelet hatályán kívül eső közösségi rendszerek esetében is igénybe vegyék az integrált rendszert.

(18) Meg kell határozni az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer fő elemeit, és különösen a következőkkel kapcsolatban kell rendelkezni: számítógépes adatbázis, a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer, a mezőgazdasági termelők támogatási kérelmei, összehangolt ellenőrzési rendszer, valamint – az egységes támogatási rendszer keretében – a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer.

(19) A kis pénzösszegek kezelése terhet jelent a tagállamok illetékes hatóságai számára. A túlzott adminisztratív terhek elkerülése érdekében a tagállamoknak tartózkodniuk kell a közvetlen kifizetések odaítélésétől, ha az összeg nem éri el az egy hektárra jutó átlagos közösségi támogatás összegét, vagy ha egy támogatási kérelem esetében a mezőgazdasági üzem támogatható területe kevesebb, mint egy hektár. Külön rendelkezéseket kell megállapítani azon tagállamok vonatkozásában, amelyek mezőgazdasági üzemszerkezete jelentős mértékben eltér a közösségi átlagos mezőgazdasági üzemszerkezettől. A tagállamok szabadon dönthetnek a fenti két kritérium valamelyikének alkalmazásáról, figyelembe véve az adott tagállam mezőgazdasági ágazatának strukturális sajátosságait. Mivel az úgynevezett „földnélküli” mezőgazdasági üzemekkel rendelkező mezőgazdasági termelők számára speciális támogatási jogosultságokat állapítottak meg, a hektáralapú küszöb alkalmazása ilyen esetben nem volna hatékony. Az ilyen mezőgazdasági termelők esetében az átlag támogatás alapján kiszámított minimumösszeget kell alkalmazni.

(20) Az egységes támogatási rendszer alkalmazása során nyert tapasztalatok azt mutatják, hogy számos esetben függetlenített jövedelemtámogatásban részesültek olyan nem természetes személy kedvezményezettek, amelyek üzleti tevékenysége nem vagy csak kis mértékben mezőgazdasági tevékenység. Annak megelőzése érdekében, hogy a mezőgazdasági jövedelemtámogatást ilyen vállalkozásoknak és cégeknek ítéljék oda, illetve annak biztosítása érdekében, hogy a közösségi támogatásokat teljes egészében a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosításához használják fel, a tagállamokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben a támogatás ilyen vállalkozásoknak vagy cégeknek lenne odaítélhető, megtagadhassák az e rendelet szerinti közvetlen kifizetés teljesítését.

(21) A közösségi támogatási programok keretében előírt támogatásokat az illetékes nemzeti hatóságoknak az e rendeletben előírt csökkentéseket követően teljes összegben ki kell fizetniük a kedvezményezetteknek az előírt határidőn belül. Annak érdekében, hogy a közvetlen kifizetések kezelése rugalmasabbá váljon, lehetővé kell tenni a tagállamok számára a közvetlen kifizetések évi két részletben történő folyósítását.

(22) A közös agrárpolitika keretében működő támogatási rendszerek közvetlen jövedelemtámogatást írnak elő, különösen a mezőgazdasági népesség megfelelő életszínvonalának biztosítása céljából. Ez a célkitűzés szorosan összefügg a vidéki térségek megőrzésével. A közösségi pénzeszközök jogtalan kiutalásának elkerülése érdekében nem fizethető támogatás olyan mezőgazdasági termelő részére, aki mesterségesen teremtette meg az adott támogatási jogosultság megszerzéséhez szükséges körülményeket.

(23) A közös agrárpolitika által meghatározott célkitűzések elérése érdekében a közös támogatási rendszereket szükség esetén akár rövid határidőn belül is hozzá kell igazítani a változó körülményekhez. A kedvezményezettek ezért nem számíthatnak arra, hogy a támogatási feltételek változatlanok maradnak, és fel kell készülniük arra, hogy a gazdasági változások és a költségvetési helyzet függvényében a rendszerek esetleges felülvizsgálatára kerülhet sor.

(24) Az 1782/2003/EK rendelet egységes támogatási rendszert hozott létre, amely a már meglévő különböző támogatási mechanizmusokat a termeléstől függetlenített közvetlen kifizetések egységes rendszerévé alakította át. Az egységes támogatási rendszer alkalmazása során nyert tapasztalatok arra engednek következtetni, hogy célszerű lenne annak egyes elemeit a mezőgazdasági termelők és a közigazgatási hatóságok érdekében egyszerűsíteni. Ezen túlmenően mivel időközben az összes olyan tagállam végrehajtotta az egységes támogatási rendszert, amely számára ezt előírták, a végrehajtás első szakaszával kapcsolatos egyes rendelkezések elavultak, és azok kiigazítása vált szükségessé. Ebben az összefüggésben, egyes esetekben a támogatási jogosultságok jelentős mértékű alulkihasználtsága figyelhető meg. Az ilyen helyzetek elkerülése érdekében és figyelembe véve, hogy a mezőgazdasági termelők már jól ismerik az egységes támogatási rendszer működését, a kihasználatlan támogatási jogosultságok nemzeti tartalékba való visszakerülésére eredetileg meghatározott időszakot két évre kell csökkenteni.

(25) Az egységes támogatási rendszer főbb elemeit változatlanul kell hagyni. Különösen a nemzeti felső határok meghatározásával biztosítható, hogy a támogatások és a jogosultságok teljes szintje ne lépje túl a jelenlegi költségvetési keretet. A tagállamok nemzeti tartalékot működtetnek, amelynek segítségével megkönnyíthető az új mezőgazdasági termelőknek a támogatási rendszerben való részvétele, illetve figyelembe vehetők az egyes régiókban jelentkező speciális szükségletek. Szabályokat kell megállapítani a támogatási jogosultságok átruházásával és használatával kapcsolatban a megfelelő mezőgazdasági alapot nélkülöző támogatási jogosultságok spekulatív átruházásának és felhalmozásának elkerülése érdekében.

(26) Mivel az egységes támogatási rendszer fokozatosan új ágazatokra is kiterjed, felül kell vizsgálni a rendszer keretében támogatásra jogosult vagy a támogatási jogosultságot aktiváló földterület meghatározását. Rendelkezni kell azonban a gyümölcs- és zöldségtermesztésre használt földterületek támogatásból való kizárásáról, amennyiben a tagállamok úgy döntöttek, hogy ezt az ágazatot csak késleltetve vonják be az egységes támogatási rendszerbe. A fentiek mellett egyedi intézkedéseket kell megállapítani a kender esetében annak elkerülése érdekében, hogy tiltott növények támogatásban részesüljenek.

(27) A termőföld kötelező pihentetését kínálatszabályozó mechanizmusként vezették be. A szántóföldi növények ágazatában bekövetkezett piaci változások és a függetlenített támogatások bevezetése miatt már nem indokolt ennek az eszköznek a fenntartása, tehát azt el kell törölni. Az 1782/2003/EK rendelet 53. cikkével és 63. cikke (2) bekezdésével összhangban létrehozott területpihentetési jogosultságokat olyan hektárokra vonatkozóan kell aktiválni, amelyekre bármely más jogosultsághoz hasonló támogathatósági feltételek vonatkoznak.

(28) A korábban termeléstől függő piaci támogatásnak az egységes támogatási rendszerbe való felvételét követően a támogatási jogosultságok értékét a történeti alapú

végrehajtást választó tagállamokban a korábbi támogatás egyéni szintje alapján határozták meg. Az egységes támogatási rendszer bevezetése óta eltelt egyre hosszabb idő és az újabb ágazatoknak az egységes támogatási rendszerbe való felvétele miatt egyre nehezebb megindokolni a támogatási szintek között fennálló –, kizárólag a korábbi támogatás által befolyásolt – jelentős egyéni különbségek létjogosultságát. Ezért a történeti alapú végrehajtási modellt választó tagállamok esetében bizonyos feltételek mellett engedélyezni kell az odaítélt támogatási jogosultságok felülvizsgálatát annak érdekében, hogy azok egységenkénti értékét közelíteni lehessen egymáshoz, ugyanakkor tiszteletben tartva a közösségi jog általános elveit és a közös agrárpolitika célkitűzéseit. Ebben az összefüggésben az egységesebb értékek meghatározása során a tagállamok figyelembe vehetik az egyes földrajzi területek sajátosságait. A támogatási jogosultságok szintjének kiegyenlítését megfelelő átmeneti időszak alatt és korlátozott mértékű csökkentések alkalmazásával kell megvalósítani annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők megfelelően tudjanak alkalmazkodni a változó támogatási szintekhez.

(29) A 2003-as reform keretében a tagállamok megválaszthatták, hogy az egységes támogatási rendszer alkalmazása során a történeti vagy a regionális alapú végrehajtást részesítik-e előnyben. Azóta a tagállamok értékelhették a választott megoldás hatásait mind gazdasági mind pedig igazgatási szempontból. Ezért lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a tapasztalataik figyelembevételével felülvizsgálhassák az eredeti választásukat. Ezért amellett, hogy lehetővé válik a támogatási jogosultságok értékének kiegyenlítése, a történeti modellt alkalmazó tagállamok számára lehetővé kell tenni a regionális modellre való áttérést. Ezen túlmenően a regionális modell alkalmazását választó tagállamok esetében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni döntésük felülvizsgálatát a támogatási jogosultságok értékének az előre meghatározott lépcsőknek megfelelően történő közelítése érdekében, ugyanakkor tiszteletben tartva a közösségi jog általános elveit és a közös agrárpolitika célkitűzéseit. Ezeket a változtatásokat megfelelő átmeneti időszak alatt és korlátozott mértékű csökkentések alkalmazásával kell megvalósítani annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelők megfelelően tudjanak alkalmazkodni a változó támogatási szintekhez.

(30) Az 1782/2003/EK rendelet bevezette a függetlenített egységes támogatási rendszert, ugyanakkor pedig lehetővé tette a tagállamok számára bizonyos támogatások rendszerből való kizárását. Ugyanakkor az említett rendelet 64. cikkének (3) bekezdése előírta, hogy a piaci és strukturális változások fényében felül kell vizsgálni a III. cím 5. fejezete 2. és 3. szakaszában meghatározott lehetőségeket. A vonatkozó tapasztalatok elemzése alapján megállapítható, hogy a termeléstől függetlenített támogatások rugalmasabbá teszik a mezőgazdasági termelők választásait, így azok termeléssel kapcsolatos döntéseiket a jövedelmezőség és a piac válaszai alapján hozhatják meg. E különösen igaz a szántóföldinövény-, a komló- és a vetőmagágazat esetében, de kisebb mértékben elmondható a marhahús-ágazatról is. Következésképpen ezekben az ágazatokban a termeléstől részben függetlenített támogatásokat az egységes támogatási rendszerbe kellene integrálni. Annak érdekében, hogy a marhahús-ágazat mezőgazdasági termelői fokozatosan alkalmazkodni tudjanak az új támogatási rendszerhez, rendelkezni kell arról, hogy a hímivarú állatokra vonatkozó különleges támogatás és a vágási támogatás integrációjára fokozatosan kerüljön sor. Mivel a termeléstől részben függetlenített támogatásokat a gyümölcs- és zöldségágazatban csak rövid ideje és átmeneti intézkedésként vezették be, ezeknek a rendszereknek a felülvizsgálatára nincs szükség.

(31) Ugyanakkor az anyatehén-, a juh- és a kecskeágazat esetében a mezőgazdasági termelés minimális szintjének fenntartása továbbra is fontos lehet egyes régiók mezőgazdasága szempontjából, különösen azokon a területeken, ahol a mezőgazdasági termelők számára nem léteznek más gazdasági lehetőségek. Ebben az összefüggésben tehát a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani a termeléstől függő támogatás jelenlegi szintjének fenntartására vagy – az anyatehenek esetében – alacsonyabb szinten való meghatározására. Ebben az esetben külön rendelkezni kell az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben[13] és a 21/2004/EK tanácsi rendeletben[14] előírt azonosítási és nyilvántartási előírások betartásáról, különösen az állatok nyomonkövethetőségének biztosítása érdekében.

(32) Engedélyezni kell a tagállamok számára, hogy jól meghatározott esetekben felső határuk 10%-áig különleges támogatást ítélhessenek oda. Az ilyen támogatások lehetővé teszik a tagállamok számára a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések kezelését, valamint a mezőgazdasági termékek minőségének és értékesítésének javítását. Ezen kívül különleges támogatást kell biztosítani a tejkvóták fokozatos megszüntetéséből és az érzékenyebb ágazatok esetében a támogatás termeléstől való függetlenítéséből adódó következmények tompítása érdekében. Mivel a hatékony kockázatmenedzsment jelentősége egyre nő, lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok pénzügyi szempontból hozzájárulhassanak a mezőgazdasági termelők által fizetett terménybiztosításhoz, valamint az állat- vagy növénybetegségek miatt felmerülő egyes gazdasági veszteségek kompenzációjához. A Közösség nemzetközi kötelezettségvállalásaira tekintettel a termeléstől függő támogatási intézkedésekre felhasználható forrásokat megfelelő szinten korlátozni kell. Ennek megfelelően kell meghatározni a terménybiztosításhoz való pénzügyi hozzájárulás és az állat- vagy növénybetegségekkel összefüggő kompenzáció esetében alkalmazandó feltételeket.

(33) Az egységes támogatási rendszer szerinti közvetlen kifizetések a korábban kapott közvetlen kifizetések referenciaösszegein vagy regionálisan alkalmazott hektáronkénti összegeken alapultak. Az új tagállamok mezőgazdasági termelői nem részesültek közvetlen közösségi kifizetésekben, és nem rendelkeztek korábbi referenciákkal a 2000., a 2001. és a 2002. naptári évre vonatkozóan. Következésképpen az 1782/2003/EK rendelet úgy rendelkezett, hogy az új tagállamokban az egységes támogatási rendszert regionális hektáronkénti összegek alapján kell meghatározni. Több évvel az új tagállamok Közösséghez való csatlakozása után a referencia-időszakok alkalmazása mégis megfontolandó azon új tagállamok esetében, amelyek még nem álltak át az egységes támogatási rendszerre. Az egységes támogatási rendszerre való átállás megkönnyítése érdekében, és különösen a spekulatív kérelmek elkerülése érdekében az egységes támogatási rendszer keretében meglévő támogatási jogosultságok kiszámításához engedélyezni kell az új tagállamok számára azoknak a területeknek a figyelembevételét, amelyekre az egységes területalapú támogatási rendszer keretében történetileg támogatást ítéltek oda.

(34) Az egységes támogatási rendszer regionális alkalmazásának lehetősége alapján lehetőséget kell biztosítani az új tagállamok számára a hektáronkénti jogosultságok objektív kritériumok alapján történő kiigazítására, a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmód biztosítása, valamint a piaci torzulások elkerülése érdekében.

---

13 HL L 204., 2000.8.11., 1. o.

14 HL L 5., 2004.1.9., 8. o.

(35) Az új tagállamoknak a többi tagállammal azonos lehetőségeket kell biztosítani az egységes támogatási rendszer részleges végrehajtására.

(36) A közvetlen támogatás termeléstől való függetlenítése és az egységes támogatási rendszer bevezetése központi szerepet töltött be a közös agrárpolitika reformfolyamatában. Ugyanakkor 2003-ban több indok merült fel azzal kapcsolatban, hogy a különleges támogatásokat egyes növények esetében fent kellene tartani. Az 1782/2003/EK rendelet végrehajtása során gyűjtött tapasztalatok és a piaci helyzet alakulása arra utalnak, hogy a 2003-ban az egységes támogatási rendszerbe be nem vont támogatási rendszereket most be lehet vonni az egységes támogatási rendszerbe, ezzel elősegítve egy piacorientáltabb és fenntarthatóbb mezőgazdaság kialakulását. Ez különösen igaz az olívaolaj-ágazatban, ahol a támogatás függése a termeléstől csak nagyon kis mértékű volt. Ez a helyzet továbbá a durumbúza, a fehérjenövények, a rizs, a burgonyakeményítő és a héjas gyümölcsűek után járó kifizetések esetében, mert a megmaradt, termeléstől függő támogatások egyre csökkenő hatékonysága a termeléstől függetlenített opcióra való átállást támogatja. A len esetében is helyénvaló a feldolgozási támogatás eltörlése és a vonatkozó összegeknek az egységes támogatási rendszerbe történő integrálása. A rizs, a szárított takarmány, a burgonyakeményítő és a len esetében átmeneti időszakot kell megállapítani annak érdekében, hogy az említett ágazatokban a termeléstől függetlenített támogatásra való átállás zökkenőmentesen menjen végbe. A héjas gyümölcsűek esetében továbbra is engedélyezni kell, hogy a tagállamok a támogatás nemzeti részét termeléstől függő módon fizessék, ezzel is csökkentve a támogatás termeléstől való függetlenítésének hatásait.

(37) Tekintettel arra, hogy az egységes támogatási rendszer új rendszerekkel egészül ki, rendelkezni kell az említett rendszer keretében folyósítandó egyéni jövedelemtámogatás új szintjének kiszámításáról. A héjas gyümölcsűek, a burgonyakeményítő, a len és a szárított takarmány esetében az emelt összegeket a mezőgazdasági termelőknek a közelmúltban nyújtott támogatások alapján kell odaítélni. Ugyanakkor az egységes támogatási rendszerből eddig részben kizárt kifizetések integrációja esetében lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok az eredeti referencia-időszakokat használhassák.

(38) Az 1782/2003/EK rendelet az ágazat fejlődésének elősegítése céljából különleges támogatást hozott létre az energianövények esetében. A bioenergia-ágazatban a közelmúltban bekövetkezett változások, és különösen a nemzetközi piacokon az ilyen termékek iránt tapasztalható fokozott kereslet, valamint az összes üzemanyag felhasználásból a bioenergia által képviselendő részesedés 2020-ra elérendő kötelező célértékeinek bevezetése miatt az energianövények esetében többé nem indokolt különleges támogatást nyújtani.

(39) A gyapotágazatnak az egységes támogatási rendszerbe való felvételekor szükséges volt úgy rendelkezni, hogy a támogatás bizonyos része egy támogatható hektáronként megállapított terményspecifikus támogatáson keresztül továbbra is függjön a gyapottermeléstől, így kerülve el a gyapottermelő régiókban a termelés zavarainak kockázatát. Ezt a megoldást a Görögország csatlakozási okmánya gyapotra vonatkozó 4. Jegyzőkönyvében meghatározott célkitűzésekkel összhangban továbbra is fent kell tartani.

(40) A szerkezetátalakítási folyamat hatásainak tompítása érdekében azokban a tagállamokban, amelyek a Közösségen belül a cukoripar szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról szóló, 2006. február 20-i 320/2006/EK rendeletben[15] előírt szerkezetátalakítási támogatást megadják, a cukorrépa- és cukornádtermelők legfeljebb öt egymást követő éven keresztül részesülhetnek támogatásban.

(41) A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozási okmánya, valamint Bulgária és Románia csatlakozási okmánya úgy rendelkezett, hogy az új tagállamok mezőgazdasági termelői egy fokozatos bevezetést célzó mechanizmus alkalmazását követően részesülhetnek közvetlen kifizetésekben.

(42) Ezen túlmenően az említett csatlakozási okmányok az új tagállamok esetében a közvetlen kifizetésekhez terület alapján meghatározott átmeneti és egyszerűsített támogatási rendszert határoztak meg. Az említett mechanizmus főbb elemeit meg kell határozni. A tapasztalatok alapján az egységes területalapú támogatási rendszer hatékony és egyszerű módja a mezőgazdasági termelők jövedelemtámogatásának. Az egyszerűsítés érdekében indokolt engedélyezni az új tagállamok számára, hogy 2013 végéig alkalmazzák ezt a rendszert.

(43) A cukor-, valamint a gyümölcs- és zöldségágazatban megvalósított reform és az említett ágazatoknak az egységes támogatási rendszerbe való bevonását követően az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a cukorrépa-, a cukornád- és a cikória-termelőket, illetve egyes gyümölcs- és zöldségtermelőket elkülönített támogatás formájában jövedelemtámogatásban részesíthessék. Hasonlóképpen ugyanezen tagállamok számára engedélyezni kell, hogy a többi tagállam esetében érvényes feltételek mellett elkülönített különleges támogatást fizethessenek.

(44) A közvetlen kifizetések új tagállamokban történő fokozatos bevezetése következményeként a csatlakozási okmányok olyan keretet hoztak létre, amely lehetővé teszi az új tagállamok számára kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések folyósítását. Meg kell határozni az ilyen kifizetések esetében alkalmazandó feltételeket.

---

[15] HL L 58., 2006.2.28., 42. o. A legutóbb az 1261/2007/EK rendelettel (HL L 283., 2007.10.27., 8. o.) módosított rendelet.

(45) A támogatási jogosultságok tagállamok által meghatározott eredeti kiosztásában bizonyos hibák ahhoz vezettek, hogy egyes mezőgazdasági termelők kiugróan magas támogatásban részesültek. Az előírások ilyen jellegű megsértése rendes körülmények között a korrekciós intézkedések végrehajtásáig pénzügyi kiigazítás alkalmazását vonja maga után. Ugyanakkor tekintetbe véve a jogosultságok első alkalommal történő kiosztása óta eltelt időt, a szükséges korrekciós intézkedések elfogadása a tagállamok számára aránytalanul nagy jogi és adminisztratív következményekkel járna. Ezért a jogbiztonság érdekében helyénvaló az említett kifizetések kiosztását szabályossá tenni.

(46) Az 1782/2003/EK rendelet 70. cikkének (1) bekezdésével összhangban Spanyolország, Franciaország és Portugália úgy határozott, hogy Franciaország tengerentúli megyéiben, az Azori-szigeteken, Madeirán és a Kanári-szigeteken folyósított közvetlen kifizetéseket kizárja az egységes támogatási rendszerből, és azokat az említett rendelet IV. címében meghatározott feltételek mellett nyújtja. Az említett címben meghatározott támogatások közül néhányat teljes mértékben integráltak az egységes támogatási rendszerbe. Az egyszerűsítés érdekében, illetve a legkülső régiók sajátos körülményeinek figyelembevétele érdekében, az ilyen támogatásokat a 247/2006/EK rendelettel létrehozott támogatási programokon belül kell kezelni. Ebből a célból a közvetlen kifizetésekre szánt nemzeti felső határokból a megfelelő pénzeszközöket át kell csoportosítani az említett rendelet 23. cikkének (2) bekezdésében említett pénzösszeghez. A 247/2006/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

(47) Helyénvaló rendelkezni arról, hogy az ebben a rendeletben szereplő olyan rendelkezéseket, amelyek a tagállamok részéről esetlegesen állami támogatásnak minősülő magatartást idézhetnek elő, eltérő rendelkezés hiányában, ki kell zárni az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazási köréből, mivel az érintett rendelkezések a támogatás nyújtásához megfelelő feltételeket határoznak meg, vagy ilyen feltételek Bizottság általi elfogadását helyezik kilátásba, megelőzve ezzel a versenyhelyzet torzítását.

(48) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal[16] összhangban kell elfogadni,

(49) Az 1782/2003/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni.

(50) Elegendő időt kell biztosítani a tagállamoknak a közvetlen kifizetések termeléstől való további függetlenítését és a 2003-as reform keretében hozott határozataik felülvizsgálatát lehetővé tevő rendelkezések végrehajtására. Ennek megfelelően a vonatkozó rendelkezéseket csak 2010-től kezdődően kell alkalmazni. Az 1782/2003/EK rendeletet következésképpen alkalmazni kell azon támogatási rendszerek esetében, amelyeket csak 2010-től kezdődően integrálnak az egységes támogatási rendszerbe,

---

[16] HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A legutóbb a 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM
HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk
Hatály

Ez a rendelet megállapítja a következőket:

a) a közvetlen kifizetések közös szabályai;

b) a mezőgazdasági termelők részére nyújtott jövedelemtámogatási rendszer (a továbbiakban: egységes támogatási rendszer);

c) átmeneti egyszerűsített jövedelemtámogatási rendszer az új tagállamok mezőgazdasági termelői részére (a továbbiakban: egységes területalapú támogatási rendszer);

d) támogatási rendszerek a rizst, burgonyakeményítőt, gyapotot, cukrot, gyümölcsöket és zöldségeket, juh- és kecskehúst, illetve marha- és borjúhúst termelő mezőgazdasági termelők részére;

e) a közvetlen kifizetések új tagállamok általi kiegészítésének kerete.

2. cikk
Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások érvényesek:

a) „mezőgazdasági termelő”: olyan természetes vagy jogi személy, illetve természetes vagy jogi személyek csoportja - tekintet nélkül az ilyen csoport vagy tagjainak nemzeti jog szerinti jogállására - akinek, illetve amelynek mezőgazdasági üzeme a Közösség területén található a Szerződés 299. cikkében meghatározottak szerint, és aki, illetve amely mezőgazdasági tevékenységet folytat;

b) „mezőgazdasági üzem”: egy adott mezőgazdasági termelő által vezetett és egyazon tagállam területén található termelőegységek összessége;

c) „mezőgazdasági tevékenység”: mezőgazdasági termékek termelése, tenyésztése vagy művelése, ideértve a betakarítást, a fejést, az állattenyésztést és a mezőgazdasági célból történő állattartást, valamint a mezőgazdasági földterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartását az e rendelet 6. cikkében meghatározottak szerint;

d) „közvetlen kifizetés”: az e rendelet I. mellékletében felsorolt valamely támogatási rendszer alapján közvetlenül a mezőgazdasági termelő részére nyújtott támogatás;

e) „támogatások egy adott naptári évben” vagy „támogatások a reprezentatív időszakban”: az adott naptári év(ek)ben odaítélt vagy odaítélendő támogatások, ideértve az adott naptári év(ek)ben kezdődő, más időszakokra vonatkozóan odaítélt vagy odaítélendő valamennyi támogatást;

f) „mezőgazdasági termékek”: a Szerződés I. mellékletében felsorolt termékek, ideértve a gyapotot, de a halászati termékek kivételével;

g) „új tagállamok”: Bulgária, a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Románia, Szlovénia és Szlovákia;

h) „mezőgazdasági földterület”: a szántóterületek, az állandó legelők és az állandó kultúrák által elfoglalt terület.

3. (korábbi 32.) cikk
A közvetlen kifizetések finanszírozása

Az e rendelet I. mellékletében felsorolt támogatási rendszereket az 1290/2005/EK rendelet 3. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összhangban kell finanszírozni.

II. CÍM
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK A KÖZVETLEN KIFIZETÉSEKRŐL

1. FEJEZET
KÖLCSÖNÖS MEGFELELTETÉS

4. cikk
Alapvető követelmények

(1) A közvetlen kifizetésben részesülő mezőgazdasági termelő köteles betartani a II. mellékletben felsorolt, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket és a mezőgazdasági földterületek jó környezeti és ökológiai állapotára vonatkozóan a 6. cikkben megállapított előírásokat.

(2) Az illetékes nemzeti hatóság a mezőgazdasági termelő rendelkezésére bocsátja a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények, valamint a mezőgazdasági földterületek jó környezeti és ökológiai állapotára vonatkozó előírások jegyzékét.

5. cikk
Jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények

(1) A II. mellékletben felsorolt, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket a közösségi jogszabályok a következő területeken állapítják meg:

a) köz-, állat- és növényegészségügy,

b) környezet,

c) állatjóllét.

(2) A II. mellékletben említett jogi aktusokat e rendelet keretében az időről időre módosított hatályos változatnak, irányelv esetében pedig a tagállamok általi végrehajtásnak megfelelően kell alkalmazni.

6. cikk
Jó mezőgazdasági és ökológiai állapot

(1) A tagállamok biztosítják valamennyi mezőgazdasági földterület, különösen a termelésből kivont termőterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartását. A tagállamok a III. mellékletben kialakított keret alapján nemzeti vagy regionális szinten meghatározzák a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó minimumkövetelményeket, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek, a földhasználat, a vetésforgó, a gazdálkodási gyakorlat és a mezőgazdasági üzemszerkezet.

(2) Az új tagállamokon kívüli tagállamok biztosítják, hogy a 2003. évre vonatkozó területalapú támogatás iránti kérelem benyújtására előírt időpontban állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Az új tagállamok biztosítják, hogy a 2004. május 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Bulgária és Románia ellenben azt biztosítja, hogy a 2007. január 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak.

A tagállamok azonban kellően megalapozott esetben eltérhetnek az első albekezdéstől, amennyiben intézkedést hoznak annak megakadályozására, hogy jelentős mértékben csökkenjen az állandó legelők összterülete.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az erdősítésre szánt állandó legelőként hasznosított földterületek esetében, amennyiben az ilyen erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, valamint kivéve a karácsonyfa-ültetvényeket és a gyorsan növő fafajok rövid távú telepítését.

2. FEJEZET
MODULÁCIÓ ÉS PÉNZÜGYI FEGYELEM

7. cikk
Moduláció

(1) Egy mezőgazdasági termelő részére egy adott naptári évben odaítélendő bármely 5000 eurót meghaladó közvetlen kifizetés összegét 2012-ig fokozatosan csökkenteni kell a következő kulcsok alkalmazásával:

a) 2009: 7%,

b) 2010: 9%,

c) 2011: 11%,

d) 2012: 13%.

(2) Az (1) bekezdésben említett csökkentéseket a következő esetekben meg kell növelni:

a) a 100 000 és 199 999 EUR közötti összegek esetében 3 százalékponttal,

b) a 200 000 és 299 999 EUR közötti összegek esetében 6 százalékponttal,

c) 300 000 EUR-t elérő vagy azt meghaladó összegek esetében 9 százalékponttal.

(3) Az (1) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni Franciaország tengerentúli megyéi, az Azori-szigetek és Madeira, valamint a Kanári-szigetek és az égei-tengeri szigetek mezőgazdasági termelőinek nyújtott közvetlen kifizetésekre.

8. cikk
Nettó felső határok

(1) A 11. cikk sérelme nélkül egy adott tagállamban az e rendelet 7. és 10. cikke, valamint a 378/2007/EK rendelet 1. cikke alkalmazását követően egy naptári évre nyújtható közvetlen kifizetések teljes nettó összege nem lehet magasabb az e rendelet IV. mellékletében meghatározott felső határoknál. Szükség esetén a tagállamok lineáris kulcs alkalmazásával csökkentik a közvetlen kifizetéseket az említett IV. mellékletben megállapított felső határok betartása céljából.

(2) A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban felülvizsgálja a IV. mellékletben meghatározott felső határokat a következők figyelembevétele érdekében:

a) a közvetlen kifizetésekkel összhangban nyújtható maximális összegeket érintő változások,

b) a 378/2007/EK rendeletben említett önkéntes modulációt érintő változások,

c) a mezőgazdasági üzemeket érintő strukturális változások.

9. cikk
A modulációból eredő összegek

(1) Az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a 7. cikkben meghatározott csökkentések alkalmazásából eredő összegeket kiegészítő közösségi támogatásként rendelkezésre kell bocsátani az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretébe tartozó intézkedésekre az 1698/2005/EK rendeletben meghatározottak szerint, a következő bekezdésekben szereplő feltételekkel összhangban.

(2) Az 5 százalékpontos csökkentésnek megfelelő összegeknek az érintett tagállamok közötti felosztására a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kerül sor a következő kritériumok alapján:

a) mezőgazdasági földterület,

b) mezőgazdasági foglalkoztatottság,

c) egy főre jutó bruttó hazai termék (GDP), vásárlóerő-paritásban kifejezve.

Mindazonáltal valamennyi érintett tagállam megkapja az adott tagállamban a modulációból eredően keletkezett teljes összegek legalább 80%-át.

(3) A (2) bekezdés második albekezdésétől eltérve, amennyiben egy adott tagállamban a 2000 és 2002 közötti időszakban a rozstermelés átlagos aránya meghaladta a teljes gabonatermelés 5%-át, és az adott tagállam rozstermelése ugyanezen időszakban meghaladta a Közösség teljes rozstermelésének 50%-át, 2013-ig bezárólag a modulációból eredően az érintett tagállamban keletkezett összegek legalább 90%-át vissza kell juttatni az említett tagállamnak.

Ilyen esetben – az 58. cikkben előírt lehetőség sérelme nélkül – az érintett tagállamnak juttatott összeg legalább 10%-át az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések finanszírozására kell felhasználni a rozstermelő régiókban.

E bekezdés alkalmazásában „gabonafélék” az V. melléklet I. pontjában felsorolt termékek.

(4) A 7. cikk (1) bekezdésének alkalmazásából és a 7. cikk (2) bekezdésének alkalmazásából eredő fennmaradó összeget a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően annak a tagállamnak kell juttatni, ahol a vonatkozó összegek keletkeztek. Ezeket az összegeket az 1698/2005/EK rendelet 69. cikkének (5*a*) bekezdésével összhangban kell felhasználni.

10. cikk

A modulációt érintő speciális szabályok az új tagállamokban

(1) Egy adott naptári évben a 7. cikk csak akkor alkalmazandó az új tagállamok mezőgazdasági termelőire, ha a közvetlen kifizetéseknek a 110. cikk szerinti, a szóban forgó tagállamban alkalmazandó szintje ugyanerre a naptári évre vonatkozóan nem kevesebb, mint az új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szint, figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést.

(2) Amennyiben a 7. cikket egy új tagállam mezőgazdasági termelői esetében kell alkalmazni, a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazandó kulcs nem haladhatja meg a 110. cikk értelmében ebben a tagállamban alkalmazandó közvetlen kifizetések szintje és az új tagállamoktól eltérő tagállamokban alkalmazandó szint közötti különbséget, figyelembe véve a 7. cikk (1) bekezdése értelmében alkalmazott valamennyi csökkentést.

(3) Amennyiben a 7. cikkben említett csökkentéseket az új tagállamok mezőgazdasági termelői esetében kell alkalmazni, az érintett mezőgazdasági termelő nem jogosult a 120. cikk szerinti kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetésre.

(4) A 7. cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásából eredő összegeket a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően annak a tagállamnak kell juttatni, ahol a vonatkozó összegek keletkeztek. Ezeket az összegeket az 1698/2005/EK rendelet 69. cikkének (5*a*) bekezdésével összhangban kell felhasználni.

11. cikk
Pénzügyi fegyelem

(1) Meg kell határozni a közvetlen kifizetések kiigazítását arra az esetre, ha egy adott pénzügyi év vonatkozásában a fent említett intézkedéseknek a költségvetési fegyelemről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló intézményközi megállapodás[17] I. mellékletének 2. megnevezéséből történő finanszírozására vonatkozó előrejelzések – megnövelve azokat az e rendelet 122. és 123. cikkében szereplő összegekkel, valamint az e rendelet 7. és 10. cikkében és a 378/2007/EK rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében előírt moduláció alkalmazása előtt – azt mutatják, hogy a fent említett éves felső határt – a határ alatti 300 millió EUR összegű ráhagyás figyelembevételével – túl fogják lépni.

(2) A Tanács, a Bizottság legkésőbb azon naptári év március 31-ig előterjesztett javaslatára, amelyre az (1) bekezdésben említett kiigazításokat alkalmazni kell, legkésőbb azon naptári év június 30-ig meghatározza ezeket a kiigazításokat, amelyre a kiigazításokat alkalmazni kell.

(3) A 110. cikkben előírt növekedési ütemnek az új tagállamokban odaítélt összes közvetlen kifizetésre való alkalmazása keretében az (1) bekezdést nem kell alkalmazni az új tagállamokra azon naptári év kezdetéig, amely tekintetében a közvetlen kifizetéseknek az új tagállamban alkalmazandó szintje el nem éri legalább az adott időpontban az ilyen kifizetésekre vonatkozóan az új tagállamoktól eltérő egyéb tagállamokban alkalmazandó szintet.

3. FEJEZET
MEZŐGAZDASÁGI TANÁCSADÓ RENDSZER

12. cikk
Mezőgazdasági tanácsadó rendszer

(1) A tagállamok a mezőgazdasági termelőket a földgazdálkodásban és a mezőgazdasági üzemben folytatott gazdálkodásban segíteni hivatott tanácsadó rendszert (a továbbiakban: mezőgazdasági tanácsadó rendszer) működtetnek, az ezzel kapcsolatos feladatokat egy vagy több kijelölt hatóság vagy magánszerv látja el.

(2) A tanácsadói tevékenységnek ki kell terjednie legalább az 1. fejezetben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményekre, valamint a mezőgazdasági földterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotára.

[17] HL C 139., 2006.16.14., 1. o.

13. cikk
Feltételek

(1) A mezőgazdasági termelők önkéntes alapon kapcsolódhatnak be a mezőgazdasági tanácsadó rendszerbe.

(2) A tagállamok előnyben részesítik azokat a mezőgazdasági termelőket, akik évente több mint 15 000 EUR közvetlen kifizetésben részesülnek.

14. cikk
Az elismert magánszervek és a kijelölt hatóságok kötelezettségei

A dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a 12. cikkben említett magánszervek és kijelölt hatóságok ne hozzák a tanácsadói tevékenységük során megszerzett személyes vagy egyedi információkat és adatokat az érintett mezőgazdasági üzemet vezető mezőgazdasági termelőn kívüli személy tudomására, a tevékenységük során feltárt olyan szabálytalanságok vagy jogsértések esete kivételével, amelyeket közösségi vagy nemzeti jogszabályban megállapított kötelezettségük jelenteni a megfelelő hatóságnak, különösen bűncselekmény esetén.

15. cikk
Felülvizsgálat

A Bizottság legkésőbb 2010. december 31-ig jelentést nyújt be a mezőgazdasági tanácsadó rendszer alkalmazásáról, szükség esetén az annak kötelezővé tételére irányuló megfelelő javaslatokkal együtt.

4. FEJEZET
INTEGRÁLT IGAZGATÁSI ÉS ELLENŐRZÉSI RENDSZER

16. cikk
Hatály

Minden tagállam integrált igazgatási és ellenőrzési rendszert hoz létre és működtet (a továbbiakban: integrált rendszer).

Az integrált rendszert az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerekre kell alkalmazni.

Az integrált rendszert – a szükséges mértékben – az 1. és a 2. fejezetben megállapított szabályokkal kapcsolatos igazgatási és ellenőrzési vonatkozásokban is alkalmazni kell.

17. cikk
Az integrált rendszer elemei

(1) Az integrált rendszer a következő elemekből áll:

a) számítógépes adatbázis;

b) a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer;

c) a 20. cikkben említett, a támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer;

d) támogatási kérelmek;

e) integrált ellenőrzési rendszer;

f) a támogatás iránti kérelmet benyújtó egyes mezőgazdasági termelők személyazonosságának nyilvántartására szolgáló egységes rendszer.

(2) Az e rendelet 55. és 56. cikkének alkalmazása esetén az integrált rendszer magában foglal egy, – az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel és a 21/2004/EK tanácsi rendelettel összhangban létrehozott – az állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszert is.

(3) A mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer adott esetben magában foglalja az olajbogyó-termesztési földrajzi információs rendszert.

18. cikk

Számítógépes adatbázis

(1) A számítógépes adatbázis a támogatási kérelmekből nyert adatok mezőgazdasági üzemenként történő nyilvántartására szolgál.

Ezen adatbázis rendeltetése különösen az érintett tagállam illetékes hatósága útján a 2000. évvel kezdődő naptári és/vagy gazdasági évre vonatkozó adatok közvetlen és azonnali lehívásának lehetővé tétele.

(2) A tagállamok decentralizált adatbázisokat is létrehozhatnak azzal a feltétellel, hogy ez utóbbiakat, valamint az adatok nyilvántartására és az adatokhoz való hozzáférésre vonatkozó igazgatási eljárásokat az egyes tagállamok területének egészén egységes módon és úgy alakítják ki, hogy azok keresztellenőrzés céljából kompatibilisek legyenek egymással.

19. cikk

A mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer

A mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszert telekkönyvi térképek és dokumentumok, vagy más térképészeti források alapján kell létrehozni. Ennek során a számítógépes térinformatikai rendszereknél alkalmazott technológiákat kell alkalmazni, ideértve elsősorban az egységes szabványok alapján történő légi vagy műholdas ortokorrigált digitális felvételezést, amely legalább 1:10000 léptékű térképészeti pontosságot biztosít.

20. cikk

A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszer

(1) A támogatási jogosultságok azonosítására és nyilvántartására szolgáló rendszert úgy kell létrehozni, hogy lehetővé tegye a jogosultságok ellenőrzését és a támogatási kérelmek, valamint a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer adatainak keresztellenőrzését.

(2) E rendszernek lehetővé kell tennie legalább a három megelőző, közvetlenül egymást követő naptári és/vagy gazdasági évre vonatkozó adatoknak az érintett tagállam illetékes hatósága útján történő közvetlen és azonnali lehívását.

21. cikk
Támogatási kérelmek

(1) A mezőgazdasági termelőnek évente be kell nyújtania a közvetlen kifizetés iránti kérelmét, amelyben – az adott esetnek megfelelően – szerepelnie kell a következőknek:

a) a mezőgazdasági üzem minden mezőgazdasági parcellája, illetve amennyiben a tagállam alkalmazza a 17. cikk (3) bekezdését, az olajfák száma és elhelyezkedésük a parcellán,

b) az aktiválásra bejelentett támogatási jogosultságok száma és összege,

c) az e rendeletben vagy az érintett tagállam által előírt minden más információ.

(2) Az egyes tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatási kérelemben csak az előző évben benyújtott támogatási kérelemhez képest megváltozott adatoknak kell szerepelniük. Az egyes tagállamok nyomtatott űrlapokat bocsátanak rendelkezésre az előző évben meghatározott területek alapján, továbbá grafikus anyagokat, amelyeken feltüntetik az érintett területek földrajzi elhelyezkedését és adott esetben az olajfák helyét.

(3) Az egyes tagállamok dönthetnek úgy, hogy az I. mellékletben felsorolt vagy más támogatási rendszerek közül többre vagy azok mindegyikére egyetlen támogatási kérelem vonatkozzon.

22. cikk
A jogosultsági feltételek ellenőrzése

(1) A támogatási kérelmek tekintetében a tagállamok adminisztratív ellenőrzéseket végeznek a támogatásra vonatkozó jogosultsági feltételek teljesülésének ellenőrzése céljából.

(2) Az adminisztratív ellenőrzést a támogatási jogosultság ellenőrzésére szolgáló helyszíni ellenőrzési rendszer egészíti ki. E célból a tagállamok mintavételi tervet készítenek a mezőgazdasági üzemekre vonatkozóan.

A tagállamok távérzékelési eljárásokat és a globális navigációs műholdrendszerre (GNSS) épülő technikákat is alkalmazhatnak a mezőgazdasági parcellák helyszíni ellenőrzésének módszeréül.

(3) Minden egyes tagállam kijelöl egy hatóságot az e fejezetben előírt ellenőrzések összehangolására.

Amennyiben a tagállam az e fejezet alapján elvégzendő feladatok egyes vonatkozásaival szakosított ügynökségeket vagy cégeket bíz meg, a kijelölt hatóság továbbra is köteles az elvégzett munkát ellenőrizni és azért felelősséget vállalni.

23. cikk

Támogatáscsökkentés, illetve kizárás a támogatás köréből a jogosultsági szabályokkal kapcsolatos előírások megsértése esetén

(1) A 25. cikkben előírt támogatáscsökkentés, illetve a támogatás köréből való kizárás lehetőségének sérelme nélkül, amennyiben megállapítás nyer, hogy a mezőgazdasági termelő nem felel meg a támogatási jogosultságra vonatkozóan e rendeletben előírt feltételeknek, a számára odaítélt vagy odaítélendő azon támogatás egy részének vagy egészének kifizetését, amelyre vonatkozóan a jogosultsági feltételek teljesültek, csökkenteni kell, vagy ki kell zárni a támogatás köréből a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó módon.

(2) A támogatáscsökkentés százalékos mértéke az előírások feltárt megsértésének súlyától, mértékétől, továbbá tartós, illetve ismétlődő jellegétől függően progresszív módon változik, és a mezőgazdasági termelő egy vagy több naptári év tekintetében akár ki is zárható egy vagy több támogatási rendszer köréből.

24. cikk

A kölcsönös megfeleltetés ellenőrzése

(1) A tagállamok helyszíni ellenőrzést folytatnak annak ellenőrzésére, hogy az egyes mezőgazdasági termelők betartják-e az 1. fejezetben említett kötelezettségeket.

(2) A tagállamok igénybe vehetik meglévő igazgatási és ellenőrzési rendszereiket annak biztosítására, hogy a mezőgazdasági termelők megfeleljenek az 1. fejezetben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeknek, valamint a mezőgazdasági földterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotára vonatkozó előírásoknak.

E rendszereknek, és különösen az 1760/2000/EK rendelettel és a 21/2004/EK rendelettel összhangban az állatok azonosítására és nyilvántartására létrehozott rendszernek e rendelet 28. cikkének (1) bekezdése értelmében kompatibilisnek kell lennie az integrált rendszerrel.

25. cikk

Támogatáscsökkentés, illetve a kifizetésből való kizárás a kölcsönös megfeleltetés szabályaival kapcsolatos előírások megsértése esetén

(1) Amennyiben egy adott naptári évben (a továbbiakban: az érintett naptári év) bármikor a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények vagy a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó előírások nem teljesülnek, és az előírások ezen megsértése az érintett naptári évben támogatási kérelmet benyújtó mezőgazdasági termelőnek közvetlenül felróható cselekmény vagy mulasztás eredménye, akkor a 7., 10. és 11. cikkben foglalt rendelkezések alkalmazását követően az említett mezőgazdasági termelő számára folyósítandó közvetlen kifizetések teljes összegét a 26. cikkben meghatározott részletes szabályokkal összhangban csökkenteni kell, vagy az érintettet ki kell zárni a támogatottak köréből.

Az első albekezdést alkalmazni kell abban az esetben is, ha az előírások említett megsértése olyan cselekmény vagy mulasztás eredménye, amely közvetlenül annak a személynek róható fel, akinek a földterületet átruházták, vagy aki azt átruházta.

E bekezdés alkalmazásában az „átruházás”: bármely olyan ügylet, amelynek révén a mezőgazdasági földterület többé nem áll az átruházó rendelkezésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett támogatáscsökkentés, illetve a támogatás köréből való kizárás csak abban az esetben alkalmazandó, ha az előírások megsértése a következőkkel kapcsolatos:

a) mezőgazdasági tevékenység; vagy

b) a mezőgazdasági üzem mezőgazdasági földterülete.

(3) Az (1) bekezdés ellenére és a 26. cikk (1) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy kizárást, amennyiben annak összege mezőgazdasági termelőnként és naptári évenként legfeljebb 100 eurót tenne ki, és tartalmazza az 1698/2005/EK rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy az első albekezdésben meghatározott lehetőséget veszi igénybe, akkor a következő évben az illetékes hatóság megteszi az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a mezőgazdasági termelő orvosolja az előírások adott megsértésével kapcsolatos ténymegállapításokat. A ténymegállapításról és az előírások megsértésének orvosolása érdekében teendő intézkedésekről értesíteni kell a mezőgazdasági termelőt.

26. cikk

A kölcsönös megfeleltetés szabályaival kapcsolatos előírások megsértése esetén alkalmazandó támogatáscsökkentés és kizárás részletes szabályai

(1) A 25. cikkben említett támogatáscsökkentésre, illetve a támogatás köréből való kizárásra vonatkozó részletes szabályokat a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell megállapítani. Ennek során figyelembe kell venni az előírások megsértésének súlyát, mértékét, továbbá tartós, illetve ismétlődő jellegét, valamint az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében megállapított kritériumokat.

(2) Gondatlanság esetén a támogatáscsökkentés mértéke nem haladhatja meg az 5%-ot, az előírások ismételt megsértése esetén pedig a 15%-ot.

Kellően indokolt esetben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést, amennyiben az előírások megsértése – súlyossága, mértéke, valamint fennállásának tartóssága alapján – kisebb jelentőségűnek minősül. Az előírások megsértésének azon esetei azonban, amelyek közvetlen veszélyt jelentenek a köz- vagy az állategészségügy szempontjából, nem tekinthetők kisebb jelentőségűnek.

Kivéve, ha a mezőgazdasági termelő azonnal megtette az előírások megállapított megsértését orvosló intézkedést, az illetékes hatóság meghozza az annak biztosításához szükséges intézkedést – amely adott esetben adminisztratív ellenőrzésre korlátozódhat –, hogy a termelő orvosolja az előírások megsértését. Az előírások kisebb jelentőségű megsértésével kapcsolatos ténymegállapításokról és az előírások megsértésének orvoslása érdekében teendő intézkedésekről értesíteni kell a mezőgazdasági termelőt.

(3) Az előírások szándékos megsértése esetén a támogatáscsökkentés mértéke főszabályként nem lehet kisebb 20%-nál, és az érintett mezőgazdasági termelő egy vagy több naptári év tekintetében akár ki is zárható egy vagy több támogatási rendszer köréből.

(4) A támogatáscsökkentés, illetve a támogatás köréből való kizárás teljes összege egy adott naptári évre vonatkozóan nem haladhatja meg a 25. cikk (1) bekezdésében említett teljes összeget.

27. cikk

A kölcsönös megfeleltetés rendszeréből eredő összegek

Az 1. fejezetben szereplő előírások megsértése esetén alkalmazott csökkentésekből és kizárásokból eredő összegek az EMGA-nál kerülnek jóváírásra. A tagállamok ezekből az összegekből 25%-ot tarthatnak vissza.

28. cikk

Az integrált rendszerrel való kompatibilitás

(1) A VI. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek alkalmazása során a tagállamok biztosítják, hogy az ezekre a rendszerekre alkalmazott igazgatási és ellenőrzési eljárások kompatibilisek legyenek az integrált rendszerrel a következők tekintetében:

a) számítógépes adatbázis;

b) a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszerek;

c) adminisztratív ellenőrzések.

A fentiek érdekében ezeket a rendszereket úgy kell létrehozni, hogy minden nehézség vagy összeütközés nélkül lehetővé váljék közös üzemeltetésük, illetve a különböző rendszerek közötti adatcsere.

(2) A VI. mellékletben felsoroltakon kívüli közösségi vagy nemzeti szintű támogatási rendszerek alkalmazása céljából a tagállamok beilleszthetik igazgatási és ellenőrzési eljárásaikba az integrált rendszer egy vagy több alkotóelemét.

29. cikk
Tájékoztatás és ellenőrzés

(1) A Bizottságot rendszeresen tájékoztatni kell az integrált rendszer alkalmazásáról.

A Bizottság eszmecseréket szervez a tagállamokkal e tárgykörben.

(2) Az 1290/2005/EK rendelet 37. cikkével összhangban az érintett illetékes hatóságok kellő időben való tájékoztatását követően a Bizottság által felhatalmazott képviselők:

a) vizsgálatot és ellenőrzést folytathatnak az integrált rendszer létrehozására és megvalósítására hozott intézkedéseket illetően,

b) ellenőrzéseket végezhetnek a 22. cikk (3) bekezdésében említett szakosított ügynökségeknél és cégeknél.

(3) Az integrált rendszer megvalósításával és alkalmazásával kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül a Bizottság szakosított testületek vagy személyek segítségét kérheti az integrált rendszer létrehozásának, felügyeletének és felhasználásának elősegítésére, különösen azzal a céllal, hogy – kérésre – megfelelő szakmai tanácsokkal lássák el a tagállamok illetékes hatóságait.

5. FEJEZET
EGYÉB ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

30. cikk
A közvetlen kifizetések odaítélésének minimumkövetelményei

(1) A tagállamok a következő esetekben nem ítélnek oda közvetlen támogatást a mezőgazdasági termelőnek:

a) ha az adott naptári évben nyújtandó, igényelt vagy odaítélendő közvetlen kifizetések teljes összege nem haladja meg a 250 eurót, vagy

b) ha a közvetlen támogatás igénylésére vagy odaítélésére alapot teremtő mezőgazdasági üzem támogatható területe kevesebb mint egy hektár.

Ugyanakkor Ciprus 0,3 hektárban, Málta pedig 0,1 hektárban állapíthatja meg a legkisebb támogatható területet.

A 45. cikk (1) bekezdésében említett speciális jogosultságokkal rendelkező mezőgazdasági termelők esetében azonban az a) pontban említett feltételt kell alkalmazni.

(2) A tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes módon hozhatnak olyan döntést, hogy nem ítélnek oda közvetlen kifizetést a Szerződés 48. cikke második bekezdése értelmében vett olyan vállalkozásoknak vagy cégeknek, amelyek elsődleges tevékenysége nem mezőgazdasági tevékenység.

31. cikk
Kifizetés

(1) Amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik, az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek keretében a támogatások teljes összegben kerülnek kifizetésre a kedvezményezetteknek.

(2) A támogatások kifizetésére évente legfeljebb kétszer, a december 1. és a következő naptári év június 30-a közötti időszakban kerül sor.

(3) Az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek keretében a támogatások kifizetésére nem kerül sor azt megelőzően, hogy a jogosultsági feltételekkel kapcsolatban a 22. cikk értelmében a tagállamok által elvégezendő ellenőrzések lezárultak volna.

(4) E cikk (2) bekezdésétől eltérve a Bizottság, a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban:

a) előlegfizetést írhat elő;

b) felhatalmazhatja a tagállamokat, hogy – a költségvetési helyzetre is figyelemmel – december 1-jét megelőzően előleget fizessenek az olyan régiókban, ahol rendkívüli körülmények következtében a mezőgazdasági termelők súlyos pénzügyi nehézségekkel küzdenek:

i. a támogatások 50%-a erejéig,

vagy

ii. a támogatások 80%-a erejéig, ha már rendelkeztek előlegfizetésről.

32. cikk
A szabályok kijátszására vonatkozó záradék

Az egyes támogatási rendszerekre alkalmazandó különös rendelkezések sérelme nélkül, nem fizethető támogatás olyan kedvezményezett részére, akiről megállapították, hogy mesterségesen teremtette a támogatási jogosultság megszerzéséhez szükséges körülményeket azzal a céllal, hogy az adott támogatási rendszer céljaival ellentétes előnyhöz jusson.

33. cikk
Felülvizsgálat

Az I. mellékletben felsorolt támogatási rendszerek működése nem érinti a gazdasági változások és a költségvetési helyzet figyelembevételével bármely időpontban elvégezhető felülvizsgálat lehetőségét.

III. CÍM
EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZER

1. FEJEZET
ÁLTALÁNOS VÉGREHAJTÁS

34. cikk
Támogatási jogosultságok

(1) A mezőgazdasági termelők az egységes támogatási rendszer keretében támogatáshoz juthatnak, amennyiben:

a) az 1782/2003/EK rendelettel összhangban szerzett támogatási jogosultsággal rendelkeznek;

b) e rendelet szerinti támogatási jogosultságot szereznek:

i. átruházással,

ii. a nemzeti tartalékból,

iii. a VII. melléklet alapján,

iv. a 68. cikk (4) bekezdésének c) pontja alapján és a 65. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdése alapján.

(2) E cím alkalmazásában „támogatási jogosultsággal rendelkező mezőgazdasági termelő”: olyan mezőgazdasági termelő, aki részére támogatási jogosultságot osztottak ki vagy véglegesen átruháztak.

35. cikk
A támogatható hektáronkénti támogatási jogosultságok aktiválása

(1) A mezőgazdasági termelők az egységes támogatási rendszer keretében támogatáshoz juthatnak a támogatható hektáronkénti támogatási jogosultság aktiválásával. Az aktivált támogatási jogosultságok az abban meghatározott összegek kifizetésére jogosítanak fel.

(2) „Támogatható hektár”:

a) a mezőgazdasági üzem bármely olyan mezőgazdasági földterülete, beleértve a rövid életciklusú erdei fákkal (ex 0602 90 41 KN-kód) beültetett területeket is,

amelyet mezőgazdasági tevékenységre használnak, vagy ha a területeket nem mezőgazdasági tevékenységre is használják, amelyek használatában a mezőgazdasági tevékenység túlsúlyban van. A Bizottság az e rendelet 128. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza a támogatható hektárokon engedélyezett nem mezőgazdasági tevékenységekkel kapcsolatos részletes szabályokat.

b) bármely, 2007-ben támogatható terület, amely

i. már nem felel meg a támogathatóság meghatározásának a 79/409/EGK tanácsi irányelv[18] és a 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[19] végrehajtása következtében vagy

ii. a vonatkozó támogatási rendszer időtartama alatt az 1257/1999/EK tanácsi rendelet 31. cikke vagy az 1698/2005/EK rendelet 43. cikke szerint erdősített terület.

A szóban forgó hektároknak a naptári év bármely időpontjában meg kell felelniük a támogathatósági feltételeknek.

36. cikk
A támogatható hektárok bejelentése

(1) A mezőgazdasági termelő nyilatkozik a támogatási jogosultsághoz kapcsolódó támogatható hektárszámnak megfelelő parcellákról. E parcelláknak – *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével – a tagállam által meghatározandó időpontban, de legkésőbb a támogatási kérelem módosítására a tagállamban megállapított időpontban a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állniuk.

Az illetékes hatóság például a következő eseteket ismeri el *vis maior*ként vagy rendkívüli körülményként:

a) a mezőgazdasági termelő halála;

b) a mezőgazdasági termelő tartós munkaképtelensége;

c) a mezőgazdasági üzem földterületét nagy mértékben sújtó, súlyos természeti csapás;

d) a mezőgazdasági üzem részét képező, állattartásra szolgáló építmények véletlenszerű megsemmisülése;

e) a mezőgazdasági termelő állatállományának egy részét vagy egészét érintő járványos állatbetegség.

(2) A tagállamok kellően megalapozott esetben engedélyezhetik a mezőgazdasági termelő számára a fent említett nyilatkozata módosítását azzal a feltétellel, hogy

[18] HL L 103., 1979.4.25., 1. o.
[19] HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

betartja a támogatási jogosultságának megfelelő hektárszámot, valamint a területre vonatkozó egységes támogatás odaítélésének egyéb feltételeit.

37. cikk
A támogatási jogosultságok módosítása

Eltérő rendelkezés hiányában a hektáronkénti támogatási jogosultság nem módosítható.

A Bizottság az e rendelet 128. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza a támogatási jogosultságok módosításával kapcsolatos részletes szabályokat, különös tekintettel a támogatási jogosultságok törtrészei esetére.

38. cikk
Többszörös kérelmek

Eltérő rendelkezés hiányában a támogatható hektárszámnak megfelelő olyan terület tekintetében, amelyre az egységes támogatási rendszer keretében támogatási kérelmet nyújtottak be, bármely egyéb közvetlen kifizetés, illetve e rendelet hatályán kívüli bármely egyéb támogatás iránti kérelem is benyújtható.

39. cikk
Földhasználat a gyümölcs- és zöldségágazat késleltetett integrációja esetében

Amennyiben egy tagállam igénybe vette az 1782/2003/EK rendelet 51. cikkének második bekezdésében meghatározott lehetőséget (a továbbiakban: a gyümölcs- és zöldségágazat késleltetett integrációja az egységes támogatási rendszerbe), a határozat által érintett régiókban található parcellák legkésőbb 2010. december 31-ig nem támogathatók, ha azokat a következő célokra használják:

a) gyümölcs- és zöldségtermesztés,

b) áruburgonya-termesztés, és/vagy

c) faiskolák.

Az első bekezdésben említett késleltetett integráció esetében a tagállamok határozhatnak úgy, hogy a támogatható hektárszámon lehetővé teszik másodvetésű növénykultúrák művelését egy, minden év augusztus 15-én kezdődő, legfeljebb három hónapos időszakban. Valamely tagállam kérelmére azonban ez az időpont a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően módosulhat azon régiók tekintetében, amelyekben a gabonát rendes körülmények között éghajlati okokból korábban takarítják be.

40. cikk
A földterület kender termelésére való használata

(1) A kender termelésére használt területek csak abban az esetben támogathatók, ha a felhasznált fajták *tetrahidrokannabinol*-tartalma nem haladhatja meg a 0,2%-ot. A tagállamok létrehoznak egy rendszert, amellyel a kendertermő területek legalább 30%-án ellenőrzik a termesztett növények *tetrahidrokannabinol*-tartalmát. Azonban

ha egy tagállam előzetes engedélyezési rendszert vezet be az ilyen növényi kultúra termelését illetően, a fenti minimumarány 20%-ra változik.

(2) A 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban a támogatások odaítélésének feltételéül kell szabni bizonyos fajták minősített vetőmagjainak használatát.

41. cikk
Felső határ

(1) Az egyes tagállamok esetében az összes támogatási jogosultság értéke nem haladhatja meg a VIII. mellékletben említett nemzeti felső határt.

A bortermelők számára kiosztott támogatási jogosultságok esetében és figyelembe véve a tagállamok által a(z) [*a borrendelet*]/EK rendelet [4a. cikkével és 92. cikke (6) bekezdésével] összhangban a Bizottság rendelkezésére bocsátott legutóbbi adatokat, a Bizottság az e rendelet 128. cikkének (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazítja az e rendelet VIII. mellékletében meghatározott nemzeti felső határokat. A nemzeti felső határok kiigazítását megelőző év december 1-jéig a tagállamok közlik a Bizottsággal az e rendelet VII. mellékletének B. pontjában említett jogosultságok értékének regionális átlagát.

(2) Szükség esetén a tagállamok a jogosultságok értékének lineáris kulcs alkalmazásával történő csökkentéséhez folyamodhatnak a számukra előírt felső határ betartásának biztosítása céljából.

42. cikk
Nemzeti tartalék

(1) A tagállamok nemzeti tartalékot működtetnek, amely a VIII. mellékletben meghatározott felső határ és az összes kiosztott támogatási jogosultság összértéke közötti különbözetet tartalmazza.

(2) A tagállamok elsősorban arra használhatják fel a nemzeti tartalékot, hogy a mezőgazdasági tevékenységüket megkezdő mezőgazdasági termelőknek – objektív kritériumok alapján és a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – támogatási jogosultságot ítéljenek oda.

(3) A 68. cikk (1) bekezdésének c) pontját nem alkalmazó tagállamok felhasználhatják a nemzeti tartalékot arra, hogy – objektív kritériumok alapján – a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – támogatási jogosultságokat határozzanak meg olyan területen működő mezőgazdasági termelők részére, amely az állami intervenció valamely formájához kapcsolódó szerkezetátalakítási és/vagy fejlesztési program hatálya alatt áll, a termőterületek termelésből való kivonásának megelőzése és/vagy az adott területen a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok ellentételezése érdekében.

(4) E cikk alkalmazásában a tagállamok növelhetik a mezőgazdasági termelőknek kiosztott jogosultságok egységenkénti értékét és/vagy számát.

43. cikk
Fel nem használt támogatási jogosultságok

A 2 évig nem aktivált támogatási jogosultságokat a nemzeti tartalék számára kell kiosztani, kivéve a 36. cikk (1) bekezdése szerinti *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetét.

44. cikk
A támogatási jogosultság átruházása

(1) Támogatási jogosultság csak az ugyanazon tagállamban letelepedett másik mezőgazdasági termelő javára ruházható át, a tényleges vagy várható öröklés címén történő átszállás esetének kivételével.

Azonban a tényleges vagy várható öröklés esetén is csak abban a tagállamban használható fel az adott támogatási jogosultság, ahol az megállapításra került.

Az egyes tagállamok dönthetnek úgy, hogy a támogatási jogosultság csak egyazon régión belül legyen átruházható vagy felhasználható.

(2) Támogatási jogosultság adásvétel vagy bármely egyéb formában történő végleges átruházás útján ruházható át, földterülettel együtt vagy anélkül. Ezzel ellentétben, bérbeadás vagy más hasonló típusú ügylet csak abban az esetben engedhető meg, ha a támogatási jogosultság átruházását megfelelő támogatható hektárszám átruházása kíséri.

(3) Támogatási jogosultság földterülettel együtt vagy anélkül történő eladása esetén a tagállamok – a közösségi jog általános elveivel összhangban – dönthetnek úgy, hogy az eladott támogatási jogosultságok egy része visszakerül a nemzeti tartalékba, vagy egységértékük – a Bizottság által a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítandó kritériumoknak megfelelően – csökkentésre kerül a nemzeti tartalék javára.

45. cikk
A speciális jogosultságokkal kapcsolatos feltételek

(1) Eltérő rendelkezés hiányában a III. cím 3. fejezetének 2. szakasza és az 1782/2003/EK rendelet 71*m*. cikke szerint létrehozott támogatási jogosultságokra, a továbbiakban: speciális jogosultságok, az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeket kell alkalmazni.

(2) A 35. cikk (1) bekezdésétől eltérve a speciális jogosultsággal rendelkező mezőgazdasági termelő számára a tagállam engedélyezi a jogosultságnak a megegyező számú támogatható hektárral való aktiválására vonatkozó követelménytől történő eltérést, feltéve ha a termelő a 2000-es, 2001-es és 2002-es naptári évben végzett, számosállat-egységben (SZÁE) kifejezett mezőgazdasági tevékenységének legalább 50%-át fenntartja.

Az első albekezdésben említett feltétel Málta esetében nem alkalmazandó.

A speciális jogosultságok nem módosíthatók.

(3) A speciális jogosultságok átruházása esetén a kedvezményezett csak öröklés vagy várható öröklés esetén élhet a (2) bekezdésben említett eltérés jogával.

46. cikk
A támogatási jogosultság felülvizsgálata

Kellően indokolt esetben és a közösségi jog általános elveivel összhangban eljárva a tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy 2010-től kezdődően közelíteni kezdik az 1782/2003/EK rendelet III. címének I–IV. fejezete szerint létrehozott támogatási jogosultságok értékét. Ennek érdekében a támogatási jogosultságokat legalább három előre meghatározott évenkénti lépésben, objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján fokozatosan módosítják.

A támogatási jogosultság értékének csökkenése az említett éves lépésekben soha nem haladhatja meg a jogosultság kezdő értéke és az utolsó éves lépcső végrehajtásakor érvényes értéke közötti különbség 50%-át.

A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az előző bekezdéseket a megfelelő földrajzi szinteken alkalmazzák, amelyeket objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján állapítanak meg, azaz azok intézményi vagy adminisztratív struktúrája és/vagy regionális mezőgazdasági potenciálja alapján.

2. FEJEZET
REGIONÁLIS ÉS RÉSZLEGES VÉGREHAJTÁS

1. SZAKASZ
REGIONÁLIS SZINTŰ VÉGREHAJTÁS

47. cikk
A 41. cikkben említett felső határ regionális felosztása

(1) Az egységes támogatási rendszert az 1782/2003/EK rendelet III. címének 1–4. fejezete alapján bevezető tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig határozhatnak úgy, hogy az egységes támogatási rendszert 2010-től kezdődően regionális szinten alkalmazzák az e szakaszban meghatározott feltételekkel összhangban.

(2) A tagállamok a régiókat objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg, azaz azok intézményi vagy adminisztratív struktúrája és/vagy regionális mezőgazdasági potenciálja alapján.

A kevesebb mint 3 millió támogatható hektárral rendelkező tagállamok egyetlen régiónak tekinthetők.

(3) A tagállamok objektív kritériumok alapján osztják fel a régiók között a 41. cikkben említett felső határt.

48. cikk

Az egységes támogatási rendszer regionalizálása

(1) Kellően megalapozott esetben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 47. cikk szerint megállapított regionális felső határ legfeljebb 50%-át felosztják az összes olyan mezőgazdasági termelő között, amelyeknek a mezőgazdasági üzeme az érintett régióban található, ideértve azokat is, amelyek nem rendelkeznek támogatási jogosultsággal.

(2) A mezőgazdasági termelők olyan támogatási jogosultságot kapnak, amelynek egységenkénti értékét a 48. cikk szerint megállapított regionális felső határ vonatkozó részének a 35. cikk (2) bekezdése szerinti regionális szinten megállapított támogatható hektárszámmal való elosztásával kell meghatározni.

Az említett támogatási jogosultságok értékét növelni kell, amennyiben a mezőgazdasági termelő 2010. május 15-ig az 1782/2003/EK rendelet III. címének 1–4. fejezete által szabályozott támogatási jogosultsággal rendelkezik. Ebből a célból a mezőgazdasági termelő valamennyi támogatási jogosultságának regionális egységértékét meg kell növelni a 2010. május 15-ig a termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok összértéke alapján kiszámított összeggel. Az említett növeléseket a regionális felső határból e cikk (1) bekezdésének alkalmazása után fennmaradó rész korlátain belül kell kiszámítani.

(3) A jogosultságok mezőgazdasági termelőnkénti száma megegyezik a mezőgazdasági termelő által 2010-ben a 35. cikk (2) bekezdésével összhangban bejelentett hektárok számával, a 36. cikk (1) bekezdése szerinti *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett elosztás előtt a mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságokat törölni kell, és azokat a (3) bekezdésben említett új jogosultságokkal kell helyettesíteni.

49. cikk
A támogatási jogosultság felülvizsgálata

(1) Kellően indokolt esetben és a közösségi jog általános elveivel összhangban eljárva az e rendelet 48. cikkét alkalmazó tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy 2011-től kezdődően közelíteni kezdik az e szakasz vagy az 1782/2003/EK rendelet III. címe 5. fejezetének 1. szakasza szerint létrehozott támogatási jogosultságok értékét. Ennek érdekében a támogatási jogosultságokat legalább két előre meghatározott évenkénti lépésben, objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján fokozatosan módosítják.

(2) Kellően indokolt esetben és a közösségi jog általános elveivel összhangban eljárva az egységes támogatási rendszert az 1782/2003/EK rendelet III. címe 5. fejezetének 1. szakasza szerint bevezető tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy 2010-től kezdődően közelíteni kezdik az említett szakasz alapján létrehozott támogatási jogosultságok értékét azzal, hogy a támogatási jogosultságokat legalább három előre meghatározott évenkénti lépésben, objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján fokozatosan módosítják.

Az első albekezdést a tagállamok által az 1782/2003/EK rendelet 63. cikke (3) bekezdésének alkalmazásában meghozott határozatok sérelme nélkül kell alkalmazni.

(3) A támogatási jogosultság értékének csökkenése az (1) és a (2) bekezdésben említett éves lépésekben soha nem haladhatja meg a jogosultság kezdő értéke és az utolsó éves lépcső végrehajtásakor érvényes értéke közötti különbség 50%-át.

(4) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az (1), a (2) és a (3) bekezdést a megfelelő földrajzi szinteken alkalmazzák, amelyeket objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján állapítanak meg, azaz azok intézményi és/vagy adminisztratív struktúrája vagy regionális mezőgazdasági potenciálja alapján.

50. cikk
Földhasználat

Amennyiben egy, a gyümölcs- és zöldségágazat késleltetett integrációját alkalmazó tagállam igénybe vette az 1782/2003/EK rendelet 60. cikkében megállapított eltérést, a mezőgazdasági termelők az említett cikkel összhangban az e rendelet 36. cikkének megfelelően bejelentett parcellákat gyümölcs-, zöldség- és áruburgonya-termesztés céljára használhatják fel.

51. cikk
Gyepterület

Az 48. cikk alkalmazásának esetében a tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján a regionális felső határon vagy annak egy részén belül eltérő egységenkénti értékeket határozhatnak meg a mezőgazdasági termelők számára kiosztandó, a 48. cikk (1) bekezdésében említett jogosultságok vonatkozásában:

a) a 2008. évi területalapú támogatás iránti kérelmekre előírt időpontban gyepterületként használt és egyéb támogatható hektárok, vagy

b) a 2008. évi területalapú támogatás iránti kérelmekre előírt időpontban állandó legelőként használt és egyéb támogatható hektárok tekintetében.

52. cikk
Az e szakasz alapján megállapított jogosultságokra vonatkozó feltételek

(1) Az e szakasz vagy az 1782/2003/EK rendelet III. címe 5. fejezetének 1. szakasza alapján megállapított támogatási jogosultságokat csak ugyanazon régión belül, vagy olyan régiók között lehet átruházni vagy felhasználni, ahol a hektáronkénti jogosultság megegyező.

(2) Amennyiben e szakasz másként nem rendelkezik, e cím többi rendelkezése alkalmazandó.

2. SZAKASZ
RÉSZLEGES VÉGREHAJTÁS

53. cikk
Általános rendelkezések

(1) Azok a tagállamok, amelyek a juh- és kecskefélékre, valamint a marhahúsra vonatkozó támogatásokat az 1782/2003/EK rendelet 67. és 68. cikkében meghatározott feltételek szerint kizárták az egységes támogatási rendszerből, 2009. augusztus 1-jéig határozhatnak úgy, hogy 2010-től kezdve továbbra is az e szakaszban megállapított feltételekkel és az 1782/2003/EK rendelet 64. cikkének (1) bekezdése értelmében meghozott határozattal összhangban alkalmazzák az egységes támogatási rendszert. A tagállamok ugyanakkor dönthetnek úgy, hogy a nemzeti felső határuk összetevőjének azt a részét, amelyet az e rendelet 55. cikke (1) bekezdésével összhangban a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó kiegészítő támogatások céljára kell használni, az 1782/2003/EK rendelet 64. cikke (1) bekezdésében meghatározottaknál alacsonyabb mértékben határozzák meg.

Amennyiben egy tagállam bizonyos gyümölcs- és zöldség kifizetéseket az 1782/2003/EK rendelet 68*b*. cikke alkalmazásában kizárt az egységes támogatási rendszerből, akkor az egységes támogatási rendszert az e szakaszban meghatározott feltétel betartásával és az említett rendelet 68*b*. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében meghozott határozattal összhangban kell alkalmaznia.

(2) Az egyes tagállamok választása szerint a Bizottság - a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban - felső határt határoz meg az 54., az 55. és az 56. cikkben említett minden egyes közvetlen kifizetést illetően.

Ez a felső határ a 41. cikkben említett nemzeti felső határnak az egyes közvetlen kifizetéseknek megfelelő összetevője és a tagállamok által az 54., az 55. és az 56. cikkel összhangban alkalmazott csökkentési százalék szorzatával egyenlő.

A meghatározott felső határok teljes összegét a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban le kell vonni a 41. cikkben említett nemzeti felső határ összegéből.

54. cikk

Juh- és kecskefélékre vonatkozó támogatás

A tagállamok a 41. cikkben említett nemzeti felső határoknak az 1782/2003/EK rendelet VI. mellékletében felsorolt, a juh- és a kecskefélékre vonatkozó támogatásoknak megfelelő összetevőjéből legfeljebb 50%-ot tarthatnak vissza, és évenkénti gyakorisággal kiegészítő támogatásban kell részesíteniük a mezőgazdasági termelőket.

Kiegészítő támogatásban a juh- és kecsketartással foglalkozó mezőgazdasági termelők részesülhetnek az e rendelet IV. címe 1. fejezetének 7. szakaszában meghatározott feltételek mellett és az 53. cikk (2) bekezdésében meghatározott felső határ erejéig.

55. cikk

Marha- és borjúhúsra vonatkozó támogatás

(1) Azok a tagállamok, amelyek az 1782/2003/EK rendelet 68. cikke (2) bekezdése a) pontjának i. alpontja alapján a 41. cikkben említett nemzeti felső határ azon összetevőjének egészét vagy egy részét visszatartották, amely az 1782/2003/EK rendelet VI. mellékletében említett anyatehénre vonatkozó támogatásnak felel meg, évenkénti gyakorisággal kiegészítő támogatásban részesítik a mezőgazdasági termelőket.

Kiegészítő támogatásban az anyatehén-tartással foglalkozó mezőgazdasági termelők részesülhetnek az e rendelet IV. címe 1. fejezetének 8. szakaszában meghatározott feltételek mellett és az 53. cikk (2) bekezdésében meghatározott felső határ erejéig.

(2) 2010-ben és 2011-ben azok a tagállamok, amelyek az 1782/2003/EK rendelet 68. cikke (1) bekezdésének, 68. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának vagy 68. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően visszatartották az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határoknak a borjúra vonatkozó vágási támogatásnak, a borjún kívüli szarvasmarhafélékre vonatkozó vágási támogatásnak vagy a hímivarú szarvasmarhára vonatkozó különleges támogatásnak megfelelő egy részét vagy annak egészét, kiegészítő támogatásban részesíthetik a mezőgazdasági termelőket. A kiegészítő támogatást borjú vágása esetén, borjún kívüli szarvasmarhafélék vágása esetén és hímivarú szarvasmarhák tartása esetén kell nyújtani a IV. cím 1. fejezete 8. szakaszában meghatározott feltételek mellett. A kiegészítő támogatást az 1782/2003/EK rendelet 68. cikke értelmében alkalmazott

szint 50%-ában és az e rendelet 53. cikke (2) bekezdésének megfelelően meghatározott határon belül kell meghatározni.

56. cikk
Átmeneti gyümölcs- és zöldségtámogatás

(1) A tagállamok 2011. december 31-ig visszatartják az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ paradicsomnak megfelelő összetevőjének legfeljebb 50%-át az általuk az1782/2003/EK rendelet 68*b*. cikke (1) bekezdése alkalmazásában hozott határozatnak megfelelően.

Ebben az esetben az érintett tagállam – az e rendelet 53. cikke (2) bekezdésével összhangban meghatározott felső határon belül – évente kiegészítő támogatást fizet a mezőgazdasági termelőknek.

A paradicsomot termesztő mezőgazdasági termelők részére az e rendelet IV. címe 1. fejezetének 5. szakaszában megállapított feltételek mellett jár kiegészítő támogatás.

(2) A tagállamok az 1782/2003/EK rendelet 68*b*. cikke (2) bekezdése alkalmazásában hozott határozatuknak megfelelően visszatartják a következőket:

a) legkésőbb 2010. december 31-ig visszatartják az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ azon összetevőjének legfeljebb 100%-át, amely az e bekezdés harmadik albekezdésében felsorolt, az egynyári kultúráktól eltérő gyümölcs- és zöldségkultúrákra vonatkozó támogatásnak felel meg; valamint

b) 2011. január 1-jétől legkésőbb 2012. december 31-ig visszatartják az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ azon összetevőjének legfeljebb 75%-át, amely az e bekezdés harmadik albekezdésében felsorolt, az egynyári kultúráktól eltérő gyümölcs- és zöldségkultúrákra vonatkozó támogatásnak felel meg.

Ebben az esetben az érintett tagállam – az 53. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott felső határon belül – évente kiegészítő támogatást fizet a mezőgazdasági termelőknek.

A kiegészítő támogatást a IV. cím 1. fejezete 5. szakaszában meghatározott feltételek mellett azoknak a mezőgazdasági termelőknek kell megadni, akik a következő, az érintett tagállam által meghatározott egy vagy több gyümölcsöt és zöldséget termelnek:

a) friss füge,

b) friss citrusfélék,

c) csemegeszőlő,

d) körte,

e) őszibarack és nektarin, valamint

f) *d'Ente* szilva.

(3) A nemzeti felső határ (1) és (2) bekezdésben említett összetevői a IX. mellékletben meghatározott összetevők.

3. FEJEZET
VÉGREHAJTÁS AZ EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZERT ALKALMAZÓ ÚJ TAGÁLLAMOKBAN

57. cikk

Az egységes támogatási rendszer bevezetése az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó tagállamokban

(1) Amennyiben e fejezet másként nem rendelkezik, e cím rendelkezéseit az V. cím 2. fejezetében meghatározott egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó új tagállamok esetében kell alkalmazni.

A 42. és a 45. cikk, valamint a 2. fejezet 1. szakasza nem alkalmazandó.

(2) Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó valamennyi új tagállam meghozza az 53. cikk (1) bekezdésében és az 58. cikk (1) bekezdésében említett döntéseket azt az évet megelőző év augusztus 1-jéig, amely tekintetében első alkalommal fogja alkalmazni az egységes támogatási rendszert.

(3) Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó bármely új tagállam rendelkezhet úgy, hogy a „támogatható hektárszám” meghatározásakor a 35. cikk (2) bekezdésében megállapított jogosultsági feltételeken kívül figyelembe veszi a mezőgazdasági üzem valamennyi olyan mezőgazdasági területét, amelyet 2003. június 30-án jó mezőgazdasági állapotban tartottak, függetlenül attól, hogy az említett időpontban művelés alatt állt-e.

58. cikk

Támogatási kérelem

(1) A mezőgazdasági termelők az új tagállamok által meghatározandó időpontig, de legkésőbb május 15-ig benyújtják az egységes támogatási rendszer keretében nyújtott támogatás iránti kérelmüket.

(2) A 36. cikk (1) bekezdése szerinti *vis maior* és rendkívüli körülmény esetének kivételével nem szerezhet jogosultságot olyan mezőgazdasági termelő, aki az egységes támogatási rendszer alkalmazása első évében május 15-ig nem nyújt be támogatási kérelmet az egységes támogatási rendszer keretében.

59. cikk

Nemzeti tartalék

(1) Valamennyi új tagállam nemzeti tartalék létrehozása céljából lineáris kulcs alkalmazásával csökkenti saját nemzeti felső határát.

(2) Az új tagállamok arra használják a nemzeti tartalékot, hogy - objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján, a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – támogatási jogosultságot utaljanak ki olyan mezőgazdasági termelők részére, akik a Bizottság által a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározandó különleges helyzetbe kerültek.

(3) Az egységes támogatási rendszer alkalmazásának első évében az új tagállamok felhasználhatják a nemzeti tartalékot arra, hogy – objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján, a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – támogatási jogosultságokat utaljanak ki meghatározott ágazatokban működő olyan mezőgazdasági termelők részére, akik az egységes támogatási rendszerre való áttérés eredményeképpen különleges helyzetbe kerültek.

(4) Az új tagállamok felhasználhatják a nemzeti tartalékot arra, hogy támogatási jogosultságot ítéljenek oda – objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján és a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – elsődlegesen olyan mezőgazdasági termelőknek, akik 2007. január 1-je után kezdik meg mezőgazdasági tevékenységüket, anélkül hogy a 2007. évben közvetlen kifizetésben részesülnének.

(5) Az új tagállamok arra használják a nemzeti tartalékot, hogy – objektív kritériumok alapján, a mezőgazdasági termelők közötti egyenlő bánásmódot, valamint a piac és a versenyhelyzet torzulásának megakadályozását biztosító módon – jogosultságokat ítéljenek oda a mezőgazdasági termelők számára a valamely állami intervencióhoz kapcsolódó szerkezetátalakítási és/vagy fejlesztési programok által érintett területeken, annak érdekében, hogy megelőzzék a termőterületek termelésből való kivonását és/vagy ellentételezzék az adott területen a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányokat.

(6) A (2)–(5) bekezdés alkalmazásában az új tagállamok 5000 eurós határon belül növelhetik az érintett mezőgazdasági termelő birtokában lévő támogatási jogosultságok egységenkénti értékét és/vagy új támogatási jogosultságokat ítélhetnek oda a mezőgazdasági termelőnek.

(7) A tagállamok a jogosultságok lineáris csökkentését alkalmazzák, amennyiben nemzeti tartalékuk nem elégséges.

60. cikk

A 41. cikkben meghatározott nemzeti felső határ

(1) Az új tagállamok az egységes támogatási rendszert alkalmazhatják regionális szinten.

(2) Az új tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg a régiókat.

(3) Az új tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján az 59. cikkben meghatározott csökkentések alkalmazása után adott esetben felosztják a 41. cikkben meghatározott nemzeti felső határt a régiók között.

61. cikk

A támogatási jogosultságok kiosztása

(1) Minden mezőgazdasági termelő számára jogosultságot kell kiosztani, amelynek egységenkénti értékét a 41. cikkben említett felső határnak a nemzeti szinten az e cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított támogatási jogosultságok számával való elosztásával kell kiszámítani.

(2) Az egyes mezőgazdasági termelők jogosultságainak száma megegyezik az általuk az egységes támogatási rendszer alkalmazásának első évében a 36. cikk (1) bekezdésével összhangban bejelentett hektárszámmal, a 36. cikk (1) bekezdése szerinti *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az új tagállamok határozhatnak úgy, hogy a támogatási jogosultságok mezőgazdasági termelőnkénti száma megegyezik az összes olyan hektár hároméves átlagával, amely 2005-ben, 2006-ban és 2007-ben egységes területalapú támogatás igénybevételére jogosított, a 36. cikk (1) bekezdése szerinti *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével.

62. cikk

Gyepterület

Az új tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján a regionális felső határon vagy annak egy részén belül eltérő egységenkénti értékeket is meghatározhatnak a mezőgazdasági termelők számára kiosztandó, a 61. cikk (1) bekezdésében említett jogosultságok vonatkozásában:

a) a 2008. június 30-án megállapított gyepterületek és egyéb támogatható hektárok esetében, vagy

b) a 2008. június 30-án megállapított állandó legelők és egyéb támogatható hektárok esetében.

63. cikk

Jogosultsági feltételek

(1) Az e fejezet alapján megállapított jogosultságok csak egyazon régión belül vagy olyan régiók között ruházhatók át, ahol a hektáronkénti jogosultságok azonosak.

(2) Az új tagállamok – a közösségi jog általános elvének betartásával – legkésőbb az egységes támogatási rendszer alkalmazását megelőző év augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy az e szakasz alapján megállapított jogosultságok tekintetében előre meghatározott lépések, valamint objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok szerint a támogatási jogosultságok értékének közelítése érdekében fokozatos módosításokat hajtanak végre.

(3) A 36. cikk (1) bekezdésében említett *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével a mezőgazdasági termelő csak abban az esetben ruházhatja át támogatási jogosultságát földterület nélkül, ha a 35. cikk értelmében a támogatási jogosultságainak legalább 80%-át legalább egy naptári évben aktiválta, vagy ha önkéntesen lemondott a nemzeti tartalék javára valamennyi olyan támogatási jogosultságáról, amelyet nem használt fel az egységes támogatási rendszer alkalmazásának első évében.

4. FEJEZET
A TERMELÉSTŐL FÜGGŐ KIFIZETÉSEK INTEGRÁLÁSA AZ EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZERBE

64. cikk

A termeléstől függő támogatás integrálása az egységes támogatási rendszerbe

A X. melléklet I., II. és III. pontjában említett termeléstől függő támogatási rendszereket a tagállamok 2010-től kezdődően az e fejezetben meghatározott szabályokkal összhangban integrálják az egységes támogatási rendszerbe.

65. cikk

Az egységes támogatási rendszerből kizárt termeléstől függő támogatás integrálása

(1) A XI. mellékletben említett, a X. melléklet I. pontjában meghatározott rendszerek keretében termeléstől függő támogatás céljára rendelkezésre álló összegeket a tagállamok az érintett ágazatok mezőgazdasági termelői között objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján szétosztják, figyelembe véve különösen az említett termelők által a vonatkozó támogatási rendszerek keretében közvetlenül vagy közvetetten, a 2005 és 2008 közötti időszak során egy vagy több éven át kapott támogatásokat.

(2) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazásának eredményeként kialakult összegek alapján megnövelik az érintett mezőgazdasági termelők birtokában lévő támogatási jogosultságok értékét.

A támogatási jogosultságonkénti és mezőgazdasági termelőnkénti értéknövekedést az előző albekezdésben említett összegnek az egyes érintett mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságainak számával való elosztásával kell kiszámítani.

Ha azonban egy érintett ágazatba tartozó mezőgazdasági termelő nem rendelkezik támogatási jogosultsággal, akkor számára támogatási jogosultságokat kell kiosztani, amelynek:

a) a száma megegyezik a mezőgazdasági termelő által a 36. cikk (1) bekezdésével összhangban arra az évre vonatkozóan bejelentett hektárok számával, amelynek során a termeléstől függő támogatási rendszert integrálják az egységes támogatási rendszerbe,

b) az értékét az első albekezdésben említett összegnek az a) pont alapján megállapított összeggel történő elosztásával kell kiszámítani.

66. cikk

Az egységes támogatási rendszerből részlegesen kizárt termeléstől függő támogatás integrálása

A X. melléklet II. pontjában említett rendszerek keretében termeléstől függő támogatás céljára rendelkezésre álló összegeket a tagállamok az érintett ágazatok mezőgazdasági termelői között annak a támogatásnak az arányában osztják el, amelyet a szóban forgó mezőgazdasági termelők a 2000 és 2002 közötti időszakban a vonatkozó támogatási rendszerek keretében kaptak. A tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján azonban időben közelebbi reprezentatív időszakot is választhatnak.

A tagállamok a 65. cikk (2) bekezdésében szereplő rendelkezésekkel összhangban megnövelik az érintett mezőgazdasági termelők támogatási jogosultságainak értékét, vagy számukra támogatási jogosultságokat ítélnek oda.

67. cikk

Az egységes támogatási rendszerből részlegesen kizárt termeléstől függő támogatás szabad választáson alapuló integrálása

Amennyiben egy tagállam nem hozza meg az 53. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett határozatot, a X. melléklet III. pontjában említett rendszerek keretében a termeléstől függő támogatás céljára rendelkezésre álló összegeket a 66. cikkben meghatározott rendelkezésekkel összhangban az egységes támogatási rendszerbe kell integrálni.

5. FEJEZET
KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁS

68. cikk

Általános szabályok

(1) A tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy 2010-től kezdődően a 41. cikkben említett nemzeti felső határuk legfeljebb 10%-át a mezőgazdasági termelők támogatására fordítják:

a) a következő intézkedések céljára:

i. a mezőgazdasági termelés speciális típusai, amelyek környezetvédelmi szempontból vagy a környezeti állapot javítása szempontjából bírnak jelentőséggel,

ii. a mezőgazdasági termékek minőségének javítása, vagy

iii. a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása;

b) a gazdasági szempontból sérülékeny vagy környezeti szempontból érzékeny területeken a tej-, a marhahús-, a juhhús- és a kecskehús-ágazatban, illetve a rizs-ágazatban a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok kezelése érdekében,

c) a szerkezetátalakítási és/vagy fejlesztési program hatálya alatt álló területeken a termőterületek termelésből való kivonásának megelőzése és/vagy az adott területen a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok ellentételezése érdekében,

d) a 69. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban a terménybiztosítási díjakhoz való pénzügyi hozzájárulás formájában,

e) a 70. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban az állat- és növénybetegségek esetére létrehozott segélyalapok.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás:

a) azaz

i. az i. alpontban említett, a mezőgazdasági termelés speciális típusai esetében járó támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják az agrár-környezetvédelmi kifizetések tekintetében az 1698/2005/EK rendelet 39. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelményeket,

ii. a ii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek minőségének javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha az összhangban van az 509/2006/EK tanácsi rendelettel, az 510/2006/EK tanácsi rendelettel, a 834/2007/EK tanácsi rendelettel[20] és az 1234/2007/EK rendelet II. része II. címének I. fejezetével, valamint

iii. a iii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják a 3/2008/EK tanácsi rendelet 2–5. cikkében meghatározott kritériumokat, és

b) kizárólag az érintett célkitűzések megvalósítása érdekében ténylegesen felmerült többletköltségek és elmaradt jövedelem ellentételezése céljából.

[20] HL L 189., 2007.7.20., 1. o.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás:

a) az egységes támogatási rendszernek az érintett ágazatban az 54., 55. és 71. cikkel összhangban történő teljes végrehajtását követően.

b) a termelés jelenlegi szintje fenntartásának ösztönzéséhez szükséges mértékben.

(4) Az (1) bekezdés a), b) és e) pontjában említett intézkedések keretében nyújtott támogatás nem haladhatja meg a 41. cikkben említett felső határok 2,5%-át, a tagállamok intézkedésenként eltérő korlátokat szabhatnak meg.

(5) A következő pontokban említett intézkedések támogatása:

a) az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg,

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg, például állatlétszám-alapú fizetés vagy gyepterület-támogatás formájában,

c) az (1) bekezdés c) pontjában említett támogatás a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultsága egységenkénti értékének és/vagy számának növelése formájában valósulhat meg,

d) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatás a 70. cikkben meghatározottak szerint kompenzációs kifizetés formájában valósulhat meg.

(6) A megnövelt egységértékű támogatási jogosultságok és az (5) bekezdés c) pontjában említett kiegészítő támogatások átruházása csak abban az esetben engedélyeztető, ha a jogosultságok átruházását az ennek megfelelő számú hektár átruházása kíséri.

(7) Az (1) bekezdésben említett intézkedések támogatása összhangban van az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal.

(8) A tagállamok gondoskodnak a következő pontokban említett támogatáshoz szükséges pénzeszközök összegyűjtéséről:

a) az (1) bekezdés a), b) c) és d) pontjában említett támogatások esetében a mezőgazdasági termelők számára odaítélt jogosultságok és/vagy a nemzeti tartalék lineáris csökkentésével,

b) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatások esetében szükség esetén az e címmel összhangban lévő, valamint az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott határokon belüli vonatkozó támogatások kedvezményezettjeinek folyósítandó egy vagy több kifizetés lineáris csökkentésével.

(9) A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza az e szakaszban említett támogatás nyújtásához kapcsolódó szabályokat, különös tekintettel az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal való összhangra és a támogatáshalmozás elkerülésére.

69. cikk

Terménybiztosítás

(1) A tagállamok pénzügyi hozzájárulást biztosíthatnak a kedvezőtlen éghajlati jelenségek által okozott veszteségek ellen kötött terménybiztosítás biztosítási díjaihoz.

E cikk alkalmazásában „kedvezőtlen éghajlati jelenségek”: a természeti csapáshoz hasonlítható olyan időjárási körülmények – így például fagy, jégeső, jég, eső vagy aszály –, amelyek a megelőző három évben vagy a megelőző ötéves időszaknak a legmagasabb és a legalacsonyabb érték kizárásával képzett hároméves átlagában az adott mezőgazdasági termelő szokásos éves termésének több mint 30%-át elpusztítják.

(2) A mezőgazdasági termelőnként nyújtott pénzügyi hozzájárulást a fizetendő biztosítási díj 60%-ában kell megállapítani. A tagállamok az éghajlati viszonyokra vagy az érintett ágazat helyzetére való tekintettel dönthetnek a pénzügyi hozzájárulás 70%-ra történő emeléséről.

A tagállamok megfelelő felső határok alkalmazásával korlátozhatják a biztosítási díj pénzügyi hozzájárulással támogatható összegét.

(3) A terménybiztosítás csak abban az esetben fedezi a felmerült károkat, ha a szóban forgó kedvezőtlen éghajlati jelenségeket az érintett tagállam illetékes hatósága hivatalosan elismeri.

(4) A kifizetett biztosítási összegnek az (1) bekezdésben említett veszteségek teljes pótlási költségével megegyező összeget meg nem haladó mértékű kártalanítás összegét kell fedeznie, és annak nyújtását nem szabad feltételként jövőbeli termelési tevékenység végzéséhez kötni, sem pedig azzal kapcsolatosan sajátos termelési módszereket vagy mennyiségeket kikötni.

(5) Minden pénzügyi hozzájárulást közvetlenül az érintett mezőgazdasági termelőnek kell kifizetni.

(6) A tagállamok pénzügyi hozzájárulásra fordított kiadásait a Közösség a 68. cikk (1) bekezdésében említett pénzeszközökből társfinanszírozza a biztosítási díj e cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított támogatható összegének 40%-áig.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy a pénzügyi hozzájárulásban való részvételük egy részét vagy egészét az érintett ágazatokban működő kötelező kollektív felelősségvállalási rendszereken keresztül finanszírozzák.

(7) A pénzügyi hozzájárulás nem akadályozhatja a biztosítási szolgáltatások belső piacának működését. A pénzügyi hozzájárulás nem korlátozódhat egyetlen biztosítótársaság vagy biztosítótársaságok csoportja által nyújtott biztosításra, és nem köthető olyan feltételhez, hogy a biztosítási szerződést az érintett tagállamban székhellyel rendelkező társaságnál kell megkötni.

70. cikk

Állat- és növénybetegségek esetére létrehozott segélyalapok

(1) A tagállamok rendelkezhetnek az állat- vagy növénybetegségek kitörése által okozott gazdasági veszteségek enyhítésére a mezőgazdasági termelőknek fizetendő pénzügyi kompenzációról segélyalapokhoz való pénzügyi hozzájárulás formájában.

(2) E cikk alkalmazásában:

a) „segélyalap”: a tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelők biztosítása céljából a tagállam által a nemzeti joggal összhangban akkreditált rendszer, amelynek keretében az állat- vagy növénybetegségek kitörése által okozott gazdasági veszteségek enyhítésére a mezőgazdasági termelők kompenzációs kifizetésben részesülhetnek;

b) „gazdasági veszteségek”: a mezőgazdasági termelő kivételes intézkedései miatt általa viselt többletköltségek, amely intézkedéseket a mezőgazdasági termelő az érintett piaci kínálat csökkentése vagy a jelentős termeléskiesés csökkentése érdekében hozott. Azok a költségek azonban, amelyekért az egyéb közösségi rendelkezésekkel összhangban kompenzáció nyújtható, valamint az egészségvédelmi és állat- vagy növény-egészségügyi intézkedések alkalmazásából eredő költségek nem tekinthetők gazdasági veszteségnek.

(3) A segélyalapok a pénzügyi kompenzációt közvetlenül a gazdasági veszteséget elszenvedő, tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelőknek fizetik ki.

A segélyalapból fizetett pénzügyi kompenzációt a következő forrásokból kell biztosítani:

a) az alapokba a tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelők által befizetett tőke, és/vagy

b) az alapok által üzleti feltételekkel felvett kölcsönök.

A kezdő tőkeállományhoz közpénzből nem nyújtható hozzájárulás.

(4) Az (1) bekezdésben említett pénzügyi hozzájárulások a következőkkel lehetnek kapcsolatosak:

a) a segélyalap létrehozásával kapcsolatos adminisztratív költségek legfeljebb három évre elosztva,

b) a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó pénzügyi kompenzáció céljára a segélyalap által üzleti feltételekkel felvett kölcsönökre fizetendő kamat, illetve a tőke visszafizetése,

c) a segélyalap által az alap tőkéjéből a mezőgazdasági termelők számára pénzügyi kompenzációként kifizetett összegek.

A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza a pénzügyi hozzájárulás szempontjából támogatható üzleti kölcsönök minimális és maximális időtartamát.

Ha az alap a pénzügyi hozzájárulást az első albekezdés c) pontjával összhangban fizeti, a közpénzekből származó hozzájárulás a minimális időtartamú üzleti alapú kölcsön esetére meghatározott ütemmel megegyező ütemben valósul meg.

(5) A pénzügyi hozzájárulások nem haladhatják meg a (4) bekezdésben említett költségek 60%-át. A tagállamok az érintett ágazat helyzetére való tekintettel dönthetnek a pénzügyi hozzájárulás 70%-ra emeléséről. A pénzügyi hozzájárulások által nem fedezett költségeket a tagsági viszonnyal rendelkező mezőgazdasági termelőknek kell viselniük.

A tagállamok korlátozhatják a pénzügyi hozzájárulás szempontjából támogatható költségeket a következők alkalmazásával:

a) alaponként meghatározott felső határok,

b) megfelelő egységenkénti felső határok.

(6) A tagállamok által a pénzügyi hozzájárulásokra fordított összegeket a Közösség a 68. cikk (1) bekezdésében említett pénzeszközökből finanszírozza a (4) bekezdés szerinti támogatható összegek 40%-áig.

Az első albekezdés nem érinti a tagállamok arra vonatkozó jogát, hogy a pénzügyi hozzájárulásban való részvételük egy részét vagy egészét az érintett ágazatokban működő kötelező kollektív felelősségvállalási rendszereken keresztül finanszírozzák.

(7) A tagállamok meghatározzák a segélyalapok létrehozásának és irányításának szabályait, különösen a mezőgazdasági termelőknek válsághelyzet esetén nyújtott kompenzációs kifizetések tekintetében, illetve az említett szabályok igazgatása és ellenőrzése vonatkozásában.

(8) E cikk végrehajtásáról a tagállamok évente jelentés küldenek a Bizottságnak. A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban megállapítja a jelentés formájára, tartalmára, illetve benyújtásának időzítésére és határidejére vonatkozó követelményeket.

IV. RÉSZ
EGYÉB TÁMOGATÁSI RENDSZEREK

1. FEJEZET
KÖZÖSSÉGI TÁMOGATÁSI RENDSZEREK

1. SZAKASZ
RIZSRE VONATKOZÓ TERMÉNYSPECIFIKUS TÁMOGATÁS

71. cikk
Hatály

A 2009., a 2010. és a 2011. évre vonatkozóan az 1006 10 KN-kód alá tartozó rizst termesztő mezőgazdasági termelők részére az e szakaszban megállapított feltételek mellett jár támogatás.

72. cikk
A támogatás feltételei és összege

(1) A támogatást a rizzsel bevetett földterület hektárjaira nyújtják, amennyiben rendes növekedési feltételek között a növény legalább a virágzás kezdetéig lábon áll.

Azonban a teljes egészében bevetett és a helyi előírásokkal összhangban művelt területen termesztett olyan növények, amelyek az érintett tagállam által elismert rendkívüli időjárási viszonyok következtében nem érik el a virágzás szakaszát, támogatásra jogosultak maradnak azzal a feltétellel, hogy a mezőgazdasági termelő nem használja egyéb célra az adott területet az említett növekedési szakasz beálltáig.

(2) A támogatás összege az egyes érintett tagállamok terméshozamai alapján a következő:

	EUR/ha	
	2009	***2010 és 2011***
Bulgária	345,255	172,627
Görögország	561,00	280,5
Spanyolország	476,25	238,125
Franciaország	411,75	205,875
Olaszország	453,00	226,5
Magyarország	232,50	116,25
Portugália	453,75	226,875
Románia	126,075	63,037

73. cikk
Területek

Minden egyes termelő tagállam tekintetében nemzeti bázisterületet állapítanak meg. Franciaország esetében azonban két bázisterület kerül megállapításra. A bázisterületek mérete a következő:

– Bulgária: 4 166 ha,

– Görögország: 20 333 ha,

– Spanyolország: 104 973 ha,

– Franciaország: 19 050 ha,

– Olaszország: 219 588 ha,

– Magyarország: 3 222 ha,

– Portugália: 24 667 ha,

– Románia: 500 ha.

Az egyes tagállamok objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján alterületekre oszthatják bázisterületüket vagy bázisterületeiket.

74. cikk
A területi korlátozás túllépése

(1) Amennyiben egy tagállamban egy adott évben rizstermelésre használt terület meghaladja a 73. cikkben feltüntetett bázisterületet, abban az évben mezőgazdasági termelőnként arányosan csökkenteni kell azt a területet, amelyre támogatást igényeltek.

(2) Amennyiben egy tagállam bázisterületét vagy bázisterületeit alterületekre osztja, az (1) bekezdésben előírt csökkentést csak a bázisterület olyan alterületein működő mezőgazdasági termelőkre kell alkalmazni, ahol túllépték a vonatkozó területi korlátozást. E csökkentést abban az esetben kell alkalmazni, ha az érintett tagállamban a bázisterület olyan alterületeinek fennmaradó területei, ahol nem érték el a megfelelő területi korlátozást, újraelosztásra kerültek a bázisterület olyan alterületei között, ahol túllépték az említett területi korlátozást.

2. SZAKASZ
KEMÉNYÍTŐGYÁRTÁSRA SZÁNT BURGONYÁRA VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

75. cikk
A támogatás összege

A burgonyakeményítő-gyártásra szánt burgonyát termesztő mezőgazdasági termelők részére támogatás jár. A támogatás összege az egy tonna keményítő gyártásához szükséges burgonyamennyiségre vonatkozik. A támogatás összege a következő:

a) a 2009/2010-es és a 2010/2011-es gazdasági évre 66,32 EUR;

b) a 2011/2012-es és a 2012/2013-as gazdasági évre 33,16 EUR.

Ezt az összeget a burgonya keményítőtartalma szerint ki kell igazítani.

76. cikk
Feltételek

Támogatást csak a burgonyatermelő és a keményítőgyártó között létrejött termeltetési szerződés hatálya alá tartozó burgonyamennyiségre kell fizetni a keményítőgyártó vállalkozás részére odaítélt kvóta határán belül, az 1234/2007/EK rendelet[21] 84a. cikkének (2) bekezdésében említettek szerint.

3. SZAKASZ
A GYAPOTRA VONATKOZÓ TERMÉNYSPECIFIKUS TÁMOGATÁS

77. cikk
Hatály

Az 5201 00 KN-kód alá tartozó gyapotot termesztő mezőgazdasági termelők részére az e szakaszban megállapított feltételek mellett jár támogatás.

78. cikk
Feltételek

(1) A támogatást a gyapottal bevetett támogatható terület hektárszáma után nyújtják. A támogatható területnek a tagállam által gyapottermelés céljából engedélyezett mezőgazdasági földterületen kell elhelyezkednie, azt engedélyezett fajtákkal kell bevetni, és a tényleges betakarításig rendes növekedési feltételek között kell tartani.

A 77. cikkben említett támogatást csak megbízható és kifogástalan kereskedelmi minőségű termékek esetében fizetik ki.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésben említett földterületet és fajtákat a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadott részletes szabályoknak és feltételeknek megfelelően engedélyezik.

79. cikk
Bázisterületek és összegek

(1) A nemzeti bázisterületek mértéke a következő:

– Bulgária: 10 237 ha,
– Görögország: 370 000 ha,
– Spanyolország: 70 000 ha,
– Portugália: 360 ha.

(2) A támogatás összege támogatható hektáronként a következő:

[21] HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

– Bulgária: 263 euro,

– Görögország: 594 euro 300 000 hektárra és 342,85 euro a fennmaradó 70 000 hektárra,

– Spanyolország: 1 039 euro,

– Portugália: 556 euro.

(3) Amennyiben egy adott tagállamban és egy adott évben a gyapottal bevetett támogatható terület meghaladja az (1) bekezdésben meghatározott bázisterületet, a (2) bekezdésben e tagállamra meghatározott támogatást a bázisterület túllépésének arányában csökkenteni kell.

Görögország esetében azonban az arányos csökkentést a nemzeti bázisterület 70 000 hektáros részére meghatározott támogatás összege tekintetében kell alkalmazni a 202,2 millió EUR teljes összeg figyelembevétele céljából.

(4) E cikk részletes alkalmazási szabályait a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

80. cikk
Elismert ágazati szervezetek

(1) E szakasz alkalmazásában „elismert ágazati szervezet”: gyapottermelők és legalább egy gyapottisztító által létrehozott jogi személy, amely a következő tevékenységeket folytatja:

– a gyapot forgalomba hozatala koordinációjának javítása, különösen piackutatás és piaci tanulmányok által,

– a közösségi szabályoknak megfelelő szabványos szerződési formák elkészítése,

– a termelés irányítása annak érdekében, hogy olyan termékeket állítson elő, amelyek jobban igazodnak a piaci igényekhez és a fogyasztói szükségletekhez, különösen a minőség és a fogyasztóvédelem tekintetében,

– a termelési módszerek és eszközök korszerűsítése a termékminőség javítása érdekében,

– értékesítési stratégiák kidolgozása a gyapot promóciója céljából minőségtanúsítási rendszerek révén.

(2) A gyapottisztító helye szerinti tagállam elismeri az adott ágazati szervezetet, ha az megfelel a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározandó kritériumoknak.

81. cikk
A támogatás kifizetése

(1) A termelőknek a támogatást a 79. cikk alapján, támogatható hektáronként nyújtják.

(2) Az elismert ágazati szervezetekben tagsággal rendelkező termelőknek a támogatást a 79. cikk (1) bekezdésében meghatározott bázisterületen található támogatható hektáronként nyújtják, 3 euróval megnövelt értékben.

4. SZAKASZ
A CUKORRÉPA- ÉS CUKORNÁDTERMELŐK SZÁMÁRA NYÚJTOTT TÁMOGATÁS

82. cikk
Hatály

(1) A cukorrépa- és cukornádtermelők közösségi támogatásban részesülnek azokban a tagállamokban, amelyek a 320/2006/EK rendelet 3. cikkében előírt szerkezetátalakítási támogatást a 318/2006/EK tanácsi rendelet[22] III. mellékletében 2006. február 20-án megállapított cukorkvóta legalább 50%-ára megadják.

(2) A támogatás legfeljebb öt egymást követő éven keresztül nyújtható azon gazdasági évtől kezdődően, amelyben az (1) bekezdésben említett 50%-os küszöböt elérték, de legkésőbb a 2013/2014-es gazdasági évre vonatkozóan.

83. cikk
Feltételek

A támogatás a 1234/2007/EK rendelet 50. cikkének megfelelően megkötött szerződések alapján szállított cukorrépából vagy cukornádból előállított kvótacukor mennyiségére nyújtandó.

84. cikk
A támogatás összege

A támogatást a szabványos minőségű fehércukor tonnájára kell meghatározni. A támogatás összege azon összeg fele, amely az érintett tagállam számára úgy adódik, hogy az adott év tekintetében az e rendelet XII. mellékletében említett felső határ összegét elosztja a 318/2006/EK rendelet III. mellékletében 2006. február 20-án megállapított cukor- és inulinszirup-kvóta teljes mennyiségével.

E rendelet 110. és 120. cikke nem alkalmazandó a cukorrépa- és cukornádtermelőkre vonatkozó támogatásra.

---

22 HL L 58., 2006.2.28., 1. o.

5. SZAKASZ
ÁTMENETI GYÜMÖLCS- ÉS ZÖLDSÉGTÁMOGATÁS

85. cikk
Átmeneti területalapú támogatások

(1) Az 56. cikk (1) bekezdésének vagy a 117. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén az ezen rendelkezésekben említett időszakban az e szakaszban foglalt feltételek mellett átmeneti területalapú támogatás nyújtható a feldolgozásra szánt paradicsomfajtákat termesztő mezőgazdasági termelőknek.

(2) Az 56. cikk (2) bekezdésének vagy a 117. cikk (2) bekezdésének alkalmazása esetén az e rendelkezésekben említett időszakban az e szakaszban foglalt feltételek mellett átmeneti területalapú támogatás nyújtható a tagállamok által meghatározott, feldolgozásra szánt, az 56. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésében felsorolt egy vagy több gyümölcs- és zöldségfajtát termesztő mezőgazdasági termelőknek.

86. cikk
A támogatás összege és a jogosultság

(1) A tagállamok a paradicsom, illetve az 56. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében felsorolt valamennyi gyümölcs és zöldség termesztésére használt hektárokra jutó támogatást objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg.

(2) A támogatások teljes összege semmilyen esetben sem haladhatja meg az 53. cikk (2) bekezdésével vagy a 117. cikkel összhangban megállapított felső határt.

(3) A támogatást csak olyan területekre vonatkozóan kell megadni, amelyeken az 1234/2007/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének j) pontjában felsorolt termékké történő feldolgozásra vonatkozó szerződés keretében folyik a termelés.

(4) A tagállamok a közösségi támogatás odaítélését további objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumokhoz köthetik, beleértve a mezőgazdasági termelőknek az 1234/2007/EK rendelet 125b. cikke, illetve 125d. cikke értelmében elismert termelői szervezetben vagy termelői csoportban való tagságát.

6. SZAKASZ
BOGYÓS GYÜMÖLCSÖK ÁTMENETI TÁMOGATÁSA

87. cikk
Bogyós gyümölcsök támogatása

(1) A 2012. december 31-ével záródó időszakban átmeneti területalapú támogatást kell alkalmazni a feldolgozásra termelt, a 0810 10 00 KN-kód alá tartozó szamócára és a 0810 20 10 KN-kód alá tartozó málnára vonatkozóan.

(2) A támogatást csak olyan területekre vonatkozóan kell megadni, amelyeken az 1234/2007/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének j) pontjában felsorolt termékké történő feldolgozásra vonatkozó szerződés keretében folyik a termelés.

(3) A támogatás összege hektáronként 230 EUR.

(4) A tagállamok a közösségi támogatás mellett állami támogatást nyújthatnak. A közösségi és az állami támogatás együttes összege nem lehet több, mint hektáronként 400 EUR.

(5) A támogatás az egyes tagállamoknak csak az alábbiak szerint odaítélt maximális nemzeti garantált területek vonatkozásában fizetendő:

Tagállam	Nemzeti garantált terület (hektár)
Bulgária	2 400
Magyarország	1 700
Lettország	400
Litvánia	600
Lengyelország	48 000

Ha egy adott évben egy adott tagállamban a jogosult terület meghaladja a maximális nemzeti garantált területet, a (3) bekezdésben említett támogatási összeget a maximális nemzeti garantált terület túllépésének arányában csökkenteni kell.

(6) A 110. és a 120. cikk a bogyós gyümölcsök átmeneti támogatására nem alkalmazható.

7. SZAKASZ
JUH- ÉS KECSKEFÉLÉKRE VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

88. cikk
Hatály

Az 54. cikk alkalmazása esetén a tagállamok – eltérő rendelkezés hiányában – az e szakaszban előírt feltételek mellett nyújtanak éves jövedelemtámogatást vagy kiegészítő támogatásokat a juh- és kecsketartással foglalkozó mezőgazdasági termelők részére.

89. cikk
Fogalommeghatározások

E szakasz alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „anyajuh”: minden olyan, a juh fajhoz tartozó nőivarú állat, amely már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egy éves;

b) „anyakecske”: minden olyan, a kecske fajhoz tartozó nőivarú állat, amely már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egy éves.

90. cikk

Az anyajuhra és anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatás

(1) A gazdaságában anyajuhokat tartó mezőgazdasági termelő – kérelemre – anyajuhtartási jövedelemtámogatásban (anyajuhra vonatkozó jövedelemtámogatás) részesülhet.

(2) A gazdaságában anyakecskéket tartó mezőgazdasági termelő – kérelemre – anyakecske-tartási jövedelemtámogatásban (anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatás) részesülhet. Ezt a jövedelemtámogatást az olyan meghatározott területeken tevékenykedő termelőknek nyújtják, ahol a termelés megfelel a következő két feltételnek:

a) a kecsketenyésztés főleg kecskehústermelésre irányul;

b) a kecske- és juhtenyésztési technikák jellegüket tekintve hasonlóak.

Ezen területek jegyzékét a 128. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően állítják össze.

(3) Az anyajuhra vonatkozó jövedelemtámogatást és az anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatást jogosult állatonként, naptári évenként és termelőnként éves kifizetés formájában nyújtják az egyéni határérték határain belül. Azt a legalacsonyabb állatlétszámot, amelyre támogatás kérelmezhető, a tagállam szabja meg. Ez a legalacsonyabb szám nem lehet 10-nél kevesebb vagy 50-nél több.

(4) A jövedelemtámogatás összege anyajuhonként 21 EUR. Azon mezőgazdasági termelők esetében azonban, akik juhtejet vagy juhtejből készült termékeket értékesítenek, az anyajuhonkénti jövedelemtámogatás összege 6,8 EUR.

(5) A jövedelemtámogatás összege anyakecskénként 6,8 EUR.

91. cikk

Kiegészítő jövedelemtámogatás

(1) Kiegészítő jövedelemtámogatást kell fizetni a mezőgazdasági termelőknek azokon a területeken, ahol a juh- és kecsketenyésztés hagyományos tevékenység, vagy jelentős mértékben hozzájárul a vidék gazdaságához. Ezeket a területeket a tagállamok határozzák meg. Mindenesetre, kiegészítő jövedelemtámogatás csak annak a mezőgazdasági termelőnek nyújtható, akinek gazdasága a mezőgazdasági célra használt területének legalább 50%-át kitevő mértékben az 1257/1999/EK tanácsi rendelet meghatározása szerint hátrányos helyzetű területen fekszik.

(2) Kiegészítő jövedelemtámogatást kell nyújtani annak a mezőgazdasági termelőnek is, aki vándorlegeltetést folytat, feltéve hogy:

a) a támogatási kérelemben szereplő állatok legalább 90%-a legalább 90 egymást követő napon át az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott támogatásra jogosult területen legel; és

b) a gazdaság székhelye olyan pontosan meghatározott földrajzi területen található, amelyre nézve a tagállam megállapította, hogy ott a vándorlegeltetés hagyományos juhnevelési és/vagy kecskenevelési gyakorlat, és hogy az állatok vándoroltatása amiatt szükséges, mert a vándorlegeltetési időszakban nem áll rendelkezésre kellő mennyiségű takarmány.

(3) A kiegészítő jövedelemtámogatás összege anyajuhonként és anyakecskénként 7 EUR. A kiegészítő jövedelemtámogatást ugyanazokkal a feltételekkel nyújtják, mint az anyajuhra és a anyakecskére vonatkozó jövedelemtámogatást.

92. cikk
A jövedelemtámogatás közös szabályai

(1) A jövedelemtámogatást az arra jogosult mezőgazdasági termelőnek azon anyajuhok és/vagy anyakecskék száma alapján fizetik ki, amelyeket a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározandó minimális ideig a gazdaságában tartott.

(2) A jövedelemtámogatásra a 21/2004/EK rendelet szerint azonosított és nyilvántartott állatok minősülhetnek jogosultnak.

93. cikk
Egyéni határértékek

(1) 2009. január 1-jén a 90. cikk (3) bekezdésében említett, mezőgazdasági termelőnkénti egyéni felső határnak azoknak a jövedelemtámogatási jogoknak a számával kell megegyeznie, amelyeket a termelő a vonatkozó közösségi szabályoknak megfelelően 2008. december 31-én birtokolt.

(2) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy területükön a jövedelemtámogatási jogok összege ne haladja meg az (4) bekezdésben megállapított nemzeti felső határokat, és fenntartsák a 96. cikkben említett nemzeti tartalékokat.

A 111. cikk szerinti egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó kérelmek benyújtására előírt határidő lejártával és az 54. cikk alkalmazása esetén, az egyéni felső határok termelők részére történő megállapításának és a 95. cikkben említett nemzeti tartalék létrehozásának legkésőbb az egységes támogatási rendszer alkalmazása első évének végéig meg kell történnie.

(3) A (2) bekezdés értelmében hozott intézkedések alapján megvont jövedelemtámogatási jogokat törlik.

(4) A következő felső határokat kell alkalmazni:

Tagállam	Támogatási jogok (x 1000)
Bulgária	2 058,483
Cseh Köztársaság	66,733
Dánia	104
Észtország	48
Spanyolország	19 580
Franciaország	7 842
Ciprus	472,401
Lettország	18,437
Litvánia	17,304
Magyarország	1 146
Lengyelország	335,88
Portugália	2 690
Románia	5 880,620
Szlovénia	84,909
Szlovákia	305,756
Finnország	80
Összesen	**40 730,523**

94. cikk
Támogatási jog átruházása

(1) Ha a mezőgazdasági termelő gazdaságát eladja, vagy egyéb módon átruházza, minden jövedelemtámogatási jogát átruházhatja arra a személyre, aki a gazdaságát átveszi.

(2) A mezőgazdasági termelő gazdaságának átruházása nélkül is átruházhatja jogait – részben vagy egészben – más termelőkre.

A jogoknak a gazdaság átruházása nélküli átruházása esetén az átruházott támogatási jogok 15%-ot meg nem haladó részéről szabad felosztás céljából ellenszolgáltatás nélkül le kell mondani azon tagállam nemzeti tartalékának javára, ahol a termelő gazdasága található.

A tagállamok jövedelemtámogatási jogokat szerezhetnek meg azoktól a mezőgazdasági termelőktől, akik önként beleegyeznek abba, hogy jogaikat részben vagy egészben átengedjék. Ebben az esetben e jogok megszerzésért ezeket a termelőket a nemzeti költségvetésből kifizetésben részesíthetik.

Az (1) bekezdéstől eltérve – és kellően indokolt körülmények esetén – a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a gazdaság eladása vagy egyéb módon való átruházása esetén a jogok átruházása a nemzeti tartalék közvetítésével történjen.

(3) A tagállamok meghozhatják azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy elkerüljék a jövedelemtámogatási jogok kivitelét az érzékeny övezetekből vagy azokból a régiókból, amelyekben a juhtartás különösen fontos a helyi gazdaság szempontjából.

(4) A tagállamok – az általuk meghatározandó időpontig – engedélyezhetik a jövedelemtámogatási jogok azon részének ideiglenes átruházását, amelyet az azt birtokló termelő nem szándékozik felhasználni.

95. cikk
Nemzeti tartalék

(1) A jövedelemtámogatási jogok tekintetében mindegyik tagállam egy nemzeti tartalékot tart fenn.

(2) A 94. cikk (2) bekezdése vagy egyéb közösségi rendelkezés alapján visszavont minden jövedelemtámogatási jogot hozzá kell adni a nemzeti tartalékhoz.

(3) A tagállamok jövedelemtámogatási jogokat a nemzeti tartalékuk keretein belül juttathatnak a mezőgazdasági termelőknek. E juttatás során előnyben részesítik különösen az új termelőket, a fiatal gazdálkodókat vagy az egyéb kiemelt termelőket.

96. cikk
Felső határ

A mezőgazdasági termelők által igényelt egyes jövedelemtámogatások összege nem haladhatja meg a Bizottság által az 53. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott felső határt.

Amennyiben a mezőgazdasági termelők által igényelt támogatás összege meghaladja a rögzített felső határt, az említett évben mezőgazdasági termelőnként arányosan csökkenteni kell a támogatás összegét.

8. SZAKASZ
MARHA- ÉS BORJÚHÚSRA VONATKOZÓ TÁMOGATÁS

97. cikk
Hatály

Az 55. cikk alkalmazása esetén az egyes tagállamok eltérő rendelkezés hiányában az e szakaszban meghatározott feltételek mellett nyújtják az általuk az említett cikknek megfelelően választott kiegészítő kifizetést vagy kifizetéseket.

98. cikk
Fogalommeghatározások

E szakasz alkalmazásában:

a) „régió”: egy tagállam vagy egy tagállamon belüli régió, az érintett tagállam döntése szerint,

b) „bika”: nem kasztrált hímivarú szarvasmarha,

c) „tinó”: kasztrált hímivarú szarvasmarha,

d) „anyatehén”: húshasznú fajta marha vagy húsmarhával való keresztezésből született tehén, amely hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozik,

e) „üsző”: nyolc hónapnál idősebb, még nem ellett nőivarú szarvasmarha.

99. cikk
Különleges támogatás

(1) Az a mezőgazdasági termelő, aki gazdaságában hímivarú szarvasmarhákat tart, és ilyen igényt nyújt be, különleges támogatásra lehet jogosult. Ez éves támogatás formájában jár naptári évenként és gazdaságonként, a regionális felső határ által megszabott határok közt a (2) bekezdésben megadott korcsoportok mindegyikében legfeljebb 90 állatra.

(2) A különleges támogatás legfeljebb:

a) egyszer jár minden kilenc hónapos kort meghaladott bika élettartama alatt; vagy

b) kétszer jár minden tinó élettartama alatt:

i. először kilenc hónapos korban,

ii. másodszor azt követően, hogy a 21 hónapos kort elérte.

(3) A különleges támogatásra való alkalmasság feltétele, hogy:

a) minden állatot, amelyre a kérelem vonatkozik, egy később meghatározandó határidőig a mezőgazdasági termelőnél kell tartani és ott hizlalni;

b) minden egyes állatnak a vágásig vagy exportálásig rendelkeznie kell az 1760/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 6. cikke szerinti, a támogatás fizetése szempontjából minden fontos adatot tartalmazó marhalevéllel vagy ezzel egyenértékű más adminisztrációs okmánnyal.

(4) Ha egy régióban az olyan kilenc hónapnál idősebb bikák és a legalább kilenc, de legfeljebb 20 hónapos korú tinók száma, amelyekre igénylést nyújtottak be, és amelyek kielégítik a különleges támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja a (8) bekezdés szerinti regionális felső határt, akkor az összes olyan állat számát, amelyre a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint különleges támogatás adható, az adott évre termelőnként arányosan csökkenteni kell.

E cikk értelmezésében a „regionális felső határ” azt az állatszámot jelenti, amely egy adott régióban egy adott naptári évben jogosult a különleges támogatás elnyerésére.

(5) Az (1) és (4) bekezdéstől eltérően a tagállamok jogosultak:

a) vidékfejlesztési politikájuk részét képező objektív ismérvek alapján és azzal a feltétellel, hogy figyelembe veszik a környezetvédelmi és a foglalkoztatási szempontokat, megváltoztatni vagy megszüntetni a gazdaságonként és korosztályonként 90 állatban megszabott határt, és

b) ha ezzel a jogukkal élnek, akkor a (4) bekezdés alkalmazásáról úgy határozni, hogy az alkalmazandó regionális felső határ betartásához szükséges csökkentési szintet anélkül érik el, hogy ezt a csökkentést alkalmaznák olyan kistermelőkre, akik az adott évre vonatkozóan nem adtak be több állatra különleges támogatási igényt, mint az érintett tagállam által meghatározott minimális állatszám.

(6) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a különleges támogatást vágáskor fizetik ki. Ilyen esetben a bikáknál a (2) bekezdés a) pontja szerinti, korra vonatkozó kritériumot a hasított test minimális tömegének 185 kg-ban történő meghatározása helyettesíti.

A támogatást kifizetik vagy visszautalják a termelőknek.

(7) A támogatás összegét a következőképpen állapítják meg:

a) támogatásra jogosult bikánként 210 EUR;

b) támogatásra jogosult tinónként és korcsoportonként 150 EUR.

(8) A következő regionális felső határokat kell alkalmazni:

Tagállam	Regionális felső határ
Bulgária	90 343
Cseh Köztársaság	244 349
Dánia	277 110
Németország	1 782 700
Észtország	18 800
Ciprus	12 000
Lettország	70 200
Litvánia	150 000
Lengyelország	926 000
Románia	452 000
Szlovénia	92 276
Szlovákia	78 348
Finnország	250 000
Svédország	250 000

100. cikk
Az anyatehénre vonatkozó támogatás

(1) A gazdaságában anyateheneket tartó mezőgazdasági termelő, ha ilyen igényt nyújt be, jogosultnak minősülhet anyatehén tartásáért járó támogatásra (anyatehénre vonatkozó támogatás). A támogatás éves támogatás formájában, naptári évenként és termelőnként az egyéni felső határon belül jár.

(2) Az anyatehénre vonatkozó támogatás minden olyan mezőgazdasági termelőnek jár, aki

a) az igény beadásának napjától számított 12 hónapig nem szállít ki tejet vagy tejterméket a gazdaságából.

A gazdaságból közvetlenül a fogyasztónak kiszállított tej vagy tejtermék azonban nem akadálya a támogatás kifizetésének;

b) annyi tejet vagy tejterméket szállít ki, amennyinek a 1234/2007/EGK rendelet 67. cikke szerint a gazdaságra számított kvótája a 120 000 kg-ot nem haladja meg.

Azonban a tagállamok az általuk meghatározott objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján dönthetnek úgy, hogy ezt a mennyiségi korlátot megváltoztatják vagy megszüntetik, feltéve, hogy az igény benyújtásának napjától számított hat egymást követő hónapban a fenti termelő által tartott anyatehenek száma legalább 60%-a, az üszők száma pedig legalább 40%-a annak az anyatehén-, illetve üszőszámnak, amelyre a termelő a támogatást igényelte.

Az első bekezdés a) és b) pontja alkalmazásában az állatok számának meghatározásához azt, hogy egy tehén anyatehén-állományhoz vagy tejelőállományhoz tartozik-e, a mezőgazdasági üzemben az érintett naptári év március 31-én a kedvezményezett rendelkezésére álló, tonnában kifejezett egyéni tejkvóta alapján, valamint az átlagos tejhozam alapján állapítják meg.

(3) A termelő támogatásra való jogosultságát a 101. cikk fogalommeghatározása szerinti egyéni felső határ alkalmazása korlátozza.

(4) A támogatás összege támogatható állatonként 200 EUR.

(5) A tagállamok állatonként maximum 50 EUR kiegészítő nemzeti anyatehénre vonatkozó támogatást fizethetnek, feltéve hogy ez nem vezet hátrányos megkülönböztetéshez az érintett ország állattenyésztői között.

Azon mezőgazdasági üzemek tekintetében, amelyek az 1083/2006/EK tanácsi rendelet[23] 5. és 8. cikkének fogalommeghatározása szerinti régióban helyezkednek el, állatonként a kiegészítő támogatás első 24,15 euróját az EMVA finanszírozza.

Olyan tagállamok esetében, ahol a szarvasmarha-populáción belül az anyatehenek aránya olyan magas, hogy legalább a tehenek teljes számának 30%-át eléri, és legalább a levágott hímivarú szarvasmarhák 30%-a az S és E profilú osztályhoz tartozik, az EMVA a kiegészítő támogatást teljes egészében fedezi. A fenti százalékos arányok meghaladását a támogatás fizetésének évét megelőző két év átlaga alapján állapítják meg.

(6) E cikk alkalmazásában csak húshasznú fajtához tartozó vagy húshasznú fajtával való keresztezésből született, és hústermelésre szánt borjak nevelésére tartott állományhoz tartozó üszőket lehet számításba venni.

101. cikk
Anyatehénre vonatkozó egyéni felső határ

(1) Az anyatehenet tartó valamennyi mezőgazdasági termelőnek támogatás jár az 1782/2003/EK rendelet 126. cikke (2) bekezdésének alkalmazásával megállapított egyéni felső határon belül.

(2) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek annak biztosításához szükségesek, hogy területükön a jövedelemtámogatási jogok összege ne haladja meg az (5) bekezdésben megállapított nemzeti felső határokat, és fenntartsák a 103. cikkben említett nemzeti tartalékokat.

A 111. cikk szerinti egységes területalapú támogatási rendszerre vonatkozó kérelmek benyújtására előírt határidő lejártával és az 55. cikk (1) bekezdésének alkalmazása esetén, az egyéni felső határok termelők részére történő megállapításának és a 103. cikkben említett nemzeti tartalék létrehozásának legkésőbb az egységes támogatási rendszer alkalmazása első évének végéig meg kell történnie.

[23] HL L 210., 2006.7.31., módosította az 1989/2006/EK rendelet.

(3) Ha a (2) bekezdésben szereplő módosítás a mezőgazdasági termelők egyéni felső határainak csökkentését kívánja, azt ellentételezés fizetése nélkül teszik meg, és a döntést olyan objektív kritériumok alapján hozzák meg, amelyek különösen a következőkre terjednek ki:

a) a termelők egyéni felső határainak felhasználási aránya a 2000-es évet megelőző három referenciaévben,

b) beruházás vagy külterjes tartási program végrehajtása a marha- és borjúhúságazatban,

c) különleges természeti körülmények vagy a támogatás megvonását vagy csökkentett mértékű kifizetését eredményező szankciók legalább egy referenciaévben,

d) azok a további különleges körülmények, amelyek hatására a kifizetések legalább egy referenciaévben nem feleltek meg az előző években megállapított tényleges helyzetnek.

(4) A (2) bekezdésben foglalt intézkedés alapján visszavont támogatási jogokat törlik.

(5) A következő nemzeti felső határokat kell alkalmazni:

Tagállam	Nemzeti felső határ
Belgium	394 253
Bulgária	16 019
Cseh Köztársaság	90 300
Észtország	13 416
Spanyolország	1 441 539
Franciaország	3 779 866
Ciprus	500
Lettország	19 368
Litvánia	47 232
Magyarország	117 000
Málta	454
Ausztria	375 000
Lengyelország	325 581
Portugália	416 539
Románia	150 000
Szlovénia	86 384
Szlovákia	28 080
Egyesült Királyság	1 699 511

102. cikk

Anyatehénre vonatkozó támogatási jog átruházása

(1) Ha egy mezőgazdasági termelő gazdaságát eladja vagy egyéb módon másnak átruházza, valamennyi anyatehénre vonatkozó támogatási jogát is átruházhatja arra a személyre, aki a gazdaságot átveszi. Jogait részben vagy egészben más mezőgazdasági termelőknek a gazdaság átruházása nélkül is átruházhatja.

Ha a támogatási jogokat a gazdaság átruházása nélkül ruházza át, akkor az átadott jogok egy 15%-ot meg nem haladó része ellentételezés fizetése nélkül annak a tagállamnak a nemzeti tartalékára száll vissza ingyenes újraelosztás céljára, amely tagállamban a gazdaság elhelyezkedik.

(2) A tagállamok:

a) megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a támogatási jogokat ne juttassák ki az olyan érzékeny területekről vagy régiókból, ahol a marhahús- és borjúhústermelés a helyi gazdasági élet számára különösen fontos;

b) rendelkezhetnek arról, hogy a jogoknak a gazdaság átruházása nélküli átruházása közvetlenül a mezőgazdasági termelők közt, vagy a nemzeti tartalék közbeiktatásával történjék.

(3) A tagállamok egy később meghatározandó időpontig engedélyezhetik a támogatási jogok olyan részeinek ideiglenes átruházását, amelyeket az azokat birtokló mezőgazdasági termelők nem szándékoznak felhasználni.

103. cikk

Anyatehénre vonatkozó támogatási jogok nemzeti tartaléka

(1) Az egyes tagállamok fenntartják az anyatehénre vonatkozó támogatási jogok nemzeti tartalékát.

(2) Minden olyan támogatási jog, amelyet a 102. cikk (1) bekezdése második albekezdése vagy más közösségi rendelkezés alapján vontak vissza, a nemzeti tartalékba kerül, a 101. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül.

(3) A tagállamok nemzeti tartalékaikat arra használják fel, hogy a tartalék határain belül támogatási jogokat juttassanak új termelőknek, fiatal mezőgazdasági termelőknek vagy más elsőbbséget élvező mezőgazdasági termelőknek.

104. cikk

Üsző

(1) Az e rendelet 100. cikkének (3) bekezdésétől eltérően azok a tagállamok, ahol az anyatehenek több mint 60%-át az 1698/2005/EK tanácsi rendelet 50. cikke értelmében vett hegyvidéki területeken tartják, dönthetnek úgy, hogy az érintett tagállam által felállítandó nemzeti felső határokon belül külön kezelik az üszők után járó anyatehénre vonatkozó támogatást az anyatehénre vonatkozó támogatástól.

Ez a külön nemzeti felső határ nem haladhatja meg az érintett tagállamnak az e rendelet 101. cikkének (5) bekezdésében megállapított nemzeti felső határa 40%-át. Az ott megadott nemzeti felső határ a külön nemzeti felső határral megegyező összeggel csökken. Ha egy olyan tagállamban, amely él az e bekezdésben biztosított joggal, az olyan üszők száma, amelyekre igénylést nyújtottak be, és amelyek kielégítik az anyatehénre vonatkozó támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja a külön nemzeti felső határt, akkor a támogatható állatok számát az adott évre termelőnként arányosan csökkenteni kell.

(2) E cikk alkalmazásában csak a húshasznú fajtához tartozó marha vagy húsmarhával való keresztezésből született üszők vehetők figyelembe.

105. cikk
Vágásra vonatkozó támogatás

(1) A gazdaságában szarvasmarhákat tartó mezőgazdasági termelő, ha ilyen igényt nyújt be, vágási támogatásra jogosultnak minősülhet. A támogatás az arra jogosultságot teremtő állatok levágásakor vagy Közösségen kívüli országba való exportálásakor, később meghatározandó nemzeti felső határokon belül jár.

A vágási támogatás a következők után jár:

a) bikák, tinók, tehenek és üszők nyolc hónapos kor felett;

b) egy hónaposnál idősebb, de nyolc hónaposnál fiatalabb borjak, ha a hasított test súlya a 185 kg-ot nem haladja meg;

A vágási támogatásra a második albekezdésben felsorolt állatok teremtenek jogosultságot, feltéve ha azokat a mezőgazdasági termelő egy később meghatározandó időtartamig tartotta.

(2) A támogatás összegét a következőképpen állapítják meg:

a) 80 EUR állatonként az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott támogatható állatokra;

b) 50 EUR állatonként az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott támogatható állatokra.

(3) Az (1) bekezdésben említett nemzeti felső határokat tagállamonként, az (1) bekezdés második albekezdésének a) és b) pontjában meghatározott mindkét állatcsoportra külön-külön állapítják meg. Az egyes felső határok megegyeznek az e két csoporthoz tartozó olyan állatok számával, amelyeket 1995-ben az adott tagállamban levágtak, azzal, hogy a levágott állatok számához hozzáadják a Közösségen kívüli országokba exportált állatok számát, az arra az évre vonatkozó Eurostat-adatok vagy a Bizottság által elfogadott egyéb közzétett hivatalos statisztikai adatok szerint.

Az új tagállamok esetében a nemzeti felső határok a következő táblázatban szereplő értékek:

	Bika, tinó, tehén és üsző	1 hónaposnál idősebb, de 8 hónaposnál fiatalabb borjak, ha a hasított test súlya a 185 kg-ot nem haladja meg
Bulgária	22 191	101 542
Cseh Köztársaság	483 382	27 380
Észtország	107 813	30 000
Ciprus	21 000	—
Lettország	124 320	53 280
Litvánia	367 484	244 200
Magyarország	141 559	94 439
Málta	6 002	17
Lengyelország	1 815 430	839 518
Románia	1 148 000	85 000
Szlovénia	161 137	35 852
Szlovákia	204 062	62 841

(4) Ha egy adott tagállamban az összes olyan állat száma, amelyre igénylést nyújtottak be az (1) bekezdés második albekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott két állatcsoport tekintetében, és amely kielégíti a vágási támogatás elnyerésének követelményeit, meghaladja az arra a csoportra megállapított nemzeti felső határt, akkor az ahhoz a csoporthoz tartozó összes támogatható állat számát az adott évre mezőgazdasági termelőnként arányosan csökkenteni kell.

106. cikk
A jövedelemtámogatás közös szabályai

Az e szakasz szerinti közvetlen kifizetésre az 1760/2000/EK rendelet szerint azonosított és nyilvántartott állatok minősülhetnek jogosultnak.

Ugyanakkor az állatot a kifizetés tekintetében támogathatónak kell tekinteni ha az 1760/2000/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdésében meghatározott, az állatok korábbi szállítására vonatkozó információkat az állatra vonatkozó birtokontartási időszak kezdetekor jelentették az illetékes hatóságnak.

107. cikk
Felső határ

A mezőgazdasági termelők által az e szakasz értelmében igényelt egyes közvetlen kifizetések összege nem haladhatja meg a Bizottság által az 53. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott felső határt.

Amennyiben a mezőgazdasági termelők által igényelt támogatás összege meghaladja a rögzített felső határt, az említett évben mezőgazdasági termelőnként arányosan csökkenteni kell a támogatás összegét.

108. cikk

A 96/22/EK irányelv alapján tiltott anyagok

(1) Ha egy mezőgazdasági termelő szarvasmarha-állományához tartozó egyedben a 96/22/EK tanácsi irányelv[24] alapján tiltott maradékanyagot, vagy a fenti jogszabály alapján engedélyezett, de jogellenesen használt maradékanyagot mutatnak ki a 96/23/EK tanácsi irányelvnek[25] megfelelően, vagy pedig ha nem engedélyezett anyagot vagy terméket, vagy a 96/22/EK tanácsi irányelv szerint engedélyezett, de jogellenesen tartott anyagot vagy terméket találnak a mezőgazdasági termelő gazdaságában bármely formában, a termelőt a fenti esetek feltárásának naptári évére kizárják az e szakaszban előírt összegű támogatásokból.

Ismételt jogsértés esetén a kizárási időszakot az elkövetett cselekmény súlyosságától függően attól az évtől számított öt évre ki lehet terjeszteni, amikor az ismételt jogsértést felfedték.

(2) Az állatok tulajdonosa vagy gondozója részéről az ellenőrzés elvégzése, a maradványmegfigyelési tervek végrehajtásához szükséges mintavétel, vagy a 96/23/EK irányelv szerinti vizsgálatok és ellenőrzések során tapasztalható akadályozás esetén az e cikk (1) bekezdése szerinti szankciókat kell alkalmazni.

2. FEJEZET
NEMZETI TÁMOGATÁSOK

109. cikk

Héjas gyümölcsűekre vonatkozó nemzeti támogatás

(1) A tagállamok hektáronként legfeljebb 120,75 EUR összegig terjedő nemzeti támogatást nyújthatnak évente a következő termékeket előállító mezőgazdasági termelőknek.

a) a 0802 11 és a 0802 12 KN-kód alá tartozó mandula,

b) a 0802 21 és a 0802 22 KN-kód alá tartozó mogyoró,

c) a 0802 31 és a 0802 32 KN-kód alá tartozó dió,

d) a 0802 50 KN-kód alá tartozó pisztácia,

e) az 1212 10 10 KN-kód alá tartozó szentjánoskenyér.

(2) A nemzeti támogatás legfeljebb a következő nagyságú területekre fizethető:

---

[24] HL L 125., 1996.5.23., 3. o.
[25] HL L 125., 1996.5.23., 10. o.

Tagállam	A terület maximális mérete (ha)
Belgium	100
Bulgária	11 984
Németország	1 500
Görögország	41 100
Spanyolország	568 200
Franciaország	17 300
Olaszország	130 100
Ciprus	5 100
Luxemburg	100
Magyarország	2 900
Hollandia	100
Ausztria	100
Lengyelország	4 200
Portugália	41 300
Románia	1 645
Szlovénia	300
Szlovákia	3 100
Egyesült Királyság	100

(3) Az egyes tagállamok a mezőgazdasági termelőknek az 1234/2007/EK rendelet 125b. cikke értelmében elismert termelői szervezetekben való tagságához köthetik a nemzeti támogatás odaítélését.

V. CÍM
A KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK VÉGREHAJTÁSA AZ ÚJ TAGÁLLAMOKBAN

1. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

110. cikk
Közvetlen kifizetések bevezetése

Az új tagállamokban, kivéve Bulgáriát és Romániát, a közvetlen kifizetéseket a következő – az új tagállamoktól eltérő tagállamokban az ilyen kifizetések adott időpontban alkalmazandó szintjének százalékában kifejezett – növekedési ütemezésnek megfelelően kell bevezetni:

– 60% 2009-ben,

– 70% 2010-ben,

– 80% 2011-ben,

– 90% 2012-ben,

– 2013-tól 100%.

Bulgária és Románia esetében a közvetlen kifizetéseket a következő – az új tagállamoktól eltérő tagállamokban az ilyen kifizetések adott időpontban alkalmazandó szintjének százalékában kifejezett – növekedési ütemezésnek megfelelően kell bevezetni:

– 35% 2009-ben,

– 40% 2010-ben,

– 50% 2011-ben,

– 60% 2012-ben,

– 70% 2013-ben,

– 80% 2014-ben,

– 90% 2015-ben,

– 2016-tól 100%.

2. FEJEZET
EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZER

111. cikk
Egységes területalapú támogatási rendszer

(1) Azok az új tagállamok, amelyek úgy döntöttek, hogy a bogyós gyümölcsök e rendelet IV. címe 1. fejezetének 6. szakasza által létrehozott átmeneti támogatása kivételével a közvetlen kifizetések helyett az egységes területalapú támogatást alkalmazzák, e cikk alapján nyújtanak támogatást a mezőgazdasági termelőknek.

(2) Az egységes területalapú támogatást évente egy alkalommal kell kifizetni. A támogatást a 112. cikkel összhangban létrehozott éves pénzügyi keretnek az egyes új tagállamoknak a 113. cikkel összhangban megállapított mezőgazdasági területével történő elosztásával kell kiszámítani.

(3) Az egységes területalapú támogatási rendszert 2013. december 31-ig valamennyi új tagállam alkalmazhatja. Az új tagállamok legkésőbb az alkalmazás utolsó évének augusztus 1-jéig értesítik a Bizottságot az alkalmazás megszüntetésére vonatkozó szándékukról.

(4) Az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazási időszakának végét követően a közvetlen kifizetéseket kell alkalmazni a vonatkozó közösségi szabályoknak megfelelően és olyan mennyiségi paraméterek figyelembevételével mint a bázisterület, a támogatási felső határok és a maximális garantált mennyiség; az utóbbiak meghatározására minden egyes közvetlen kifizetés esetében a csatlakozási okmányokban és az azt követő közösségi jogszabályokban került sor. Az e rendelet 110. cikkében az adott évre meghatározott százalékos értékeket ezt követően kell alkalmazni.

112. cikk

Éves pénzügyi keret

(1) Minden új tagállam esetében a Bizottság éves pénzügyi keretet alakít ki, amely az érintett naptári évre vonatkozóan az adott új tagállamban közvetlen kifizetés nyújtása céljából rendelkezése álló pénzeszközök összegével egyenlő.

Az éves pénzügyi keretet a vonatkozó közösségi szabályoknak megfelelően és olyan mennyiségi paraméterek figyelembevételével kell megállapítani mint a bázisterület, a támogatási felső határok és a maximális garantált mennyiség; az utóbbiak meghatározására minden egyes közvetlen kifizetés esetében a csatlakozási okmányokban és az azt követő közösségi jogszabályokban került sor.

Az éves pénzügyi keretet a közvetlen kifizetések fokozatos bevezetése érdekében a 110. cikkben meghatározott vonatkozó százalékos értékek alkalmazásával ki kell igazítani, kivéve a XII. melléklettel összhangban, illetve az ezen összegek vagy a gyümölcs- és zöldségágazatnak megfelelő összegek és a 118. cikk (1) bekezdésében említettek szerint ténylegesen alkalmazott összegek közötti különbséggel összhangban rendelkezésre álló összegeket.

(2) Ha egy adott évben egy új tagállamban az egységes területalapú támogatás meghaladja a tagállam éves pénzügyi keretét, akkor a szóban forgó új tagállamban alkalmazandó hektáronkénti nemzeti összeget egy csökkentési együttható alkalmazásával arányosan csökkenteni kell.

113. cikk

Az egységes területalapú támogatási rendszer szerinti terület

(1) Egy új tagállam esetében egységes területalapú támogatásban azon mezőgazdasági területek részesülhetnek, amelyek 2003. június 30-án jó mezőgazdasági állapotban tartott hasznosított mezőgazdasági területnek minősülnek, függetlenül attól, hogy ebben az időpontban művelés alatt állnak-e, és amelyeket, adott esetben, a szóban forgó új tagállam által a Bizottság jóváhagyását követően meghatározott objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumokkal összhangban kiigazítottak.

E cím alkalmazásában „hasznosított mezőgazdasági terület”: a szántóterületek, az állandó gyepterületek, az állandó kultúrák és a konyhakertek összterülete a Bizottság által statisztikai célokra megállapítottak szerint.

Bulgária és Románia esetében azonban egységes területalapú támogatásban azon mezőgazdasági területek részesülhetnek, amelyek jó mezőgazdasági állapotban tartott mezőgazdasági hasznosítású területnek minősülnek, függetlenül attól, hogy művelés alatt állnak-e, és amelyeket, adott esetben, Bulgária vagy Románia által a Bizottság jóváhagyását követően meghatározott objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumokkal összhangban kiigazítottak.

(2) Az egységes területalapú támogatási rendszer keretében történő támogatásnyújtás alkalmazásában támogatható valamennyi, az (1) bekezdésben előírt kritériumoknak megfelelő mezőgazdasági parcella, továbbá valamennyi olyan, rövid életciklusú erdei fákkal (ex 0602 90 41 KN-kód) beültetett mezőgazdasági parcella, amelyet 2003. június 30-ig jó mezőgazdasági állapotban tartottak. Bulgária és Románia esetében azonban támogatható valamennyi, az (1) bekezdésben előírt kritériumoknak megfelelő mezőgazdasági parcella, továbbá valamennyi rövid életciklusú erdei fákkal (ex 0602 90 41 KN-kód) beültetett mezőgazdasági parcella.

Az első albekezdésben említett parcelláknak – *vis maior* vagy rendkívüli körülmény esetének kivételével – a tagállam által meghatározandó időpontban, de legkésőbb a támogatási kérelem módosítására a tagállamban megállapított időpontban a mezőgazdasági termelő rendelkezésére kell állniuk.

Mezőgazdasági üzemenként a támogatásra jogosult azon terület minimális mérete, amelyre vonatkozóan támogatás igényelhető 0,3 ha. Bármely új tagállam dönthet azonban úgy objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján és a Bizottság jóváhagyását követően, hogy a minimális méretet magasabb, de 1 ha-t meg nem haladó értékben határozza meg.

(3) A termelés, illetve a termelési tényezők alkalmazása nem kötelező. Az e cikk (4) bekezdésében említett területet a mezőgazdasági termelők azonban bármilyen mezőgazdasági célra használhatják. Az 5302 10 00 KN-kód alá tartozó kender termelése esetében a 42. cikk (1) bekezdését kell alkalmazni.

(4) Az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatásban részesülő területeket a 6. cikkel összhangban jó mezőgazdasági és ökológiai állapotban kell tartani.

Az egységes területalapú támogatási rendszer alapján támogatásban részesülő mezőgazdasági termelők kötelesek betartani a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket, a következő ütemezés szerint:

a) a II. melléklet A. pontjában említett követelményeket 2009. január 1-jétől kell alkalmazni;

b) a II. melléklet B. és C. pontjában említett követelményeket 2011. január 1-jétől kell alkalmazni;

Bulgária és Románia számára azonban a 4., az 5. a 25., a 26. és a 27. cikk alkalmazása 2011. december 31-ig nem kötelező a jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények tekintetében. 2012. január 1-jétől az ezekben a tagállamokban egységes területalapú támogatási rendszer alapján támogatásban részesülő mezőgazdasági termelők kötelesek betartani a II. mellékletben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelményeket, a következő ütemezés szerint:

a) a II. melléklet A. pontjában említett követelményeket 2012. január 1-jétől kell alkalmazni;

b) a II. melléklet B. és C. pontjában említett követelményeket 2014. január 1-jétől kell alkalmazni;

(5) Az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazása semmilyen módon nem befolyásolja az új tagállamoknak az állatok azonosításával és nyilvántartásával kapcsolatban az 1760/2000/EK rendeletben és a 21/2004/EK rendeletben meghatározott közösségi szabályok végrehajtására vonatkozó kötelezettségét.

114. cikk
Tájékoztatás

Az új tagállamok részletes tájékoztatást küldenek a Bizottságnak az e fejezet végrehajtása érdekében hozott intézkedésekről és különösen a 112. cikk (2) bekezdése alapján hozott intézkedésekről.

3. FEJEZET
ELKÜLÖNÍTETT TÁMOGATÁSOK ÉS KÜLÖNLEGES TÁMOGATÁS

115. cikk
Elkülönített cukortámogatás

(1) Ha egy Románián és Bulgárián kívüli új tagállam alkalmazta az 1782/2003/EK rendelet 143ba. cikkében előírt lehetőséget, akkor 2009-re és 2010-re elkülönített cukortámogatást kell fizetnie az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatható mezőgazdasági termelőknek. Bulgária és Románia 2011-re is fizet támogatást. A támogatást a vonatkozó tagállamok által 2006-ban és 2007-ben elfogadott kritériumok alapján kell kifizetni.

(2) Az elkülönített cukortámogatás a XII. mellékletben megállapított felső határokon belül adható.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, valamennyi érintett új tagállam azon év március 31-ig, amelyre vonatkozóan az elkülönített cukortámogatást nyújtják, objektív kritériumok alapján dönthet úgy, hogy az elkülönített cukortámogatás esetében a XII. mellékletben felsoroltaknál alacsonyabb felső határt alkalmaz. Ha az (1) bekezdéssel összhangban megállapított összegek együttesen meghaladják az érintett új tagállam által kijelölt felső határt, a mezőgazdasági termelőknek nyújtandó éves összeget arányosan csökkenteni kell.

116. cikk
Elkülönített gyümölcs- és zöldségtámogatás

(1) Ha egy új tagállam alkalmazta az 1782/2003/EK rendelet 143bb. cikkében előírt lehetőséget, akkor elkülönített gyümölcs- és zöldségtámogatást kell fizetnie az egységes területalapú támogatási rendszer keretében támogatható mezőgazdasági termelőknek. A támogatást a tagállam által 2007-ben elfogadott kritériumokkal összhangban kell kifizetni.

(2) Az elkülönített gyümölcs- és zöldségtámogatást vagy az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ gyümölcs- és zöldségtámogatásnak megfelelő összetevője keretein belül kell nyújtani, vagy alacsonyabb felső határ figyelembevételével, amennyiben az új tagállam alkalmazta az 1782/2003/EK rendelet 143bb. cikkében előírt lehetőséget.

117. cikk

Elkülönített átmeneti gyümölcs- és zöldségtámogatás

(1) Ha egy új tagállam alkalmazta az 1782/2003/EK rendelet 143bc. cikke (1) bekezdésében előírt lehetőséget, akkor legkésőbb 2011. december 31-ig visszatartja az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határnak a 0702 00 00 KN-kód alá tartozó paradicsomnak megfelelő összetevője legfeljebb 50%-át a 2007-ben meghozott határozatával összhangban.

Ebben az esetben az érintett tagállam – az e rendelet 128. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott felső határon belül – évente kiegészítő támogatást fizet a mezőgazdasági termelőknek.

A paradicsomot termesztő mezőgazdasági termelők részére az e rendelet IV. címe 1. fejezetének 5. szakaszában megállapított feltételek mellett jár kiegészítő támogatás.

(2) Ha egy új tagállam alkalmazta az 1782/2003/EK rendelet 143bc. cikke (2) bekezdésében előírt lehetőséget, akkor 2007-es határozatának megfelelően:

a) legkésőbb 2010. december 31-ig visszatartja az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ azon összetevőjének legfeljebb 100%-át, amely az e rendelet 56. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében felsorolt, az egynyári kultúráktól eltérő gyümölcs- és zöldségkultúrákra vonatkozó támogatásnak felel meg;

b) 2011. január 1-jétől legkésőbb 2012. december 31-ig visszatartják az e rendelet 41. cikkében említett nemzeti felső határ azon összetevőjének legfeljebb 75%-át, amely az e rendelet 56. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében felsorolt, az egynyári kultúráktól eltérő gyümölcs- és zöldségkultúrákra vonatkozó támogatásnak felel meg.

Ebben az esetben az érintett tagállam – az e rendelet 128. cikke (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározott felső határon belül – évente kiegészítő támogatást fizet a mezőgazdasági termelőknek.

A kiegészítő támogatást azoknak a mezőgazdasági termelőknek kell megadni, akik a az e rendelet 56. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében felsorolt, az érintett tagállam által meghatározott egy vagy több gyümölcsöt és zöldséget termelnek.

118. cikk

Az elkülönített támogatásokra vonatkozó közös rendelkezések

(1) A 115., a 116. és a 117. cikkben említett támogatások nyújtására rendelkezésre bocsátott pénzeszközöket nem kell belefoglalni a 112. cikk (1) bekezdésében említett éves pénzügyi keretbe. A 115. cikk (3) bekezdésének alkalmazása esetén azonban a XII. mellékletben felsorolt és a ténylegesen alkalmazott felső határok közötti különbség beletartozik a 112. cikk (1) bekezdésében említett éves pénzügyi keretbe.

(2) A 110. és a 120. cikket nem kell alkalmazni a 115., a 116. és a 117. cikkben említett elkülönített támogatásokra.

(3) Tényleges vagy várható öröklés esetén a 115. és a 116. cikkben említett elkülönített cukortámogatást és elkülönített gyümölcs- és zöldségtámogatást a mezőgazdasági üzemet öröklő mezőgazdasági termelő részére kell kifizetni, amennyiben a szóban forgó mezőgazdasági termelő az egységes területalapú támogatási rendszerben támogathatónak minősül.

119. cikk

Különleges támogatás

(1) Az egységes területalapú támogatási rendszert alkalmazó új tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek úgy, hogy a 2010. naptári évvel kezdődő hatállyal a 41. cikkben említett nemzeti felső határaik legfeljebb 10%-át a 68. cikk (1) bekezdésének a), b), c), d) és e) pontjában meghatározottak szerint és a 68. cikk (2)–(9) bekezdésével, valamint a 69. és a 70. cikkel összhangban a mezőgazdasági termelők támogatására fordítják.

(2) A 68. cikk (5) bekezdésének b) pontjától eltérve a 68. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett intézkedésekre nyújtott támogatás az egységes területalapú támogatási rendszer keretében nyújtott hektáronkénti összegek növelésének formájában valósulhat meg.

(3) Az (1) bekezdésben említett összegeket a Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozza meg.

Ezeket az összegeket le kell vonni az érintett új tagállamoknak a 112. cikk (1) bekezdésében említett éves pénzügyi keretéből.

4. FEJEZET
KIEGÉSZÍTŐ NEMZETI KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK ÉS KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK

120. cikk

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések és közvetlen kifizetések

(1) E cikk alkalmazásában: „KAP-típusú nemzeti rendszer”: valamennyi nemzeti közvetlen kifizetési rendszer, amely az új tagállamok csatlakozása előtt hatályban volt, és amelynek keretében az egyik típusú közvetlen kifizetés hatálya alá tartozó termelés tekintetében nyújtottak támogatást a mezőgazdasági termelőknek.

(2) Az új tagállamok, a Bizottság engedélyével kiegészíthetnek bármely közvetlen kifizetést:

a) minden közvetlen kifizetés esetében a vonatkozó év tekintetében a 110. cikkben említett alkalmazandó szintet legfeljebb 30%-kal meghaladó mértékben. Bulgária és Románia esetében a következő kiegészítéseket kell alkalmazni: 2009-ben a 2004. április 30-i összetételű Közösségben érvényes közvetlen kifizetési szint 65%-áig, 2010-től kezdődően pedig a 110. cikk második bekezdésében az adott évre meghatározott szintet legfeljebb 30%-kal meghaladó mértékben. Ugyanakkor a Cseh Köztársaság a burgonyakeményítő-ágazat vonatkozásában az új tagállamoktól eltérő tagállamokban érvényes közvetlen kifizetési szint 100%-áig egészítheti ki a kifizetéseket. Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 7. fejezetében említett közvetlen kifizetések esetében a tagállamok legfeljebb 100%-ig egészíthetik ki a közvetlen kifizetéseket. Bulgária és Románia esetében a következő felső értékeket kell alkalmazni: 2009-ben 95%, 2010-től kezdődően pedig 100%;

vagy

b) i. az egységes támogatási rendszeren kívüli közvetlen kifizetések vonatkozásában a közvetlen támogatások teljes összegének azon 10 százalékponttal megnövelt összege, amelyekre a mezőgazdasági termelő, termékenkénti alapon, a 2003-as naptári évben az új tagállamban egy KAP-típusú nemzeti rendszerben jogosult lenne. Ugyanakkor Litvánia esetében a 2002-es naptári évet kell referenciaévnek tekinteni. Bulgária és Románia esetében a 2006-os naptári évet kell referenciaévnek tekinteni. Szlovénia esetében a növelés 25 százalékpontos;

ii. az egységes kifizetési rendszer vonatkozásában az új tagállamok által egy adott évben nyújtható nemzeti kiegészítő közvetlen támogatás teljes összegét egy külön pénzügyi keret korlátozza. Ez a keret a következők közötti különbözettel egyezik meg:

– a KAP-típusú nemzeti közvetlen támogatás teljes összegének a 10 százalékponttal megnövelt azon összege, amely a 2003-as naptári évben az érintett új tagállamban, vagy Litvánia esetében a 2002-es naptári évben rendelkezésre állna. Ugyanakkor Bulgária és Románia esetében a 2006-os naptári évet kell referenciaévnek tekinteni. Szlovénia esetében a növelés 25 százalékpontos, és

– az érintett új tagállamra vonatkozó, adott esetben az 53. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiigazított VIII. mellékletben meghatározott nemzeti felső határ.

A fenti első francia bekezdésben említett teljes összeg meghatározásakor be kell számítani a nemzeti közvetlen kifizetéseket és/vagy azok közösségi közvetlen kifizetéseknek megfelelő összetevőit és/vagy azokat az összetevőket, amelyeket az érintett új tagállamra vonatkozó tényleges felső határ kiszámításakor a 41. cikknek és az 53. cikk (2) bekezdésének megfelelően figyelembe vettek.

Az új tagállamok valamennyi közvetlen kifizetés esetében választhatnak, hogy a fenti a) vagy b) lehetőség közül melyiket alkalmazzák.

Az új tagállamokban a csatlakozást követően a mezőgazdasági termelő részére a megfelelő közvetlen kifizetés alapján nyújtható közvetlen támogatás teljes összege, beleértve valamennyi nemzeti kiegészítő közvetlen kifizetést, nem haladhatja meg azt a közvetlen támogatási szintet, amelyre a termelő az új tagállamoktól eltérő tagállamokban a tagállamokra akkor alkalmazandó megfelelő közvetlen kifizetés keretében jogosult lenne.

(3) Ciprus az I. mellékletben felsorolt bármely közvetlen kifizetés keretében a mezőgazdasági termelők részére fizetendő közvetlen támogatást kiegészítheti addig a teljes támogatási szintig, amennyire a mezőgazdasági termelő 2001-ben Cipruson jogosult lett volna.

A ciprusi hatóságok biztosítják, hogy a vonatkozó közvetlen kifizetések keretében – beleértve minden kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetést is – a csatlakozást követően Cipruson a mezőgazdasági termelőknek nyújtott teljes közvetlen támogatás semmilyen esetben se haladja meg a közvetlen támogatásnak azt a szintjét, amelyre a mezőgazdasági termelő a szóban forgó közvetlen kifizetés keretében, a vonatkozó évben az új tagállamoktól eltérő tagállamokban jogosult lett volna.

A nyújtandó kiegészítő nemzeti támogatás teljes összege a XIII. mellékletben megjelölteknek felel meg.

A nyújtandó kiegészítő nemzeti támogatás kiigazítható, ha azt a közös agrárpolitikában bekövetkezett változások szükségessé teszik.

A (2) és az (5) bekezdés Ciprus esetében nem alkalmazandó.

(4) Ha egy új tagállam az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazását határozza el, akkor a szóban forgó új tagállam az (5) és a (8) bekezdésben említett feltételek mellett kiegészítő nemzeti közvetlen támogatást nyújthat.

(5) A kiegészítő nemzeti támogatás abban az évben nyújtott teljes összege, amelyre vonatkozóan az egységes területalapú támogatást alkalmazzák (al)ágazatonként megállapított speciális pénzügyi kerettel korlátozható, feltéve ha az említett (al)ágazat specifikus pénzügyi keret csak a következőkkel kapcsolatos:

– az egységes támogatási rendszerbe beépített közvetlen kifizetések, és/vagy

– a közvetlen kifizetések közül egy vagy több, amely az 53. cikk (2) bekezdésében említettek szerint részleges végrehajtás tárgyát képezheti. Ez a keret a következők közötti különbözettel egyezik meg:

  – a (2) bekezdés a) vagy b) pontjának alkalmazásából eredő (al)ágazatonkénti támogatás teljes összege, és

  – a közvetlen támogatás teljes összege, amely a vonatkozó új tagállamban az érintett évben ugyanannak az (al)ágazatnak a tekintetében az egységes területalapú támogatás keretében rendelkezésre állna.

(6) Az új tagállam objektív kritériumok alapján és a Bizottság engedélyét követően határoz a kiegészítő nemzeti támogatásként nyújtandó összegekről.

(7) A Bizottság engedélye:

– a (2) bekezdés b) pontja alkalmazásának esetében megjelöli a vonatkozó KAP-típusú nemzeti közvetlen támogatási rendszereket,

– meghatározza a kiegészítő nemzeti támogatás kifizetésének legfelső szintjét, a kiegészítő nemzeti támogatás mértékét és adott esetben a támogatás nyújtásához kapcsolódó feltételeket,

– módosítható, ha azt a közös agrárpolitikában bekövetkezett változások szükségessé teszik.

(8) Nem nyújtható kiegészítő nemzeti kifizetés vagy támogatás olyan mezőgazdasági tevékenység után, amelynek tekintetében az új tagállamoktól eltérő tagállamokban nincs közvetlen kifizetés.

121. cikk

Állami támogatás Cipruson

Ciprus a kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések mellett 2010 végéig átmeneti és degresszív nemzeti támogatást nyújthat. Ezt az állami támogatást a közösségi támogatáshoz – például függetlenített támogatások – hasonló formában kell nyújtani.

Figyelembe véve a 2001-ben nyújtott nemzeti támogatás jellegét és összegét, Ciprus állami támogatásban részesítheti a XIV. mellékletben felsorolt (al)ágazatokat az ebben a mellékletben meghatározott összegek erejéig.

A nyújtandó állami támogatás kiigazítható, ha azt a közös agrárpolitikában bekövetkezett változások szükségessé teszik. Ha a kiigazítás szükségessé válik, a támogatás összege vagy a támogatás nyújtásához kapcsolódó feltételek módosítására bizottsági határozat alapján kerülhet sor.

Ciprus éves jelentést küld a Bizottságnak az állami támogatási intézkedések végrehajtásáról, (al)ágazatonként feltüntetve abban a támogatási formákat és összegeket.

VI. CÍM
PÉNZESZKÖZÖK ÁTCSOPORTOSÍTÁSA

122. cikk

Pénzeszközök átcsoportosítása a gyapottermelő régiókban megvalósuló szerkezetátalakításra

Kiegészítő közösségi támogatásként naptári évenként 22 millió EUR összeg áll rendelkezésre a gyapottermelő régiókban az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretében tett intézkedések végrehajtása céljából.

123. cikk

Pénzeszközök átcsoportosítása a dohánytermelő régiókban megvalósuló szerkezetátalakításra

A 2011. költségvetési évtől kezdődően kiegészítő közösségi támogatásként 484 millió EUR összeg áll rendelkezésre a dohánytermelő régiókban az EMVA-ból finanszírozott vidékfejlesztési programozás keretében tett intézkedések végrehajtása céljából, azokban a tagállamokban, amelyekben a dohánytermesztők a 2075/92/EK tanácsi rendeletnek[26] megfelelően 2000-ben, 2001-ben és 2002-ben támogatást kaptak.

VII. CÍM
VÉGREHAJTÁSI, ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET
VÉGREHAJTÁSI RENDELKEZÉSEK

124. cikk

A támogatási jogosultságok megerősítése

(1) A mezőgazdasági termelők számára 2009. január 1-je előtt megítélt támogatási jogosultságok 2010. január 1-jétől tekinthetők jogszerűnek és szabályosnak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a mezőgazdasági termelők számára ténybeli hibákat tartalmazó kérelmek alapján megítélt támogatási jogosultságokra.

(3) Az (1) bekezdés nem érinti a Bizottság arra vonatkozó hatáskörét, hogy meghozza az 1290/2005/EK rendelet 31. cikkében említett határozatokat a 2009-ig bezárólag bármely naptári év vonatkozásában nyújtott kifizetések céljára felmerült kiadásokkal kapcsolatban.

---

[26] HL L 215., 1992.7.30., 70. o.

125. cikk
Alkalmazás a legkülső régiók esetében

A III. és IV. címet nem kell alkalmazni Franciaország tengerentúli megyéi, az Azori-szigetek és Madeira, valamint a Kanári-szigetek esetében.

126. cikk
Állami támogatás

Az 1234/2007/EK rendelet 180. cikkétől és az 1184/2006/EK[27] rendelet 3. cikkétől eltérve, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a 42., az 59., a 68–70. cikk, a 87. cikk (4) bekezdése, a 100. cikk (5) bekezdése, a 109. cikk és a 119–121. cikk alapján, e rendelettel összhangban történő tagállami kifizetésekre.

127. cikk
A Bizottság tájékoztatása

A tagállamok részletesen tájékoztatják a Bizottságot az e rendelet végrehajtására, és különösen a 6., a 12., a 42., a 46., a 47., a 68., a 69., a 70., az 59., a 60. és a 119. cikkel kapcsolatosan hozott intézkedésekről.

128. cikk
Közvetlen Kifizetések Irányítóbizottsága

(1) A Bizottság munkáját a tagállamok képviselőiből álló Közvetlen Kifizetések Irányítóbizottsága segíti, amelynek elnöke a Bizottság egyik képviselője.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében előírt határidő egy hónap.

(3) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

129. cikk
Végrehajtási szabályok

E rendelet végrehajtására a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően részletes szabályokat kell elfogadni. Ezek különösen a következőket tartalmazzák:

a) mezőgazdasági tanácsadó rendszer létrehozására vonatkozó részletes szabályok;

b) a moduláció alkalmazásából eredően felszabaduló összegek felosztását illető kritériumokkal kapcsolatos részletes szabályok;

c) az e rendeletben előírt támogatások odaítélésére vonatkozó részletes szabályok, ideértve a támogatás iránti jogosultság feltételeit, továbbá a támogatási kérelem

[27] HL L 214., 2006.8.4., 7. o.

benyújtásának és a támogatás kifizetésének határidejét, az ellenőrzésre vonatkozó rendelkezéseket, valamint a támogatási jogosultságok ellenőrzését és megállapítását, ideértve a tagállamokkal folytatandó adatcserét, továbbá a bázisterület, illetve a garantált legnagyobb terület túllépésének megállapítását, és végül a IV. cím 1. fejezetének 7. és 8. szakasza alapján megállapított, fel nem használt támogatási jogok visszavonásának és újraelosztásának, valamint a visszatartási időszak meghatározásának részletes szabályait;

d) az egységes támogatási rendszer tekintetében különösen a nemzeti tartalék létrehozására, a támogatási jogosultságok átruházására, továbbá az állandó növényi kultúrák, az állandó legelő és a gyepterület fogalmának meghatározására, a III. cím 2. és 3. fejezetében előírt választási lehetőségekre és a termeléstől függő kifizetéseknek a III. cím 4. fejezetében előírt integrálására vonatkozó részletes szabályok;

e) az V. címben szereplő rendelkezések végrehajtásának részletes szabályai;

f) a gyümölcs- és zöldségágazat, az áruburgonya-ágazat és a faiskolák számára nyújtott támogatás egységes támogatási rendszerbe való belefoglalására vonatkozó részletes szabályok, beleértve az első évben érvényes kérelmezési eljárást is, illetve a IV. cím 1. fejezetének 5. és 6. szakaszában említett kifizetésekkel kapcsolatos részletes szabályok;

g) a borászati ágazatban nyújtott támogatásnak az egységes támogatási rendszerbe való belefoglalására vonatkozó részletes szabályok, beleértve az első évben érvényes kérelmezési eljárást is, a(z) [a borrendelet]/EK rendelettel összhangban;

h) a kendert illetően a különleges ellenőrzési intézkedésekkel és a *tetrahidrocannabinol* szintek meghatározásának módszereivel kapcsolatos részletes szabályok;

i) az I. melléklet olyan módosításai, amelyek az 1. cikkben meghatározott kritériumok figyelembevétele céljából válnak szükségessé;

j) az V., a VI. és a VII. melléklet olyan módosításai, amelyek az új közösségi jogszabályok figyelembevétele céljából válnak szükségessé;

k) a mezőgazdasági parcellák azonosítására szolgáló rendszer alapvető jellemzői és azok meghatározása;

l) a támogatási kérelemben végrehajtható módosítások és a támogatási kérelem benyújtásának követelménye alóli felmentés;

m) a támogatási kérelemben feltüntetendő minimális adatmennyiségre vonatkozó szabályok;

n) az adminisztratív és helyszíni ellenőrzésekre, valamint a távérzékeléssel történő ellenőrzésekre vonatkozó szabályok;

o) a 4. és a 24. cikkben említett előírások be nem tartása esetén a támogatások csökkentésére, illetve a támogatás köréből való kizárásra vonatkozó szabályok, ideértve azokat az eseteket, amikor nem alkalmazandó csökkentés, illetve kizárás;

q) az V. melléklet olyan módosításai, amelyek a 28. cikkben meghatározott kritériumok figyelembevétele céljából válnak szükségessé;

r) a tagállamok és a Bizottság közötti kommunikáció;

s) azon intézkedések, amelyek egyrészt szükségesek, másrészt kellően indokoltak egyes gyakorlati és egyedi problémák szükséghelyzetben történő megoldásához, és különösen a II. cím 4. fejezetének, valamint a III. cím 2. és 3. fejezetének végrehajtásával kapcsolatos intézkedések; ezen intézkedések eltérhetnek e rendelet egyes részeitől, de csak olyan mértékben és annyi ideig, amely elengedhetetlenül szükséges;

t) a gyapot tekintetében a következőkre vonatkozó részletes szabályok:

i. a 80. cikk (3) bekezdésében előírt támogatáscsökkentésre vonatkozó számítás;

ii. az elismert ágazati szervezetek, különösen azok finanszírozása, valamint ellenőrzési és szankciórendszere.

2. FEJEZET
ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

130. cikk
A 1290/2005/EK rendelet módosítása

1. A 12. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság meghatározza azokat az összegeket, amelyeket a(z) xxx/2008/EK tanácsi rendelet* [*e rendelet*] 9. cikke, 10. cikkének (4) bekezdése, 123. és 124. cikke, továbbá a 378/2007/EK tanácsi rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében az EMVA rendelkezésére bocsátanak.”

2. A 18. cikk (3) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A(z) XXX/2008/EK rendelet [*e rendelet*] 8. cikkének (2) bekezdésében említett, a közvetlen kifizetésekre vonatkozó nemzeti felső határokat, az említett rendelet 11. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kiigazításokkal korrigálva, euróban megadott pénzügyi felső határnak kell tekinteni.

* HL L ……”

131. cikk
A 247/2006/EK rendelet módosítása

A 247/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 23. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Közösség az e rendelet II. és III. címében előírt intézkedéseket évente legfeljebb a következő összeggel finanszírozza:

millió EUR

	A 2007. pénzügyi év	A 2008. pénzügyi év	A 2009. pénzügyi év	2010-es és azt követő pénzügyi évek
Franciaország tengerentúli megyéi	126.6	262.6	269.4	276.05
Azori-szigetek és Madeira	77.9	86.98	86.7	106.21
Kanári-szigetek	127.3	268.4	268.4	268.42

2. A szöveg a következő 24b. cikkel egészül ki:

„24b. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2009. február 15-ig benyújtják átfogó programjuk a 23. cikk (2) bekezdésével bevezetett változásokat tükröző módosításainak tervezetét a Bizottságnak.

(2) A Bizottság értékeli a javasolt módosításokat, és legkésőbb a benyújtástól számított négy hónapon belül határoz az elfogadásukról a 26. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.”

132. cikk
A 378/2007/EK rendelet módosítása

A 378/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következőképpen módosul:

a) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az önkéntes moduláció szerinti csökkentéseket a kötelező modulációra a(z) XXX/2008/EK tanácsi rendelet* (*e rendelet*) 7. cikkének értelmében alkalmazandó alapon kell számítani.

* HL L ……”

b) A szöveg a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az adott mezőgazdasági termelő esetében alkalmazandó, a(z) XXX/2008/EK rendelet (*e rendelet*) 7. cikkének alkalmazásából eredő moduláció 5 százalékponttal csökkentett mértékét le kell vonni a tagállamok által az e cikk (4) bekezdése alapján alkalmazott önkéntes moduláció mértékéből. Mind levonandó százalékos értéknek, mind az önkéntes moduláció végső mértékének 0-val egyenlőnek vagy 0-nál nagyobbnak kell lennie.

2. A 3. cikk (1) bekezdése a) pontjának helyébe a következő lép:

„a) e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésétől eltérve, a modulációra a(z) xx/2008/EK rendelet 7. cikke értelmében alkalmazandó számítás alapján alkalmazza a moduláció szerinti csökkentéseket, figyelmen kívül hagyva az 5 000 EUR alatti összegek kizárására vonatkozóan az említett cikk (1) bekezdésében meghatározottakat; és/vagy”.

133. cikk
Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1782/2003/EK rendelet hatályát veszti.

Azonban az említett rendelet 66., 67., 68., 68a., 69. cikke, valamint 70. cikke (1) bekezdésének a) pontja, illetve IV. címének 1. fejezete (durumbúza), 2. fejezete (fehérjenövényekre vonatkozó támogatás), 4. fejezete (héjas gyümölcsűekre vonatkozó területalapú támogatás), 5. fejezete (energianövények), 9. fejezete (vetőmagra vonatkozó támogatások), 10. fejezete (szántóföldi növényekre vonatkozó területalapú támogatás), 10b. fejezete (olajfaligetekre vonatkozó támogatás), 10c. (dohányra vonatkozó támogatás) és 10d. fejezete (komlóra vonatkozó területalapú támogatás) 2009-ben is alkalmazandó.

(2) A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásoknak kell tekinteni a XV. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

134. cikk
Átmeneti szabályok

A Bizottság elfogadja az 1782/2003/EK rendeletben elrendelt szabályozásról az e rendeletben megállapított szabályozásra való áttérés megkönnyítéséhez szükséges intézkedéseket.

135. cikk
Az új tagállamokra vonatkozó átmeneti szabályok

Amennyiben átmeneti intézkedések szükségesek az új tagállamoknak az egységes területalapú támogatási rendszerről az egységes támogatási rendszerre, valamint a III. és a IV. címben említett egyéb támogatási rendszerekre történő átállása megkönnyítésének érdekében, az ilyen intézkedéseket a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

136. cikk
Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

Támogatási rendszerek jegyzéke

Ágazat	Jogalap	Megjegyzések
Egységes támogatás	E rendelet III. címe	Függetlenített kifizetés
Egységes területalapú támogatási rendszer	E rendelet V. címének 2. fejezete	Termeléstől független támogatás, amely minden, e mellékletben említett közvetlen kifizetést helyettesít, kivéve az elkülönített támogatásokat
Fehérjenövények	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 2. fejezete	Területalapú támogatás
Rizs	E rendelet IV. címének 2. fejezete	Területalapú támogatás
Héjas gyümölcsűek	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 4. fejezete	Területalapú támogatás
Energianövények	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 5. fejezete	Területalapú támogatás
Keményítőgyártásra szánt burgonya	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 5. szakasza	Termelési támogatás
Vetőmagok	Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 9. fejezete	Termelési támogatás
Szántóföldi növények	Az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10. fejezete	Területalapú támogatás
Juh- és kecskehús	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 7. szakasza	Anyajuh és nőstény kecske után járó támogatás
Marha- és borjúhús	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 8. szakasza	Különleges támogatás, anyatehénre vonatkozó támogatás (ideértve megfelelő esetben az üsző után járó anyatehénre vonatkozó támogatást és – társfinanszírozása esetén – az anyatehénre vonatkozó kiegészítő nemzeti támogatást), vágási támogatás,
Különleges támogatás	E rendelet III. címének 5. fejezete	
Olívaolaj	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 10b. fejezete	Területalapú támogatás
Selyemhernyó	A 845/72/EGK rendelet 1. cikke	Tenyésztést ösztönző támogatás
Dohány	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 10c. fejezete	Termelési támogatás
Komló	Az 1782/2003/EK rendelet* IV. címének 10d. fejezete	Területalapú támogatás
Cukor vagy inulinszirup előállításához felhasznált cukorrépa, cukornád és cikória	E rendelet V. címének 116. cikke	Függetlenített támogatások
Cukor előállításához	E rendelet IV. címe 1.	Termelési támogatás

felhasznált cukorrépa és cukornád	fejezetének 4. szakasza	
Feldolgozásra leszállított gyümölcs- és zöldségfélék	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 5. szakasza	Átmeneti gyümölcs- és zöldségtámogatás
Feldolgozásra leszállított szamóca és málna	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 6. szakasza	Bogyós gyümölcsök átmeneti támogatása
Gyümölcs- és zöldségfélék	116. cikk	Elkülönített gyümölcs- és zöldségtámogatás
Posei	A 247/2006/EK tanácsi rendelet III. címe	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén
Égei-tengeri szigetek	Az 1405/2006/EK tanácsi rendelet III. fejezete	Közvetlen kifizetések a programok keretén belül meghatározott intézkedések címén
Gyapot	E rendelet IV. címe 1. fejezetének 4. szakasza	Területalapú támogatás

* Csak a 2009-es évre

II. MELLÉKLET

A 4. és az 5. cikkben említett, jogszabályban foglalt gazdálkodási követelmények

A. Környezetvédelem

1.	A Tanács 79/409/EGK irányelve (1979. április 2.) a vadon élő madarak védelméről (HL L 103., 1979.4.25., 1. o.)	A 3. cikk (1) bekezdése, a 3. cikk (2) bekezdésének b) pontja, a 4. cikk (1), (2), (4) bekezdése, (5) bekezdésének a), b) és d) pontja
2.	A Tanács 80/68/EGK irányelve (1979. december 17.) a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről (HL L 20., 1980.1.26., 43. o.)	4. és 5. cikk
3.	A Tanács 86/278/EGK irányelve (1986. június 12.) a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználása során a környezet és különösen a talaj védelméről (HL L 181., 1986.7.4., 6. o.)	3. cikk
4.	A Tanács 91/676/EGK irányelve (1991. december 12.) a vizek mezőgazdasági eredetű nitrátszennyezéssel szembeni védelméről (HL L 375., 1991.12.31., 1. o.)	4. és 5. cikk
5.	A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.)	A 6. cikk és a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontja

Köz- és állategészségügy

Állatok azonosítása és nyilvántartása

6.	A Tanács 92/102/EGK irányelve (1992. november 27.) az állatok azonosításáról és nyilvántartásáról (HL L 355., 1992.12.5., 32. o.)	3., 4. és 5. cikk
7.	Az Európai Parlament és a Tanács 1760/2000/EK rendelete (2000. július 17.) a szarvasmarhafélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, továbbá a marhahús és marhahústermékek címkézéséről, valamint a 820/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 204., 2000.8.11., 1. o.)	4. és 7. cikk
8.	A Tanács 21/2004/EK rendelete (2003. december 17.) a juh- és kecskefélék azonosítási és nyilvántartási rendszerének létrehozásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet, továbbá a 92/102/EGK és a 64/432/EGK irányelv módosításáról (HL L 5., 2004.1.9., 8. o.).	3., 4. és 5. cikk

B. Köz-, állat- és növényegészségügy

9.	A Tanács 91/414/EGK irányelve (1991. július 15.) a növényvédő szerek forgalomba hozataláról (HL L 230., 1991.8.19., 1. o.)	3. cikk
10.	A Tanács 96/22/EK irányelve (1996. április 29.) az egyes hormon- vagy tireosztatikus hatású anyagoknak és a ß-agonistáknak az állattenyésztésben történő felhasználására vonatkozó tilalomról, valamint a 81/602/EGK, a 88/146/EGK és a 88/299/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 125., 1996.5.23., 3. o.)	3., 4., 5. és 7. cikk
11.	Az Európai Parlament és a Tanács 178/2002/EK rendelete (2002. január 28.) az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31., 2002.2.1., 1. o.)	A 14., 15. cikk, a 17. cikk (1) bekezdése, 18., 19. és 20. cikk

12.	Az Európai Parlament és a Tanács 999/2001/EK rendelete (2001. május 22.) egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 2001.5.31., 1. o.)	7., 11., 12., 13. és 15. cikk
Megbetegedések bejelentése		
13.	A Tanács 85/511/EGK irányelve (1985. november 18.) a ragadós száj- és körömfájás elleni védekezésre irányuló közösségi intézkedések bevezetéséről (HL L 315., 1985.11.26., 11. o.)	3. cikk
14.	A Tanács 92/119/EGK irányelve (1992. december 17.) az egyes állatbetegségek elleni védekezésre irányuló általános közösségi intézkedések, valamint a sertések hólyagos betegségére vonatkozó külön intézkedések bevezetéséről (HL L 62., 1993.3.15., 69. o.)	3. cikk
15.	A Tanács 2000/75/EK irányelve (2000. november 20.) a kéknyelv betegség elleni védekezésre és felszámolására vonatkozó külön rendelkezések megállapításáról (HL L 327., 2000.12.22., 74. o.)	3. cikk
C.	*Állatjóllét*	
16.	A Tanács 91/629/EGK irányelve (1991. november 19.) a borjak védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 340., 1991.12.11., 28. o.)	3. és 4. cikk
17.	A Tanács 91/630/EGK irányelve (1991. november 19.) a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról (HL L 340., 1991.12.11., 33. o.)	3. cikk és a 4. cikk (1) bekezdése
18.	A Tanács 98/58/EGK irányelve (1998. július 20.) a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről (HL L 221., 1998.8.8., 23. o.)	4. cikk

III. MELLÉKLET

A 6. cikkben említett jó mezőgazdasági és ökológiai állapot fenntartása

Téma	Normák
Talajerózió: A talaj megóvása megfelelő intézkedések révén	– Minimális talajborítás
	– Termőhely-specifikus minimális földgazdálkodás
	– Talajmegtartó teraszos művelés
A talaj szervesanyag-tartalma: A talaj szervesanyag-tartalmának fenntartása megfelelő módszerek révén	– Adott esetben a vetésforgóra vonatkozó előírások
	– Tarlóművelés
Talajszerkezet: A talajszerkezet fenntartása megfelelő intézkedések révén	– Megfelelő gépek használata
A környezet megőrzésének minimális szintje: A környezetmegőrzés minimális szintjének biztosítása és az élőhelyek károsításának elkerülése	– Minimális állománysűrűség és/vagy a megfelelő állattartási rendszer
	– Az állandó legelők védelme
	– A táj jellegzetességeinek megtartása, beleértve adott esetben a sövényeket, a tavakat, az árkokat, a fasorokat, a facsoportokat, a szórvány fákat és a táblaszegélyeket, – adott esetben az olajfák kivágásának megtiltása
	– A mezőgazdasági földterületen a nem kívánt növényzet elszaporodásának megakadályozása
	– Az olajfaligetek és a szőlőültetvények jó vegetatív állapotban tartása.
Vízvédelem és vízgazdálkodás: A víz szennyezés elleni védelme, a vízkészletek kimerülésének megelőzése és a vízhasználat kezelése	– A vízfolyások mentén védelmi sávok kialakítása, – a víz öntözési célú felhasználására vonatkozó engedélyezési eljárások betartása.

IV. MELLÉKLET
A 8. cikkben említett nettó nemzeti felső határok

millió EUR

Naptári év	2009	2010	2011	2012
Belgium	583,2	570,9	563,1	553,9
Cseh Köztársaság				773,0
Dánia	985,9	965,3	954,6	937,8
Németország	5 467,4	5 339,2	5 269,3	5 178,0
Észtország				88,9
Írország	1 283,1	1 264,0	1 247,1	1 230,0
Görögország	2 567,3	2 365,5	2 348,9	2 324,1
Spanyolország	5 171,3	5 043,4	5 019,1	4 953,5
Franciaország	8 218,5	8 021,2	7 930,7	7 796,2
Olaszország	4 323,6	4 103,7	4 073,2	4 023,3
Ciprus				48,2
Lettország				130,5
Litvánia				337,9
Luxemburg	35,2	34,5	34,0	33,4
Magyarország				1 150,9
Málta				4,6
Hollandia	841,5	827,0	829,4	815,9
Ausztria	727,7	718,2	712,1	704,9
Lengyelország				2 730,5
Portugália	635,8	623,0	622,6	622,6
Szlovénia				129,4
Szlovákia				335,9
Finnország	550,0	541,2	536,0	529,8
Svédország	731,7	719,9	710,6	699,8
Egyesült Királyság	3 373,0	3 340,4	3 335,8	3 334,9

V. MELLÉKLET

A 9. cikk (3) bekezdésében említett gabonafélék jegyzéke

KN-kód	Megnevezés
I.	Gabonafélék
1001 10 00	Durumbúza
1001 90	Durumbúzán kívüli búza és kétszeres
1002 00 00	Rozs
1003 00	Árpa
1004 00 00	Zab
1005	Kukorica
1007 00	Cirokmag
1008	Hajdina, köles és kanárimag; más gabonaféle
0709 90 60	Csemegekukorica
II.	Olajnövények
1201 00	Szójabab
ex 1205 00	Repcemag
ex 1206 00 10	Napraforgómag
III.	Fehérjenövények
0713 10	Borsó
0713 50	Lóbab
ex 1209 29 50	Édes csillagfürt
IV.	Len
ex 1204 00	Lenmag (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Rostlen, nyersen vagy áztatva (*Linum usitatissimum* L.)
V.	Kender
ex 5302 10 00	Rostkender, nyersen vagy áztatva (*Cannabis sativa* L.)

VI. MELLÉKLET

A 28. cikkben említett kompatibilis támogatási rendszerek

Ágazat	Jogalap
Kedvezőtlen helyzetű és környezetvédelmi korlátozások hatálya alá tartozó térségek	Az 1257/1999/EK rendelet 13. cikkének a) pontja, 14. cikkének (1) bekezdése, 14. cikke (2) bekezdésének első két francia bekezdése, 15. cikke, 17–20. cikke, 51. cikkének (3) bekezdése és 55. cikkének (4) bekezdése
A mezőgazdasági földterületek fenntartható használatát célzó intézkedések az alábbiak révén:	
a hegyvidéki mezőgazdasági termelőknek a természeti hátrány miatt nyújtott kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának i. alpontja
a hegyvidéki területeken kívüli hátrányos helyzetű területek mezőgazdasági termelőinek nyújtott kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának ii. alpontja
Natura 2000-kifizetések és a 2000/60/EK irányelvhez kapcsolódó kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának iii. alpontja
agrár-környezetvédelmi kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke a) pontjának iv. alpontja
Az erdészeti földterületek fenntartható használatát célzó intézkedések az alábbiak révén:	
a mezőgazdasági földterület első erdősítése	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke b) pontjának i. alpontja
Natura 2000 kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke b) pontjának iv. alpontja
erdő-környezetvédelmi kifizetések	Az 1698/2005/EK rendelet 36. cikke b) pontjának v. alpontja
Bor	(a borrendelet) 117. cikke

VII. MELLÉKLET

A. Gyümölcs- és zöldségfélék, áruburgonya és faiskolák

1. A mezőgazdasági termelők a (2) bekezdésben említett referenciaösszeg és a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított hektárszám hányadosaként kiszámított támogatási jogosultságot szereznek hektáronként.

2. Az egyes mezőgazdasági termelőkre jutó referenciaösszegbe beszámítandó összeget a tagállamok olyan objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg, mint például:

   – a piactámogatás összege, amelyet a mezőgazdasági termelő a gyümölcs- és zöldségfélék, az áruburgonya, valamint a faiskolák vonatkozásában közvetlenül vagy közvetve kapott,

   – a gyümölcs- és zöldségfélék, valamint az áruburgonya termesztésére, továbbá faiskola céljára használt terület,

   – a megtermelt gyümölcs- és zöldségfélék, az áruburgonya és a faiskolák mennyisége,

   egy olyan reprezentatív időszak tekintetében, amely minden egyes terméknél eltérő lehet, és amely egy vagy több gazdasági évből áll, a 2001-ben végződő gazdasági évtől, vagy – az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén vagy ezen időpontot követően csatlakozott tagállamok esetében – a 2004-ben végződő gazdasági évtől kezdődik és legfeljebb a 2007-ben végződő gazdasági évig tart.

   Az ebben a pontban szereplő kritériumok alkalmazása a különböző gyümölcs- és zöldségtermékeknél, az áruburgonyánál, valamint a faiskoláknál eltérő lehet, ha ez objektív alapon megfelelően indokolt. Ugyanezen az alapon az egyes tagállamok úgy dönthetnek, hogy a referenciaösszegbe foglalandó összegeket és az e pont szerint felhasználható hektárok számát a 2010. december 31-ével záruló hároméves átmeneti időszak vége előtt nem határozzák meg.

3. A támogatható hektárszámot a tagállamok olyan objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján számítják ki, mint például a 2. pont első bekezdésének második francia bekezdésében említett területek kiterjedése.

   E rendelet alkalmazásában „gyümölcs- és zöldségfélék”: az 1234/2007/EK rendelet 1. cikke (1) bekezdésének i) és j) pontjában felsorolt termékek, illetve „áruburgonya”: a 0701 KN-kód alá tartozó burgonya, a burgonyakeményítő-gyártásra szánt, a 93. cikk alapján támogatásban részesülő burgonya kivételével.

4. Az a mezőgazdasági termelő, akinek termelő tevékenységét a (2) bekezdésben említett reprezentatív időszakban vagy azt megelőzően bekövetkező *vis maior* vagy rendkívüli körülmény (a 36. cikk (1) bekezdésében említettek szerint) hátrányosan befolyásolta, kérheti, hogy a (2) bekezdésben említett referenciaösszeget a reprezentatív időszak azon naptári éve, illetve évei alapján számítsák ki, amelye(ke)t nem érintett a *vis maior* vagy rendkívüli körülmény fennállása.

5. Amennyiben a *vis maior* vagy rendkívüli körülmény fennállása a teljes időszakot érintette, az adott tagállam a (3) bekezdéssel összhangban kiválasztott reprezentatív

időszakot közvetlenül megelőző gazdasági év alapján számítja ki a referenciaösszeget. Ebben az esetben az (1) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

6. A mezőgazdasági termelőnek az egyes tagállamok által megállapítandó határidőn belül írásban kell értesítenie az illetékes hatóságot a *vis maior* vagy rendkívüli körülmény fennállásáról, a hatóság számára kielégítő bizonyítékkal szolgálva arról.

B. Bor (szőlőtőke-kivágás)

Azok a mezőgazdasági termelők, akik részt vesznek a(z) [a borrendelet]/EK rendelet V. címének III. fejezetében meghatározott kivágási rendszerben, a kivágást követő évben a nekik nyújtott kivágási támogatáshoz figyelembe vett hektárok számával megegyező támogatási jogosultságot kapnak.

Az említett támogatási jogosultságok egységértéke a vonatkozó régióban érvényes jogosultságok értékének regionális átlagával egyezik meg. Ugyanakkor az egységérték semmiképpen nem haladhatja meg a 350 EUR/ha összeget.

C. Bor (átcsoportosítás a támogatási programokból)

Amennyiben a tagállamok a(z) [a borról szóló rendelet]/EK rendelet 4a. cikke alapján történő támogatásnyújtást választják, megállapítják az egyes mezőgazdasági termelők esetében érvényes referenciaösszegeket és a támogatható hektárszámot:

– objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján;

– egy reprezentatív, egy vagy több borászati évet felölelő bázisidőszak vonatkozásában a 2005/2006-os borászati évtől kezdődően; Mindazonáltal a referenciaösszeg és a figyelembe vett hektárszám megállapításához használt kritériumok nem alapulhatnak a 2007/2008-as borászati évet követő borászati éveket tartalmazó referencia-időszakon, amennyiben a támogatási programokkal kapcsolatos átcsoportosítás azoknak a mezőgazdasági termelőknek nyújtott ellentételezésre vonatkozik, akik az eddigiekben élelmezési célú alkohol lepárlására kaptak támogatást vagy anyagi haszonélvezői voltak a(z) [a borrendelet]/EK rendelet szerinti bor-alkoholtartalom növelését célzó sűrítettszőlőmust-használattal kapcsolatos támogatásnak;

– a(z) [a borrendelet]/EK rendelet 6. cikke e) pontjában említett ezen intézkedés céljára összességében rendelkezésre álló összegnek megfelelően.

A mezőgazdasági termelők a referenciaösszeg és a hektárszám hányadosaként kiszámított támogatási jogosultságot szereznek hektáronként.

VIII. MELLÉKLET

A 41. cikkben említett nemzeti felső határok

1. táblázat

(ezer EUR)

Tagállam	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	614 179	611 901	613 281	613 281	614 661	614 661	614 661	614 661
Dánia	1 030 478	1 031 321	1 043 421	1 043 421	1 048 999	1 048 999	1 048 999	1 048 999
Németország	5 770 254	5 781 666	5 826 537	5 826 537	5 848 330	5 848 330	5 848 330	5 848 330
Írország	1 342 268	1 340 737	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Görögország	2 367 713	2 209 591	2 210 829	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Spanyolország	4 838 512	5 070 413	5 114 250	5 139 246	5 139 316	5 139 316	5 139 316	5 139 316
Franciaország	8 404 502	8 444 468	8 500 503	8 504 425	8 518 804	8 518 804	8 518 804	8 518 804
Olaszország	4 143 175	4 277 633	4 320 238	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974	4 369 974
Luxemburg	37 051	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084	37 084
Hollandia	853 090	853 169	886 966	886 966	904 272	904 272	904 272	904 272
Ausztria	745 561	747 298	750 019	750 019	751 616	751 616	751 616	751 616
Portugália	589 723	600 296	600 370	605 967	605 972	605 972	605 972	605 972
Finnország	566 801	565 823	568 799	568 799	570 583	570 583	570 583	570 583
Svédország	763 082	765 229	768 853	768 853	770 916	770 916	770 916	770 916
Egyesült Királyság	3 985 834	3 986 361	3 987 844	3 987 844	3 987 849	3 987 849	3 987 849	3 987 849

2. táblázat*

(ezer EUR)

Tagállam	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Bulgária	287 399	328 997	409 587	490 705	571 467	652 228	732 986	813 746
Cseh Köztársaság	559 622	647 080	735 801	821 779	909 164	909 164	909 164	909 164
Észtország	60 500	70 769	80 910	91 034	101 171	101 171	101 171	101 171
Ciprus	31 670	38 845	43 730	48 615	53 499	53 499	53 499	53 499
Lettország	90 016	104 025	118 258	132 193	146 355	146 355	146 355	146 355
Litvánia	230 560	268 746	305 964	342 881	380 064	380 064	380 064	380 064
Magyarország	807 366	935 912	1 064 312	1 191 526	1 318 542	1 318 542	1 318 542	1 318 542
Málta	3 434	3 851	4 268	4 685	5 102	5 102	5 102	5 102
Lengyelország	1 877 107	2 164 285	2 456 894	2 742 771	3 033 549	3 033 549	3 033 549	3 033 549
Románia	623 399	713 207	891 072	1 068 953	1 246 821	1 424 684	1 602 550	1 780 414
Szlovénia	87 942	102 047	116 077	130 107	144 236	144 236	144 236	144 236
Szlovákia	240 014	277 779	314 692	351 377	388 191	388 191	388 191	388 191

* A 110. cikkben előírt növekedési ütemezés figyelembevételével kiszámított felső határok.

IX. MELLÉKLET

A nemzeti felső határoknak az 56. cikk (1) bekezdésében említett, paradicsomra vonatkozó összetevői a következőképpen alakulnak:

Tagállam	Összeg (millió EUR naptári évenként)
Bulgária	5,394
Cseh Köztársaság	0,414
Görögország	35,733
Spanyolország	56,233
Franciaország	8,033
Olaszország	183,967
Ciprus	0,274
Málta	0,932
Magyarország	4,512
Románia	1,738
Lengyelország	6,715
Portugália	33,333
Szlovákia	1,018

A nemzeti felső határoknak az 56. cikk (2) bekezdésében említett, az egynyári kultúráktól eltérő gyümölcs- és zöldségkultúrákra vonatkozó összetevői a következőképpen alakulnak:

Tagállam	Összeg (millió EUR naptári évenként)	
Bulgária		0,851
Cseh Köztársaság		0,063
Görögország		153,833
Spanyolország		110,633
Franciaország		44,033
Olaszország		131,700
Ciprus	2009-ben:	4,856
	2010-ben:	4,919
	2011-ben:	4,982
	2012-ben:	5,045
Magyarország		0,244
Románia		0,025
Portugália		2,900
Szlovákia		0,007

X. MELLÉKLET

A termeléstől függő támogatás integrálása az egységes támogatási rendszerbe

I.

– 2010-től az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 1. fejezetében előírt, különleges minőségű durumbúzára vonatkozó támogatás;
– 2010-től az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 2. fejezetében előírt, fehérjenövényekre vonatkozó támogatás;
– 2010-től az 1782/2003/EK rendelet IV. címének III. fejezetében és az e rendelet IV. címe 1. fejezetének 1. szakaszában előírt, rizsre vonatkozó terményspecifikus támogatás, az e rendelet 72. cikkének (2) bekezdésében feltüntetett ütemezéssel összhangban;
– 2010-től az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 4. fejezetében előírt, héjas gyümölcsűekre vonatkozó területalapú támogatás;
– 2011-től az 1234/2007/EK rendelet II. része I. címe IV. fejezete I. szakaszának I. alszakaszában előírt, szárított takarmány feldolgozására vonatkozó támogatás;
– 2011-től az 1234/2007/EK rendelet II. része I. címe IV. fejezete I. szakaszának II. alszakaszában előírt, rostlenre vonatkozó feldolgozási támogatás az említett alszakaszban feltüntetett ütemezéssel összhangban;
– 2011-től az 1234/2007/EK rendelet [95a]. cikkében előírt, burgonyakeményítő-gyártásra szánt burgonyára vonatkozó támogatás és az e rendelet 75. cikkében előírt ütemezéssel összhangban az említett cikkben előírt burgonyakeményítő-gyártásra szánt burgonyára vonatkozó támogatás.

II.

2010-től amennyiben a tagállam nyújtotta a következőket:

– az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 9. fejezetében előírt, vetőmagra vonatkozó támogatás;
– az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10. fejezetében előírt, szántóföldi növényekre vonatkozó területalapú támogatás;
– az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10b. fejezetében előírt, olajfaligetekre vonatkozó támogatás;
– az 1782/2003/EK rendelet IV. címének 10d. fejezetében előírt, komlóra vonatkozó területalapú támogatás;

az 55. cikkben meghatározott ütemezésnek megfelelően a marha- és borjúhúsra vonatkozó támogatás, kivéve az anyatehénre vonatkozó támogatást.

III.

2010-től ha egy tagállam nem hozza meg az e rendelet 53. cikkének (1) bekezdésében említett határozatot:

– az 1782/2003/EK rendelet 67. cikkében említett, juh- és a kecskefélékre vonatkozó támogatás;
– az 1782/2003/EK rendelet 68. cikkében említett, marha- és borjúhúsra vonatkozó támogatás.

XI. MELLÉKLET

A termeléstől függő támogatás integrálása – 65. cikk

Szárított takarmány (ezer EUR)

Tagállam	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	0	0	0	0	0	0
Dánia	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Németország	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Írország	132	132	132	132	132	132
Görögország	1 238	1 238	1238	1 238	1 238	1 238
Spanyolország	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Franciaország	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Olaszország	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Luxemburg						
Hollandia	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Ausztria	64	64	64	64	64	64
Portugália	69	69	69	69	69	69
Finnország	10	10	10	10	10	10
Svédország	180	180	180	180	180	180
Egyesült Királyság	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Bulgária						
Cseh Köztársaság	922	922	922	922	922	922
Észtország						
Ciprus						
Lettország						
Litvánia	21	21	21	21	21	21
Magyarország	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Málta						
Lengyelország	147	147	147	147	147	147
Románia						
Szlovénia						
Szlovákia	91	91	91	91	91	91

Különleges minőségű durumbúzára vonatkozó támogatás

(ezer EUR)

Tagállam	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium							
Dánia							
Németország							
Írország							
Görögország	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Spanyolország	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Franciaország	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Olaszország	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Luxemburg							
Hollandia							
Ausztria	280	280	280	280	280	280	280
Portugália	80	80	80	80	80	80	80
Finnország							
Svédország							
Egyesült Királyság							
Bulgária	349	436	523	610	698	785	872
Cseh Köztársaság							
Észtország							
Ciprus	173	198	223	247	247	247	247
Lettország							
Litvánia							
Magyarország	70	80	90	100	100	100	100
Málta							
Lengyelország							
Románia							
Szlovénia							
Szlovákia							

Fehérjenövények (ezer EUR)

Tagállam	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	84	84	84	84	84	84	84
Dánia	843	843	843	843	843	843	843
Németország	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Írország	216	216	216	216	216	216	216
Görögország	242	242	242	242	242	242	242
Spanyolország	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10905	10 905
Franciaország	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17635	17 635
Olaszország	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Hollandia	67	67	67	67	67	67	67
Ausztria	2 051	2 051	2 051	2 051	2051	2051	2 051
Portugália	214	214	214	214	214	214	214
Finnország	303	303	303	303	303	303	303
Svédország	2 147	2 147	2 147	2 147	2147	2147	2 147
Egyesült Királyság	10 500	10 500	10 500	10 500	10500	10500	10 500
Bulgária	160	201	241	281	321	361	401
Cseh Köztársaság	1 858	2 123	2 389	2 654	2654	2654	2 654
Észtország	169	194	218	242	242	242	242
Ciprus	17	19	22	24	24	24	24
Lettország	109	124	140	155	155	155	155
Litvánia	1 486	1 698	1 911	2 123	2123	2123	2 123
Magyarország	1 369	1 565	1 760	1 956	1956	1956	1 956
Málta	0	0	0	0	0	0	0
Lengyelország	1 723	1 970	2 216	2 462	2462	2462	2 462
Románia	911	1 139	1 367	1 595	1822	2050	2 278
Szlovénia	63	72	81	90	90	90	90
Szlovákia	1 003	1 146	1 290	1 433	1433	1433	1433

Rizs (ezer EUR)

Tagállam	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium							
Dánia							
Németország							
Írország							
Görögország	5 703	5 703	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Spanyolország	24 997	24 997	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Franciaország	3 922	3 922	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Olaszország	49 737	49 737	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Luxemburg							
Hollandia							
Ausztria							
Portugália	5 596	5 596	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Finnország							
Svédország							
Egyesült Királyság							
Bulgária	288	360	863	1 007	1 151	1 294	1 438
Cseh Köztársaság							
Észtország							
Ciprus							
Lettország							
Litvánia							
Magyarország	262	300	674	749	749	749	749
Málta							
Lengyelország							
Románia	13	16	38	44	50	57	63
Szlovénia							
Szlovákia							

Héjas gyümölcsűek (ezer EUR)

Tagállam	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	12	12	12	12	12	12	12
Dánia							
Németország	181	181	181	181	181	181	181
Írország							
Görögország	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Spanyolország	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Franciaország	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Olaszország	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Hollandia	12	12	12	12	12	12	12
Ausztria	12	12	12	12	12	12	12
Portugália	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Finnország							
Svédország							
Egyesült Királyság	12	12	12	12	12	12	12
Bulgária	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Cseh Köztársaság							
Észtország							
Ciprus	431	493	554	616	616	616	616
Lettország							
Litvánia							
Magyarország	245	280	315	350	350	350	350
Málta							
Lengyelország	355	406	456	507	507	507	507
Románia	79	99	119	139	159	179	199
Szlovénia	25	29	33	36	36	36	36
Szlovákia	262	299	337	374	374	374	374

Hosszú lenrost (ezer EUR)

Tagállam	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	1 380	1 380	2 760	2 760	2 760	2 760
Dánia						
Németország	30	30	60	60	60	60
Írország						
Görögország						
Spanyolország	5	5	10	10	10	10
Franciaország	5 580	5 580	11 160	11 160	11 160	11 160
Olaszország						
Luxemburg						
Hollandia	480	480	960	960	960	960
Ausztria	15	15	30	30	30	30
Portugália	5	5	10	10	10	10
Finnország	20	20	40	40	40	40
Svédország	5	5	10	10	10	10
Egyesült Királyság	5	5	10	10	10	10
Bulgária	1	1	3	3	3	3
Cseh Köztársaság	192	192	385	385	385	385
Észtország	3	3	6	6	6	6
Ciprus						
Lettország	36	36	72	72	72	72
Litvánia	226	226	453	453	453	453
Magyarország						
Málta						
Lengyelország	92	92	185	185	185	185
Románia	4	4	8	8	8	8
Szlovénia						
Szlovákia	7	7	15	15	15	15

Burgonyakeményítőre vonatkozó feldolgozási támogatás (ezer EUR)

Tagállam	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium						
Dánia	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Németország	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603	14 603
Írország						
Görögország						
Spanyolország	43	43	43	43	43	43
Franciaország	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Olaszország						
Luxemburg						
Hollandia	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290	11 290
Ausztria	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Portugália						
Finnország	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Svédország	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Egyesült Királyság						
Bulgária						
Cseh Köztársaság	749	749	749	749	749	749
Észtország	6	6	6	6	6	6
Ciprus						
Lettország	129	129	129	129	129	129
Litvánia	27	27	27	27	27	27
Magyarország						
Málta						
Lengyelország	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Románia						
Szlovénia						
Szlovákia	16	16	16	16	16	16

A burgonyatermesztőknek járó, burgonyakeményítőre vonatkozó támogatás (ezer EUR)

Tagállam	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium						
Dánia	5 578	5 578	11 156	11 156	11 156	11 156
Németország	21 763	21 763	43 526	43 526	43 526	43 526
Írország						
Görögország						
Spanyolország	64	64	129	129	129	129
Franciaország	8 799	8 799	17 598	17 598	17 598	17 598
Olaszország						
Luxemburg						
Hollandia	16 825	16 825	33 651	33 651	33 651	33 651
Ausztria	1 581	1 581	3 163	3 163	3 163	3 163
Portugália						
Finnország	1 763	1 763	3 527	3 527	3 527	3 527
Svédország	2 058	2 058	4 116	4 116	4 116	4 116
Egyesült Királyság						
Bulgária						
Cseh Köztársaság	893	1 005	2 232	2 232	2 232	2 232
Észtország	7	7	17	17	17	17
Ciprus						
Lettország	153	172	383	383	383	383
Litvánia	32	36	80	80	80	80
Magyarország						
Málta						
Lengyelország	3 846	4 327	9 615	9 615	9 615	9 615
Románia						
Szlovénia						
Szlovákia	19	22	48	48	48	48

Olívaolaj (ezer EUR)

Tagállam	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Spanyolország	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Ciprus	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

XII. MELLÉKLET

A 84. cikkben említett támogatási összegek kiszámításához alkalmazott felső határok (cukor)

(ezer EUR)

Tagállam	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 és az azt követő évek
Belgium	47 429	60 968	74 508	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgária	—	84	121	154	176	220	264	308	352	396	440
Cseh Köztársaság	27 851	34 319	40 786	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Dánia	19 314	25 296	31 278	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Németország	154 974	203 607	252 240	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Görögország	17 941	22 455	26 969	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Spanyolország	60 272	74 447	88 621	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Franciaország	152 441	199 709	246 976	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Írország	11 259	14 092	16 925	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Olaszország	79 862	102 006	124 149	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Lettország	4 219	5 164	6 110	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Litvánia	6 547	8 012	9 476	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Magyarország	26 105	31 986	37 865	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Hollandia	41 743	54 272	66 803	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Ausztria	18 971	24 487	30 004	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Lengyelország	99 135	122 906	146 677	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugália	3 940	4 931	5 922	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Románia	—	1 930	2 781	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Szlovénia	2 284	2 858	3 433	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Szlovákia	11 813	14 762	17 712	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Finnország	8 255	10 332	12 409	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Svédország	20 809	26 045	31 281	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Egyesült Királyság	64 340	80 528	96 717	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

XIII. MELLÉKLET

1. táblázat **Ciprus: Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések, amennyiben a közvetlen kifizetésekre a normál rendszerek alkalmazandók**

Növekedési ütemezés	60%	70%	80%	90%
Ágazat	2009	2010	2011	2012
Szántóföldi növények (a durumbúza kivételével)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumbúza	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Nagymagvú hüvelyesek	16 362	12 272	8 181	4 091
Tej és tejtermékek	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Szarvasmarha	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Juh- és kecskefélék	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Olívaolaj	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Dohány	417 340	313 005	208 670	104 335
Banán	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Szárított szőlő	0	0	0	0
Mandula	0	0	0	0
Összesen	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések az egységes támogatási rendszerben:

Az egységes támogatási rendszer keretében nyújtható kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések teljes összege az ebben a táblázatban említett azokkal az ágazatokkal kapcsolatos ágazati felső határok összegével egyezik meg, amelyek az egységes támogatási rendszer keretébe tartoznak, amennyiben a támogatás ezekben az ágazatokban függetlenített.

2. táblázat **Ciprus: Kiegészítő nemzeti közvetlen kifizetések, amennyiben a közvetlen kifizetésekre az egységes területalapú támogatási rendszer alkalmazandó**

Ágazat	2009	2010	2011	2012
Szántóföldi növények (a durumbúza kivételével)	0	0	0	0
Durumbúza	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Nagymagvú hüvelyesek	0	0	0	0
Tej és tejtermékek	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Szarvasmarha	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Juh- és kecskefélék	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Olívaolaj	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Szárított szőlő	156 332	149 600	142 868	136 136
Banán	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Dohány	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Összesen	**31 650 945**	**30 903 405**	**30 155 865**	**29 408 325**

XIV. MELLÉKLET

ÁLLAMI TÁMOGATÁS – CIPRUS

Ágazat	2009	2010
Gabonafélék (a durumbúza kivételével)	2 263 018	1 131 509
Tej és tejtermékek	562 189	281 094
Szarvasmarha	64 887	0
Juh- és kecskefélék	1 027 917	513 958
Sertéságazat	2 732 606	1 366 303
Baromfitenyésztés és tojástermelés	1 142 374	571 187
Bor	4 307 990	2 153 995
Olívaolaj	2 088 857	1 044 429
Csemegeszőlő	1 058 897	529 448
Feldolgozott paradicsom	117 458	58 729
Banán	127 286	63 643
Lombhullató fák gyümölcse, beleértve a csonthéjasokat	2 774 230	1 387 115
Összesen	**18 267 707**	**9 101 410**

XV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az 1782/2003/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	4. cikk
4. cikk	5. cikk
5. cikk	6. cikk
6. cikk	25. cikk
7. cikk	26. cikk
8. cikk	–
9. cikk	27. cikk
a 10. cikk (1) bekezdése	7. cikk
a 10. cikk (2) bekezdése	a 9. cikk (1) bekezdése
a 10. cikk (3) bekezdése	a 9. cikk (2) bekezdése
a 10. cikk (4) bekezdése	a 9. cikk (3) bekezdése
–	a 9. cikk (4) bekezdése
11. cikk	a 11. cikk (1) és (2) bekezdése
12. cikk	–
–	8. cikk
a 12*a*. cikk (1) bekezdése	10. cikk
a 12*a*. cikk (2) bekezdése	a 11. cikk (3) bekezdése
13. cikk	12. cikk
14. cikk	13. cikk
15. cikk	14. cikk
16. cikk	15. cikk
17. cikk	16. cikk
18. cikk	17. cikk
19. cikk	18. cikk
20. cikk	19. cikk
21. cikk	20. cikk
22. cikk	21. cikk
23. cikk	22. cikk
24. cikk	23. cikk
25. cikk	24. cikk
26. cikk	28. cikk

27. cikk	29. cikk
–	30. cikk
28. cikk	31. cikk
29. cikk	32. cikk
30. cikk	33. cikk
31. cikk	–
32. cikk	3. cikk
33. cikk	34. cikk
34. cikk	–
35. cikk	38. cikk
36. cikk	–
37. cikk	VII. melléklet
38. cikk	–
39. cikk	–
a 40. cikk (1)–(3) bekezdése	a VII. melléklet A. pontjának (4)–(6) alpontja
a 40. cikk (4) bekezdése	a 36. cikk (1) bekezdésének második albekezdése
a 40. cikk (5) bekezdése	–
41. cikk	41. cikk
42. cikk	42. cikk
43. cikk	VII. melléklet
44. cikk	35. cikk
45. cikk	43. cikk
46. cikk	44. cikk
47. cikk	–
48. cikk	–
49. cikk	45. cikk
50. cikk	–
az 51. cikk első bekezdése	–
az 51. cikk második bekezdése	39. cikk
52. cikk	40. cikk
53. cikk	–
54. cikk	–
55. cikk	–
56. cikk	–
57. cikk	–
–	46. cikk
58. cikk	47. cikk

59. cikk	48. cikk
60. cikk	50. cikk
61. cikk	51. cikk
62. cikk	–
a 63. cikk (1) bekezdése	az 52. cikk (1) bekezdése
a 63. cikk (2) bekezdése	–
a 63. cikk (3) bekezdése	49. cikk
a 63. cikk (4) bekezdése	az 52. cikk (2) bekezdése
64. cikk	53. cikk
65. cikk	–
66. cikk	–
67. cikk	54. cikk
68. cikk	55. cikk
68*a*. cikk	
68*b*. cikk	56. cikk
69. cikk	–
70. cikk	–
71. cikk	–
71*a*. cikk	57. cikk
71*b*. cikk	58. cikk
71*c*. cikk	–
71*d*. cikk	59. cikk
71*e*. cikk	60. cikk
71*f*. cikk	61. cikk
71*g*. cikk	–
71*h*. cikk	62. cikk
71*i*. cikk	–
71*j*. cikk	–
71*k*. cikk	63. cikk
71*l*. cikk	–
71*m*. cikk	–
–	64. cikk
–	65. cikk
–	66. cikk
–	67. cikk
–	68. cikk
–	69. cikk

–	70. cikk
72. cikk	–
73. cikk	–
74. cikk	–
75. cikk	–
76. cikk	–
77. cikk	–
78. cikk	–
79. cikk	71. cikk
80. cikk	72. cikk
81. cikk	73. cikk
82. cikk	74. cikk
83. cikk	–
84. cikk	–
85. cikk	–
86. cikk	–
87. cikk	109. cikk
88. cikk	–
89. cikk	–
90. cikk	–
91. cikk	–
92. cikk	–
93. cikk	75. cikk
94. cikk	76. cikk
95. cikk	–
96. cikk	–
97. cikk	–
98. cikk	–
99. cikk	–
100. cikk	–
101. cikk	–
102. cikk	–
103. cikk	–
104. cikk	–
105. cikk	–
106. cikk	–
107. cikk	–

108. cikk	–
109. cikk	–
110. cikk	–
110*a*. cikk	77. cikk
110*b*. cikk	78. cikk
110*c*. cikk	79. cikk
110*d*. cikk	80. cikk
110*e*. cikk	81. cikk
110*f*. cikk	–
110*g*. cikk	–
110*h*. cikk	–
110*i*. cikk	–
110*j*. cikk	–
110*k*. cikk	–
110*l*. cikk	–
110*m*. cikk	–
110*n*. cikk	–
110*o*. cikk	–
110*p*. cikk	–
110*q*. cikk	82. cikk
110*r*. cikk	83. cikk
110*s*. cikk	84. cikk
110*t*. cikk	85. cikk
110*u*. cikk	86. cikk
110*v*. cikk	87. cikk
111. cikk	88. cikk
112. cikk	89. cikk
113. cikk	90. cikk
114. cikk	91. cikk
115. cikk	92. cikk
116. cikk	93. cikk
117. cikk	94. cikk
118. cikk	95. cikk
119. cikk	–
120. cikk	96. cikk
121. cikk	97. cikk
122. cikk	98. cikk

123. cikk	99. cikk
124. cikk	–
125. cikk	100. cikk
126. cikk	101. cikk
127. cikk	102. cikk
128. cikk	103. cikk
129. cikk	104. cikk
130. cikk	105. cikk
131. cikk	–
132. cikk	–
133. cikk	–
134. cikk	–
135. cikk	–
136. cikk	–
136*a*. cikk	–
137. cikk	–
138. cikk	106. cikk
139. cikk	107. cikk
140. cikk	108. cikk
141. cikk	–
142. cikk	–
143. cikk	–
143*a*. cikk	110. cikk
a 143*b*. cikk (1), (2), (9) és (10) bekezdése	111. cikk
a 143*b*. cikk (3) és (7) bekezdése	112. cikk
a 143*b*. cikk (4), (5) és (6) bekezdése	113. cikk
a 143*b*. cikk (13) bekezdése	114. cikk
a 143*ba*. cikk (1)–(3) bekezdése	115. cikk
a 143*ba*. cikk (3*a*) bekezdése	–
a 143*ba*. cikk (4)–(6) bekezdése	118. cikk
a 143*bb*. cikk (1) és (2) bekezdése	116. cikk
a 143*bb*. cikk (3) bekezdése	–
a 143*bb*. cikk (4)–(6) bekezdése	118. cikk
a 143*bc*. cikk (1) és (2) bekezdése	117. cikk
a 143*bc*. cikk (3) és (4) bekezdése	a 118. cikk (1) és (2) bekezdése
–	119. cikk
a 143*c*. cikk (1)–(8) bekezdése	120. cikk

a 143*c*. cikk (9) bekezdése	121. cikk
a 143*c*. cikk (10) bekezdése	–
143*d*. cikk	122. cikk
143*e*. cikk	123. cikk
–	124. cikk
–	125. cikk
–	126. cikk
144. cikk	128. cikk
145. cikk	129. cikk
146. cikk	127. cikk
147. cikk	–
148. cikk	–
149. cikk	–
150. cikk	–
151. cikk	–
152. cikk	–
–	130. cikk
–	131. cikk
–	132. cikk
153. cikk	133. cikk
154. cikk	–
154*a*. cikk	135. cikk
155. cikk	134. cikk
155*a*. cikk	–
156. cikk	136. cikk

2008/0104 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

a közös agrárpolitika módosítása céljából a 320/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a(z) […]/2008/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[28],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[29],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[30],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[31],

mivel:

(1) A 2003-2004-ben elfogadott KAP-reformok keretében jelentésekről is rendelkeztek annak érdekében, hogy azok biztosítsák a reformok hatékonyságát, és különösen ez utóbbiak célkitűzéseihez képest értékeljék az általuk elért eredményeket, és elemezzék a vonatkozó piacokra gyakorolt hatásukat. A fentiek alapján a Bizottság 2007. november 20-án az Európai Parlament és a Tanács elé terjesztette a Felkészülés a KAP-reform „állapotfelmérésére" című közleményt, amelyet az említett intézmények megvitattak. Figyelembe véve az említett közleményt és fő elemeinek az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága általi későbbi megvitatását, továbbá a nyilvános konzultációk során beérkezett számos észrevételt, indokolt az ezeknek megfelelő javaslatok előterjesztése.

(2) A közös agrárpolitika állami intervencióra vonatkozó szabályait a pályázati eljárás alkalmazásának kiterjesztésével egyszerűsíteni és ésszerűsíteni szükséges egy összehangolt megközelítés kialakítása érdekében.

---

28 HL C […]., […]., […]. o.
29 HL C […]., […]., […]. o.
30 HL C […]., […]., […]. o.
31 HL C […]., […]., […]. o.

(3) A gabonafélék esetében a rendszert módosítani kell az ágazat versenyképességének és megfelelő piaci irányultságának biztosítása érdekében, miközben célszerű megtartani az intervenciónak a piaci zavarok esetén biztonsági hálóként betöltött szerepét és elősegíteni a termelők piaci feltételekre való válaszadását. Egy elemzés alapján – amely az árpa kiegészítő intervenciójának alacsony árak mellett felmerülő bizonyos kockázatát mutatta ki – a kukorica intervenciós rendszerének reformjáról szóló tanácsi következtetések arról rendelkeztek, hogy az állapotfelmérés keretében a teljes gabonapiaci intervenciós rendszert felül kell vizsgálni. Mindazonáltal a gabonafélék piaci perspektívája azóta jelentősen megváltozott, jellemzője a növekvő globális kereslet és a világszintű gabonakészletek alacsony szintje által előidézett kedvező világpiaci árkörnyezet. A fentiek ismeretében, más takarmánygabonák intervenciós szintjének a kukoricareformmal egy időbeli keretben történő nullára csökkentése anélkül tenné lehetővé az intervenciót, hogy az a gabonafélék piacának egészére kedvezőtlen hatással lenne. A gabonaágazat piaci kilátásai a durumbúza esetében is érvényesülnek, azaz az intervenciós felvásárlás megszüntethető tekintettel arra, hogy ez utóbbi az intervenciós árakat tartósan és jelentősen meghaladó piaci árak folytán elveszítette jelentőségét. Tekintettel arra, hogy a gabonaintervenciónak inkább biztonsági hálóként mintsem az árak alakulását befolyásoló tényezőként kell működnie, a különböző tagállamok között az aratási időszakok kezdete – az adott gazdasági évet ténylegesen elindító időpont – tekintetében fennálló eltéréseknek a továbbiakban nem lesz jelentősége, mivel a jövőben a rendszer nem az intervenciós szintet és a havi növekedési ütemet tükröző árakról rendelkezik majd. Az egyszerűsítés érdekében a gabonaintervenció időpontjait közösségi szinten össze kell hangolni.

(4) A 2003-as reform óta nőtt a rizságazat versenyképessége, a termelési szint állandó, a közösségi és a világpiacon egyaránt növekvő keresletre tekintettel csökkennek a készletek, és a várható árak jelentősen meghaladják az intervenciós árat. A fentiekre tekintettel a rizs intervenciós felvásárlására vonatkozó rendelkezések a továbbiakban nem szükségesek, és azokat el kell törölni.

(5) A középtávú előrejelzések szerint a sertéshús termelése és fogyasztása tekintetében növekedés várható, jóllehet az elmúlt évtizedben tapasztaltnál alacsonyabb ütemben, tekintettel a baromfihús által támasztott versenyre és a magasabb takarmányárakra. A sertéshúsárak várhatóan jelentősen az intervenciós árak fölött maradnak. A sertéshús vonatkozásában intervenciós felvásárlásra több éven át nem került sor, ezért a piaci helyzet és a kilátások ismeretében indokolt annak eltörlése.

(6) A fenti termékek intervenciójának eltörlése 2009-ben kockázat nélkül elvégezhető, mivel a jelenlegi piaci helyzet és a piaci kilátások arra utalnak, hogy 2009-ben intervenció ezekre a termékekre semmilyen esetben sem lesz alkalmazandó.

(7) A tejágazat középtávú kilátásait a magas hozzáadott értékű termékek iránti közösségi kereslet folyamatos növekedése és a tejtermékek iránti világszintű kereslet jelentős kiszélesedése jellemzi, mely utóbbi mozgatórugója a világ számos régiójában bekövetkező jövedelem- és népességnövekedés, valamint a fogyasztói preferenciáknak a tejtermékek irányába való elmozdulása.

(8) A teljes közösségi tejtermelés – a tejkvóták felső határai által korlátozottan – közép távon várhatóan fokozatos, bár szerény csökkenést fog mutatni tekintettel arra, hogy a folyamatos szerkezetátalakítás a 2004-es bővítést megelőzően a Közösségbe nem tartozó tagállamokban az önellátó tejtermelés csökkenéséhez fog vezetni, míg a termelés növekedése a kvóták létezése miatt korlátozott mértékű lesz. A tejfeldolgozóknak feldolgozásra szállított tej aránya ugyanakkor a tervezési időszakban várhatóan tovább növekszik majd. Az erős belső és külső kereslet összefüggésében a tejkvóta ma már korlátozza a termelésbővítést, szemben azzal a helyzettel, amikor a kvóták a túltermelés elkerülése érdekében kerültek bevezetésre. Hasonló piaci helyzetben a kvóták csökkentik a piacorientáltságot, mivel torzítják a mezőgazdasági termelőknek az árjelzésekre adott válaszait, és a szerkezetátalakítás lelassításával megakadályozzák a hatékonyság növekedését. Megszüntetésükre az ütemterv szerint 2015-re kerül sor annak érdekében, hogy a megfelelő kiigazításokat fokozatosan lehessen elvégezni. A fentiek ismeretében, a tejkvótáknak az e rendelet I. mellékletében meghatározott évenkénti emelésekkel történő fokozatos megszüntetése (évente 1%-kal a 2009/2010-es gazdasági évtől a 2013/2014-es gazdasági évig) lehetővé tenné a zökkenőmentes átmenetet, elkerülve a kvóták teljes eltörlését követő túlzott mértékű kiigazításokat.

(9) A sajtpiac a Közösségen belül és azon kívül támasztott növekvő keresletnek megfelelve folyamatosan bővül. Általánosságban ezért a sajtfélék árai egy ideig változatlanok maradtak, amelyeket nem befolyásolt jelentősen az ömlesztett termékek (vaj és tejpor) intézményes árainak csökkenése. Az olyan magas értékű, piacvezérelt termék mint a sajt esetében az állandó és az opcionális magántárolási támogatás a továbbiakban sem közgazdasági, sem piacirányítási szempontból nem indokolt, és azokat el kell törölni.

(10) A vajra vonatkozó magántárolási támogatást nem alkalmazzák széles körben. A közösségi tejtermelés szezonális szerkezetére tekintettel azonban a vajtermelés is mindig szezonális szerkezetet mutat majd. Ennélfogva a vajpiacra időlegesen nyomás nehezedhet, amely szezonális tárolással enyhíthető. A Bizottságnak mindazonáltal inkább megfelelő piacelemzés, mint a támogatási rendszer évenkénti megnyitásának kötelezettsége alapján kell döntenie, a rendszernek tehát opcionálissá kell válnia.

(11) A tejipari reform és a jelenlegi piaci helyzet összefüggésében az állati takarmányozásra használt sovány tejpor és a kazein előállítására használt sovány tej támogatására jelenleg nincs állandó jelleggel szükség. Amennyiben azonban a tejtermékekből felesleg halmozódik vagy halmozódhat fel, és az a piac súlyos zavarát idézi vagy idézheti elő, a támogatások a továbbiakban is szerephez juthatnak. A Bizottságnak mindazonáltal inkább megfelelő piacelemzés, mint a támogatási rendszer évenkénti megnyitásának kötelezettsége alapján kell döntenie, a rendszereknek tehát opcionálissá kell válniuk. Amennyiben alkalmazásra kerül, a támogatást előzetesen vagy pályázat útján kell meghatározni.

(12) A cukrászati termékek és a jégkrémek előállításához használt, valamint a közvetlen fogyasztásra szánt vaj értékesítési támogatását a vaj intervenciós árának 2004-től kezdődő csökkentésével összhangban csökkentették, majd összege elérte a nullát, még mielőtt a pályázati eljárásokat a kedvező piaci körülmények miatt felfüggesztették volna. Az értékesítési támogatási rendszerekre már nincs szükség a piac intervenciós árak szintjén történő támogatása érdekében, ezért azokat ajánlatos megszüntetni.

(13) Már a közös agrárpolitika 2003-as reformja esetében is helytálló volt, hogy a közösségi mezőgazdaság versenyképességének javítása, valamint a piacorientáltabb és fenntarthatóbb mezőgazdaság elősegítése érdekében folytatni kell a termelés támogatásáról a termelő támogatására való áttérést, eltörölve a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletben („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”)[32] szereplő támogatásokat a szárított takarmány, a len, a kender és a burgonyakeményítő esetében, és e termékek támogatását minden egyes mezőgazdasági üzem esetében a termeléstől függetlenített jövedelemtámogatási rendszerbe építeni. Hasonlóképpen a 2003-as KAP-reform esetéhez, bár a támogatásoknak a termeléstől való függetlenítése a termelőknek ténylegesen kifizetett összegeken nem változtat, mégis jelentősen növeli a jövedelemtámogatás hatékonyságát.

(14) A Tanács 2000-ben elhatározta a rövid lenrost és kenderrost támogatásának fokozatos megszüntetését. A fenti döntést a 2009/2010-es gazdasági évtől kezdődő hatállyal az egységes közös piacszervezésről szóló rendeletnek a 247/2008/EK rendelettel[33] történő módosításával hajtották végre, és ezáltal megszüntették a hagyományos területeken termelt lenrost feldolgozóinak nyújtott kiegészítő feldolgozási támogatást. A hosszú lenrost esetében a támogatást függetleníteni kell a termeléstől. Lehetővé téve azonban az ipar alkalmazkodását, az egységes támogatási rendszerre való áttérés első felét 2011-ben, a fennmaradó részét pedig 2013-ban kell végrehajtani.

(15) A szárított takarmány támogatási rendszerének reformjára 2003-ban került sor, a támogatás egy részét függetlenítették a termeléstől, és odaítélték a termelőknek. Az állapotfelmérés általános irányultsága a fokozottabb piacorientáltság felé és a takarmánypiac jelenlegi kilátásai fényében, az ágazat összes támogatásának a termeléstől való teljes mértékű függetlenítéséhez vezető átmeneti folyamatot a fennmaradó támogatások függetlenítésével célszerű lezárni. A feldolgozóknak fizetendő támogatások megszüntetésének hatásait minden valószínűséggel enyhíteni lehet a termelőknek fizetett nyersanyagárak megfelelő kiigazításával, mely utóbbiak – a támogatásoknak a termeléstől való függetlenítése révén – megemelt összegű közvetlen támogatási jogosultságokat kapnak majd. A feldolgozóknak járó támogatás megszüntetését a piaci feltételek és a fehérjenövények általános kilátásai is indokolják. Tekintettel arra, hogy az ágazat szerkezetátalakítása a 2003-as reform óta folyik, és nemrégiben fény derült a szárított takarmány előállítása folytán a környezetre gyakorolt különösen kedvezőtlen hatásra, a támogatást oly módon kell függetleníteni a termeléstől, hogy az ágazat alkalmazkodásának lehetővé tétele érdekében egy kétéves, rövid átmeneti időszakot célszerű biztosítani.

---

[32] HL L 299., 2007.11.16., 1. o. A legutóbb a […]/2008/EK rendelettel (HL L …., …….., ... o.) módosított rendelet.

[33] HL L 76., 2008.3.19., 1. o.

(16) Amint az [a közös agrárpolitika keretébe tartozó, a mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról] szóló, [....]-i […]/2008/EK tanácsi rendelet [új közvetlen támogatási rendelet][34] [...]. [burgonyakeményítő támogatása] cikkében meghatározott vonatkozó támogatások eltörlésre kerülnek, a burgonyakeményítő-gyártási kvótarendszer létrehozásáról szóló, 1994. július 27-i 1868/94/EK tanácsi rendeletben[35] meghatározott rendszerre többé nem lesz szükség. A termelőknek nyújtott támogatást 2003-ban részben függetlenítették a termeléstől, és most el kell végezni a teljes függetlenítést azzal, hogy egy kétéves, rövid átmeneti időszakot kell biztosítani annak érdekében, hogy a mezőgazdasági termelőknek lehetőségük legyen szállítási kötelezettségeiket a burgonyakeményítőre vonatkozó támogatási rendszerhez igazítani. Ennélfogva a vonatkozó minimálár alkalmazását is további két évre meg kell hosszabbítani. A fenti időpontot követően a közvetlen kifizetésekre vonatkozó kvótarendszert 2013-ban meg kell szüntetni, egy időben ennek a közvetlen kifizetésnek az egységes támogatási rendszerbe való teljes körű beépítésével. Az említett közvetlen támogatás termeléstől való függetlenítésének fenti folyamata hosszabb alkalmazkodási időszakot tesz szükségessé annak érdekében, hogy az ágazatnak lehetősége legyen az új piaci helyzethez való alkalmazkodásra. A vonatkozó rendelkezéseket – a többi támogatási rendszerhez és kvótarendszerhez hasonlóan – időközben be kell építeni az 1234/2007/EK rendeletbe.

(17) A belső és a nemzetközi gabona- és keményítőpiacokon zajló változások miatt a keményítőre vonatkozó termelési visszatérítés többé nem felel meg eredeti célkitűzéseinek, következésképpen indokolt annak eltörlése. A piaci feltételek és kilátások oly módon alakultak, hogy a támogatás mértékét egy bizonyos időszakra nulla értékben határozták meg, és ez várhatóan a jövőben is így lesz, ennélfogva a támogatás hirtelen eltörlése az ágazat hátrányos befolyásolása nélkül végrehajtható.

(18) Az állatbetegségekhez kapcsolódó rendkívüli piactámogatási intézkedésekre vonatkozó szabályokat horizontális kockázatkezelési rendelkezésekbe kell foglalni, ezért azokat az 1234/2007/EK rendeletből el kell hagyni.

(19) A termelői szervezetek hasznos szerepet játszhatnak a kínálat csoportosításában azokban az ágazatokban, ahol a termelők és a vevők koncentrációjában egyensúlyhiány tapasztalható. A tagállamoknak ezért minden ágazat vonatkozásában képeseknek kell lenniük a termelői szervezetek elismerésére.

(20) A jogbiztonság és az egyszerűség érdekében célszerű egyértelművé tenni és összehangolni azokat a rendelkezéseket, amelyek lehetővé teszik a Szerződés 87., 88. és 89. cikkének alkalmazásától való eltérést olyan tagállami kifizetések vonatkozásában, amelyeket a tagállamok e rendelettel összhangban, illetve az Unió legkülső régiói részére egyedi mezőgazdasági intézkedések megállapításáról szóló, 2006. január 30-i 247/2006/EK tanácsi rendelettel[36], a Közösségen belül a cukoripar

---

34 HL L […]., […]., […]. o.

35 HL L 197., 1994.7.30., 4. o. A legutóbb a 671/2007/EK rendelettel (HL L 156., 2007.6.16., 1. o.) módosított rendelet.

36 HL L 42, 2006.2.14., 1. o. A legutóbb az 1276/2007/EK rendelettel (HL L 284., 2007.10.30., 11. o.) módosított rendelet.

szerkezetátalakítására szolgáló ideiglenes rendszer megállapításáról és a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. február 20-i 320/2006/EK tanácsi rendelettel[37], az egyedi mezőgazdasági intézkedések kisebb égei-tengeri szigetek javára történő meghatározásáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. szeptember 18-i 1405/2006/EK tanácsi rendelettel[38], a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló, 2007. december 17-i 3/2008/EK tanácsi rendelettel[39] és[40], valamint a(z) […]/2008/EK [új bor KPSZ][41] rendelettel összhangban és annak megfelelően teljesítenek. Ebben az összefüggésben a fent említett rendeleteknek azon rendelkezéseit, amelyek bizonyos körülmények között a Szerződés 87. cikke (1) bekezdése szerinti állami támogatás fogalmába tartoznának vagy tartozhatnának, ki kell zárni az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazási köréből. Az érintett rendelkezések a támogatás nyújtásához megfelelő feltételeket támasztanak ahhoz, hogy elkerülhető legyen a versenyhelyzet torzítása.

(21) Mindezek következtében a 247/2006/EK, a 320/2006/EK, az 1405/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a(z) […]/2008/EK [új bor KPSZ] rendeletet a fentieknek megfelelően módosítani kell.

(22) Az alábbiakban felsorolt aktusok elavultak, és következésképpen azokat a jogbiztonság érdekében hatályon kívül kell helyezni: az intervenciós intézkedéseknek az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap Garanciarészlege által történő finanszírozására vonatkozó általános szabályok megállapításáról szóló, 1978. augusztus 2.-i 1883/78/EGK tanácsi rendelet[42], az 1989/1990-es gazdasági év vonatkozásában többek között egyes cukorárak és a cukorrépa szabványos minőségének meghatározásáról szóló, 1989. május 3-i 1254/89/EGK tanácsi rendelet[43], a Lengyelország egyes mezőgazdasági termékekkel való ingyenes ellátására irányuló sürgősségi intézkedésről szóló, 1989. július 24-i 2247/89/EGK tanácsi rendelet[44], az egyes tej- és tejterméktermelők számára különleges referenciamennyiség elosztásáról szóló, 1993. július 19-i 2055/93/EGK tanácsi rendelet[45], az Ausztria, Finnország és Svédország csatlakozási okmányának 149. cikke (1) bekezdésében meghatározott időszak meghosszabbításáról szóló, 1997. december 18-i 2596/97/EK tanácsi rendelet[46], valamint a Svájcból származó élő szarvasmarhafélék behozatalára vonatkozó közösségi vámkontingens megnyitása céljából autonóm és átmeneti intézkedések elfogadásáról szóló, 2005. július 18-i 1182/2005/EK tanácsi rendelet[47].

---

37 HL L 58., 2006.2.28., 42. o. Az 1261/2007/EK rendelettel (HL L 283., 2007.10.27., 8. o.) módosított rendelet.

38 HL L 265., 2006.9.26., 1. o.

39 HL L 3., 2008.1.5., 1. o.

40 HL L […]., […]., […]. o.

41 HL L […]., […]., […]. o.

42 HL L 216., 1978.8.5., 1. o. A legutóbb a 734/2007/EK rendelettel (HL L 169., 2007.6.29., 5. o.) módosított rendelet.

43 HL L 126., 1989.5.9., 1. o. A 260/96/EK bizottsági rendelettel (HL L 34., 1996.2.13., 16. o.) módosított rendelet.

44 HL L 216., 1989.7.27., 5. o.

45 HL L 187., 1993.7.29., 8. o.

46 HL L 351., 1997.12.23., 12. o. A legutóbb az 1805/2003/EK rendelettel (HL L 265., 2003.10.16., 5. o.) módosított rendelet.

47 HL L 190., 2005.7.22., 1. o.

(23) Ez a rendelet főszabályként 2009. január 1-jétől alkalmazandó. Mindazonáltal annak elkerülése érdekében, hogy e rendelet új rendelkezései zavarják a 2008/2009-es, illetve a 2009/2010-es gazdasági évben fizetendő bizonyos támogatások odaítélését, azon rendelkezések vonatkozásában, amelyek közvetlenül érintik azon ágazatok támogatási rendszereit, amelyek tekintetében gazdasági év van meghatározva, későbbi alkalmazási időpontról kell rendelkezni. A fenti esetekben tehát e rendelet csak a 2009/2010-es, illetve a 2010/2011-es gazdasági év kezdetétől alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
A 247/2006/EK rendelet módosítása

A 247/2006/EK rendelet 16. cikke a következőképpen módosul:

1. A (3) bekezdés második albekezdését el kell hagyni.

2. A szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) és a (2) bekezdés sérelme nélkül, az 1234/2007/EK(*) rendelet 180. cikkétől és az 1184/2006/EK(**) rendelet 3. cikkétől eltérve, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a III. cím, e cikk (3) bekezdése, valamint a 17. és a 21. cikk alapján, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre.

(*) HL L 299., 2007.11.16., 1. o. A legutóbb a(z) [...]/2008/EK rendelettel módosított rendelet.

(**) HL L 214., 2006.8.4., 7. o.”

2. cikk
A 320/2006/EK rendelet módosítása

Az 320/2006/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 6. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A tagállamok az e cikkben előírt diverzifikációs intézkedésekre vonatkozóan nem nyújtanak nemzeti támogatást. Amennyiben azonban a (4) bekezdés harmadik albekezdésében említett legfelső értékek lehetővé tennék a diverzifikációs támogatás 100%-ának megadását, az érintett tagállamok a támogatható kiadás legalább 20%-ának megfelelő értékű hozzájárulást nyújtanak.”

2. A rendelet szövege a következő 13a. cikkel egészül ki:

„13a. cikk
Állami támogatások

A 6. cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, az 1234/2007/EK(*) rendelet 180. cikkétől és az 1184/2006/EK(**) rendelet 3. cikkétől eltérve, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a 3., 6., 7., 8., 9. és 11. cikk alapján, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre.

(*) HL L 299., 2007.11.16., 1. o. A legutóbb a(z) [...]/2008/EK rendelettel módosított rendelet.
(**) HL L 214., 2006.8.4., 7. o.”

3. cikk
A 1405/2006/EK rendelet módosítása

Az 1405/2006/EK rendelet 11. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) és a (2) bekezdés sérelme nélkül, az 1234/2007/EK(*) rendelet 180. cikkétől és az 1184/2006/EK(**) rendelet 3. cikkétől eltérve, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a 4. és 7. cikk alapján, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre.

(*) HL L 299., 2007.11.16., 1. o. A legutóbb a(z) [...]/2008/EK rendelettel módosított rendelet.
(**) HL L 214., 2006.8.4., 7. o.”

4. cikk
Az 1234/2007/EK rendelet módosításai

Az 1234/2007/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

2. A 10. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. Az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) közönséges búza, árpa, kukorica és cirok;”

ii. A b) pontot el kell hagyni;

b) A (2) bekezdést el kell hagyni.

3. A II. rész I. címe I. fejezete II. szakaszának II. alszakasza helyébe a következő szöveg lép:

„II. ALSZAKASZ
FELVÁSÁRLÁS MEGNYITÁSA ÉS FELFÜGGESZTÉSE

11. cikk
Állami intervenciós időszakok

Az állami intervencióra az alábbi időszakokban van lehetőség:

a) gabonafélékre november 1-jétől május 31-ig;

b) cukorra a teljes 2008/2009-es és 2009/2010-es gazdasági évben;

c) marha-és borjúhúsra bármely gazdasági év során végig;

d) vajra és sovány tejporra március 1-jétől augusztus 31-ig.

12. cikk
Az állami intervenció megnyitása

(1) A 11. cikkben említett időszakok során az állami intervenciót

a) gabonafélék, cukor, vaj és sovány tejpor esetében a 13. cikk (1) bekezdésében említett intervenciós korlátokon belül lehet megnyitni,

b) marhahús esetében a Bizottság – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság közreműködése nélkül – nyitja meg, amennyiben egy reprezentatív időszakban, egy tagállamban vagy egy tagállam valamely régiójában – a 42. cikk (1) bekezdésében meghatározott – a hasított testek közösségi osztályozási rendszere alapján a marhahús piaci átlagára nem éri el a tonnánkénti 1560 eurót.

(2) A Bizottság – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság közreműködése nélkül – felfüggesztheti a közönséges búza állami intervencióját, ha a Rouenból származó, legalább 11% fehérjetartalmú búza ára meghaladja a referenciaárat.

A Bizottság – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság közreműködése nélkül – újra megnyitja az állami intervenciót, ha az e bekezdés első albekezdésében meghatározott körülmények többé nem állnak fenn.

(3) A Bizottság – a 195. cikk (1) bekezdésében említett bizottság közreműködése nélkül – lezárja az (1) bekezdés b) pontjában említett, marhahúsra vonatkozó állami intervenciót, ha egy reprezentatív időszak során az említett pontban meghatározott feltételek többé nem teljesülnek.

13. cikk
Intervenciós korlátok

(1) Az állami intervenció keretében felvásárlásra az alábbi mennyiségi határokon belül kerülhet sor:

a) árpa, kukorica és cirok esetében 0 tonna a 11. cikk a) pontjában meghatározott összes időszakban,

b) cukor esetében 600 000 tonna (fehér cukorban kifejezve) minden egyes gazdasági évben,

c) vaj esetében 30 000 tonna a 11. cikk d) pontjában említett minden egyes időszakban,

d) sovány tejpor esetében 109 000 tonna a 11. cikk d) pontjában említett minden egyes időszakban.

(2) Az adott gazdasági év során az (1) bekezdés b) pontjával összhangban tárolt cukorra nem vonatkozhat semmilyen egyéb, a 32., az 52. vagy a 63. cikk szerinti tárolási intézkedés.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az a), c) és d) pontban említett termékek esetében a Bizottság az említett bekezdésben meghatározott mennyiségek túllépése esetén is dönthet az állami intervenció folytatásáról, amennyiben a piaci helyzet és különösen a piaci árak alakulása azt szükségessé teszi.

4. A II. rész I. címe I. fejezete II. szakaszának III. alszakasza helyébe a következő szöveg lép:

„III. ALSZAKASZ
INTERVENCIÓS ÁRAK

18. cikk
Intervenciós árak

(1) A 10. cikk a), d), e) és f) pontjában említett termékek intervenciós árát és az intervencióra elfogadott mennyiségeket a Bizottság pályázati eljárásokkal határozza meg. Különleges körülmények esetén a pályázati eljárásokat korlátozni lehet, vagy az intervenciós árat és az intervencióra elfogadott mennyiségeket tagállamonként vagy egy tagállamon belül régiónként a regisztrált piaci átlagárak alapján lehet megállapítani.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott intervenciós ár nem haladhatja meg:

a) gabonafélék esetében a vonatkozó referenciaárat,

b) marhahús esetén a Bizottság által objektív kritériumok alapján meghatározott összeggel megnövelt, valamely tagállamban vagy valamely tagállam egy régiójában regisztrált piaci átlagárat,

c) vaj esetében a vonatkozó referenciaár 90%-át,

d) sovány tejpor esetében a vonatkozó referenciaárat.

(3) A cukor intervenciós ára az ajánlattétel gazdasági évét követő gazdasági évre megállapított referenciaár 80%-a. Ha azonban a kifizető ügynökségnek felkínált cukor minősége eltér a IV. melléklet B. pontjában meghatározott szabványos minőségtől, amelyre a referenciaárat rögzítették, az intervenciós árat ennek megfelelően növelni vagy csökkenteni kell.

5. A II. rész I. címe I. fejezete III. szakaszának I. alszakaszát el kell hagyni.

6. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. A c) pontot követően a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„ca) sózatlan vaj, amely a Közösség területén lévő, jóváhagyott vállalkozásban tejszínből vagy tejből készült, és amelynek minimális vajsírtartalma 82 tömegszázalék, maximális zsírmentes tejszárazanyag-tartalma 2 tömegszázalék, maximális víztartalma pedig 16 tömegszázalék;

cb) sózott vaj, amely a Közösség területén lévő, jóváhagyott vállalkozásban tejszínből vagy tejből készült, és amelynek minimális vajsírtartalma 80 tömegszázalék, maximális zsírmentes tejszárazanyag-tartalma 2 tömegszázalék, maximális víztartalma 16 tömegszázalék, maximális sótartalma pedig 2 tömegszázalék;”

ii. az e) pontot el kell hagyni;

b) A (2) bekezdésben a második albekezdést el kell hagyni.

7. A rendelet a következő 34a. cikkel egészül ki:

„34a. cikk
A támogatás feltételei vaj esetében

„(1) A Bizottság határozhat vaj magántárolásának támogatásáról, különösen ha a piacon az árak változása és a termékek készletei olyan súlyos egyensúlyi zavarra utalnak, amely szezonális tárolással elkerülhető vagy csökkenthető.

(2) A támogatás összegét a Bizottság a tárolási költségek és a vaj piaci ára valószínű változásának figyelembevételével rögzíti.”

8. A 36. cikket el kell hagyni.

9. A 41. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság kijelöli a gabonaágazat intervenciós központjait, és meghatározza az azokra vonatkozó feltételeket.

A Bizottság minden egyes gabonafélére külön intervenciós központot jelölhet ki.”

10. A 43. cikk a) pontja helyébe az alábbi szöveg lép:

„a) a 10. cikkben említett, állami intervenció keretében felvásárlandó, vagy a 31. cikkben említett magántárolási támogatásra jogosult termékek által teljesítendő követelmények és feltételek, különös tekintettel a minőségre, a minőségi csoportokra, a minőségi osztályokra, a kategóriákra, a mennyiségekre, a csomagolásra a címkézéssel együtt, a korhatárokra, a tartósításra, a termékek azon állapotára, amelyre az intervenciós ár vonatkozik, és a magántárolás időtartamára;”

11. A 44. cikket el kell hagyni.

12. A 46. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 45. cikkben említett kivételes támogatási intézkedésekhez a Közösség a tagállamok által viselt kiadások 50%-ának megfelelő mértékben társfinanszírozást nyújt.”

b) A (3) bekezdést el kell hagyni.

13. A 48. cikk (1) bekezdésének a) pontját el kell hagyni.

14. Az 55. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„55. cikk
Kvótarendszerek

(1) Kvótarendszer vonatkozik a következő termékekre:

a) tej és egyéb tejtermékek a 65. cikk a) és b) pontja értelmében;

b) cukor, izoglükóz és inulinszirup;

c) közösségi támogatásra jogosult burgonyakeményítő.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott kvótarendszerek esetében, ha egy termelő túllépi a vonatkozó kvótát, és a cukor tekintetében a 61. cikkben meghatározott többletmennyiségeket nem használja fel, az ilyen mennyiségekre – a II. és III. szakaszban meghatározott feltételek mellett – többletilletéket kell fizetni.”

15. A II. rész I. címének III. fejezete a következő IIIa. szakasszal egészül ki:

„IIIA. SZAKASZ
BURGONYAKEMÉNYÍTŐ KVÓTÁK

84a. cikk
Burgonyakeményítő kvóták

(1) A burgonyakeményítőt termelő tagállamok számára arra a gazdasági évre kell a kvótákat odaítélni, amely során a kvótarendszer a 204. cikk (5) cikke alapján a Xa. melléklettel összhangban alkalmazandó.

(2) A Xa. mellékletben említett minden egyes termelő tagállam köteles a neki odaítélt kvótát a burgonyakeményítő-gyártók között – az egyes gyártók számára a 2006/2007-es gazdasági év során rendelkezésre álló alkvóták alapján – kiosztani az adott gazdasági év során történő felhasználás céljából.

(3) Burgonyakeményítőt gyártó vállalkozás nem köthet termeltetési szerződést a burgonyatermelőkkel olyan burgonyamennyiségre, amelynek a feldolgozása a (2) bekezdésben említett kvótán felüli keményítőmennyiséget eredményezne.

(4) A (2) bekezdésben említett kvótán felül gyártott burgonyakeményítőt az adott gazdasági év végét követő január 1-jét megelőzően, feldolgozatlan formában exportálni kell a Közösségből. Az ilyen exportra export-visszatérítés nem fizethető.

(5) A (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a burgonyakeményítőt termelő vállalkozás valamely gazdasági évben az adott évi kvótán felül a következő évi kvótájának legfeljebb 5%-át felhasználhatja. Ebben az esetben következő gazdasági évre rendelkezésre álló kvótát ennek megfelelően csökkenteni kell.

(6) E szakasz rendelkezései nem vonatkoznak az azon vállalkozások által gyártott burgonyakeményítőre, amelyek nem tartoznak a fenti (2) bekezdés hatálya alá, és olyan burgonyát vásárolnak, amelynek tekintetében a termelők nem részesülnek a(z) […]/2008/EK rendelet [új közvetlen támogatási rendelet [...][burgonyakeményítő támogatása] cikkében előírt támogatásban.”

16. A 85. cikk a következő d) ponttal egészül ki:

„d) a IIIa. szakasz vonatkozásában az egyesülések, a tulajdonosváltások és a vállalkozások gazdasági tevékenységének megkezdése és megszüntetése.”

17. A II. rész I. címe IV. fejezete I. szakaszának I. alszakaszát el kell hagyni.

18. A 91. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A hosszú rostlen szalmájának feldolgozásához támogatás a 2009/2010-es gazdasági évtől a 2012/2013-as gazdasági évig az engedéllyel rendelkező elsődleges feldolgozók részére nyújtható a valamely mezőgazdasági termelővel kötött adásvételi szerződés tárgyát képező szalmából ténylegesen előállított rost mennyisége alapján.”

19. A 92. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 91. cikkben meghatározott feldolgozási támogatás összege a hosszú lenrost esetében a következők szerint alakul:

a) tonnánként 200 EUR a 2009/2010-es és a 2010/2011-es gazdasági évre, valamint

b) tonnánként 100 EUR a 2011/2012-es és a 2012/2013-as gazdasági évre.”

20. A 94. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A támogatható hosszú lenrost maximális garantált mennyisége a 2009/2010-es gazdasági évtől a 2012/2013-as gazdasági évig gazdasági évenként 80 878 tonna. Ezt a mennyiséget a XI. melléklet A.I. pontjával összhangban, nemzeti garantált mennyiségek formájában bizonyos tagállamok között szét kell osztani.”

21. A II. rész I. címe IV. fejezetének I. szakasza után a szöveg a következő alszakasszal egészül ki:

„III. ALSZAKASZ
BURGONYAKEMÉNYÍTŐ

95a. cikk
Burgonyakeményítőre vonatkozó támogatás

(1) A gyártott keményítő után tonnánként 22,25 EUR árkiegészítést kell fizetni a 2009/2010-es és a 2010/2011-es gazdasági évre a burgonyakeményítőt termelő vállalkozások részére a 84a. cikk (2) bekezdésében említett kvótahatáron belül gyártott burgonyakeményítő-mennyiség után, amennyiben a vállalkozások a kvótában meghatározott keményítőmennyiség gyártásához szükséges összes burgonya esetében megfizették a minimálárat a burgonyatermelők részére.

(2) Az érintett gazdasági évek vonatkozásában burgonyakeményítő-gyártásra szánt burgonya minimálára tonnánként 178,31 EUR.

Ezt az árat az egy tonna keményítő gyártásához szükséges, gyárba szállított burgonyamennyiségre kell alkalmazni.

A minimálárat a burgonya keményítőtartalma szerint ki kell igazítani.

(3) A Bizottság elfogadja ezen alszakasz végrehajtásának részletes szabályait.”

22. A 96. cikket el kell hagyni.

23. A 99. és a 100. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„99. cikk

A takarmányként való hasznosításra szánt fölözött tejre és sovány tejporra nyújtott támogatás

(1) Amennyiben a tejtermékekből felesleg halmozódik vagy halmozódhat fel, és az a piac súlyos zavarát idézi vagy idézheti elő, a Bizottság úgy dönthet, hogy a Közösségben termelt, takarmányként való hasznosításra szánt fölözött tejre és sovány tejporra a Bizottság által meghatározandó feltételek és termékszabványok alapján támogatás nyújtható. A támogatás előzetesen vagy pályázat eljárások útján határozható meg.

E cikk alkalmazásában az írót és íróport fölözött tejnek és sovány tejpornak kell tekinteni.

(2) A támogatási összegeket a Bizottság a sovány tejpor tekintetében a 8. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában meghatározott referenciaár figyelembevételével, valamint a fölözött tej és sovány tejpor piaci helyzetének alakulására tekintettel határozza meg.

100. cikk

A kazeinná és kazeinátokká feldolgozott sovány tejre nyújtott támogatás

(1) Amennyiben a tejtermékekből felesleg halmozódik vagy halmozódhat fel, és az a piac súlyos zavarát idézi vagy idézheti elő, a Bizottság úgy dönthet, hogy támogatást kell nyújtani a Közösségben előállított és kazeinná, illetve kazeinátokká feldolgozott fölözött tejre a Bizottság által az ilyen tej és az abból előállított kazein, illetve kazeinátok vonatkozásában meghatározandó feltételek és termékszabványok alapján. A támogatást előzetesen vagy pályázati eljárás útján kell meghatározni.

(2) A támogatási összegeket a Bizottság a sovány tejpor piaci helyzetének alakulására tekintettel, valamint a sovány tejpor tekintetében a 8. cikk (1) bekezdése e) pontjának ii. alpontjában meghatározott referenciaár figyelembevételével határozza meg.

A támogatás aszerint, hogy a fölözött tejet kazeinné vagy kazeinátokká dolgozzák-e fel, valamint e termékek minősége szerint változhat.”

24. A 101. cikket el kell hagyni.

25. A 102. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok a közösségi támogatást kiegészítve nemzeti támogatást is nyújthatnak az oktatási intézmények tanulóinak az (1) bekezdésben említett termékekkel történő ellátásához. A tagállamok nemzeti támogatásukat a tejágazatban kivetett illetékekből vagy a tejágazatból származó bármely egyéb hozzájárulás formájában finanszírozhatják.”

26. A 103e. cikk (2) bekezdését el kell hagyni.

27. A 105. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok nemzeti különtámogatásokat nyújthatnak a strukturális vagy természeti feltételekből eredően hátrányos helyzetű méhészetek védelme érdekében vagy a gazdaságfejlesztési programok keretében, a termelésre vagy kereskedelemre irányuló támogatásokat kivéve. Ezekről a támogatásokról a tagállamok a méhészeti programnak a 109. cikkel összhangban történő bejelentésével egyidejűleg tájékoztatják a Bizottságot.”

28. Az 119. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„119. cikk
Kazein és kazeinátok felhasználása a sajtgyártás során

Amennyiben a 100. cikk alapján támogatás kifizetésére kerül sor, a Bizottság a kazein és a kazeinátok sajtgyártás során történő felhasználását előzetes engedélyhez kötheti, mely utóbbi csak abban az esetben adható meg, ha a kazein vagy a kazeinátok felhasználása a termékek előállításának elengedhetetlen feltétele.”

29. A 122. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok az 1. cikk első bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott feltételek mellett szintén elismerhetik az 1. cikkben említett bármely ágazatban – kivéve az említett bekezdés a) pontjában megnevezett ágazatokban – tevékenykedő termelők által létrehozott termelői szervezeteket.”

30. A 124. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 122. cikket és a 123. cikk (1) bekezdését a termelői vagy szakmaközi szervezetek elismerésére vonatkozó – a nemzeti jogon alapuló és a közösségi joggal összhangban álló – tagállami döntés sérelme nélkül kell alkalmazni az 1. cikkben említett ágazatok mindegyikében, a 122. cikk első bekezdésének a) pontjában és a 123. cikk (1) bekezdésében említett ágazatok kivételével.”

31. Az 180. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„180. cikk
A Szerződés 87., 88. és 89. cikkének alkalmazása

Az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésének a)–k) és m)–u) pontjában, valamint ugyanezen cikk (3) bekezdésében említett termékek előállítására és kereskedelmére a Szerződés 87., 88. és 89. cikkét kell alkalmazni.

A fentiektől eltérve, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a 45., a 46., a 47., a 48., a 102., a 103., a 103a., a 103b., a 103e., a 104., a 105. és a 182. cikk alapján, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre.”

32. A 184. cikk a következő 5. ponttal egészül ki:

„5. 2011. június 30-ig az Európai Parlament és a Tanács részére a tejre vonatkozó kvótarendszer zökkenőmentes, fokozatos megszüntetésének feltételeiről, beleértve különösen a kvóták esetleges további növelését vagy a kiegészítő illeték esetleges csökkentését.”

33 A 204. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A burgonyakeményítő tekintetében a II. rész I. címének III. fejezetét a 2012/2013-as burgonyakeményítő-ágazati gazdasági év végéig kell alkalmazni.”

34. A IX. melléklet 1. pontjának helyébe e rendelet I. mellékletének szövege lép.

35. E rendelet II. mellékletének szövegét Xa. mellékletként kell csatolni.

36. E rendelet III. mellékletének szövegét a XXII. mellékletbe 20a. pontként kell beilleszteni.

5. cikk

A 3/2008/EK rendelet módosítása

A 3/2008/EK rendelet 13. cikke (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az 1234/2007/EK(*) rendelet 180. cikkétől és az 1184/2006/EK(**) rendelet 3. cikkétől eltérve, a Szerződés 36. cikke értelmében közösségi támogatásra jogosult és az e rendelet 8. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság által kiválasztott programok esetében a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a tagállamok pénzügyi hozzájárulásaira és a tagállamok vagy a javaslattevő szervezetek által nyújtott, adójellegű bevételekből vagy kötelező hozzájárulásokból származó pénzügyi hozzájárulásokra.

(*) HL L 299., 2007.11.16., 1. o. A legutóbb a(z) [...]/2008/EK rendelettel módosított rendelet.
(**) HL L 214., 2006.8.4., 7. o.”

6. cikk

A(z) […]/2008/EK rendelet [bor KPSZ] módosítása

A(z) […]/2008/EK rendelet 127. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A 8. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem alkalmazandó a II. cím, az V. cím III. fejezete és a 119. cikk alapján, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre.”

7. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) Az 1868/94/EK rendelet hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az 1234/2007/EK rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az említett rendelet XXII. mellékletében foglalt, vonatkozó megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

(2) Az 1883/78/EGK, az 1254/89/EGK, a 2247/89/EGK, a 2055/93/EGK, a 2596/97/EK és az 1182/2005/EK rendelet hatályát veszti.

8. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

A fentiektől eltérően:

a) A 4. cikk 1–10. és 13. pontját az alábbi időpontoktól kell alkalmazni:

   i. 2009. március 1-jétől a tej- és tejtermékágazat tekintetében,

   ii. 2009. július 1-jétől a gabonaágazat tekintetében,

   iii. 2009. szeptember 1-jétől a rizságazat tekintetében,

   iv. 2009. október 1-jétől a cukorágazat tekintetében;

b) A 4. cikk 14., 15., 16., 18–24., 28., 33. és 35. pontját, valamint a 7. cikk (1) bekezdését 2009. július 1-jétől kell alkalmazni;

c) A 4. cikk (17) bekezdését 2011. április 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

„1. Nemzeti kvóták: Tagállamonkénti mennyiségek (tonnában) tizenkét hónapos időszakonként

Tagállam	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgium	3 427 288.740	3 461 561.627	3 496 177.244	3 531 139.016	3 566 450.406	3 602 114.910	3 602 114.910
Bulgária	998 580.000	1 008 565.800	1 018 651.458	1 028 837.973	1 039 126.352	1 049 517.616	1 049 517.616
Cseh Köztársaság	2 792 689.620	2 820 616.516	2 848 822.681	2 877 310.908	2 906 084.017	2 935 144.857	2 935 144.857
Dánia	4 612 619.520	4 658 745.715	4 705 333.172	4 752 386.504	4 799 910.369	4 847 909.473	4 847 909.473
Németország	28 847 420.391	29 135 894.595	29 427 253.541	29 721 526.076	30 018 741.337	30 318 928.750	30 318 928.750
Észtország	659 295.360	665 888.314	672 547.197	679 272.669	686 065.395	692 926.049	692 926.049
Írország	5 503 679.280	5 558 716.073	5 614 303.234	5 670 446.266	5 727 150.729	5 784 422.236	5 784 422.236
Görögország	836 923.260	845 292.493	853 745.418	862 282.872	870 905.700	879 614.757	879 614.757
Spanyolország	6 239 289.000	6 301 681.890	6 364 698.709	6 428 345.696	6 492 629.153	6 557 555.445	6 557 555.445
Franciaország	25 091 321.700	25 342 234.917	25 595 657.266	25 851 613.839	26 110 129.977	26 371 231.277	26 371 231.277
Olaszország	10 740 661.200	10 848 067.812	10 956 548.490	11 066 113.975	11 176 775.115	11 288 542.866	11 288 542.866
Ciprus	148 104.000	149 585.040	151 080.890	152 591.699	154 117.616	155 658.792	155 658.792
Lettország	743 220.960	750 653.170	758 159.701	765 741.298	773 398.711	781 132.698	781 132.698
Litvánia	1 738 935.780	1 756 325.138	1 773 888.389	1 791 627.273	1 809 543.546	1 827 638.981	1 827 638.981
Luxemburg	278 545.680	281 331.137	284 144.448	286 985.893	289 855.752	292 754.310	292 754.310
Magyarország	2 029 861.200	2 050 159.812	2 070 661.410	2 091 368.024	2 112 281.704	2 133 404.521	2 133 404.521
Málta	49 671.960	50 168.680	50 670.366	51 177.070	51 688.841	52 205.729	52 205.729
Hollandia	11 465 630.280	11 580 286.583	11 696 089.449	11 813 050.343	11 931 180.847	12 050 492.655	12 050 492.655
Ausztria	2 847 478.469	2 875 953.254	2 904 712.786	2 933 759.914	2 963 097.513	2 992 728.488	2 992 728.488
Lengyelország	9 567 745.860	9 663 423.319	9 760 057.552	9 857 658.127	9 956 234.709	10 055 797.056	10 055 797.056
Portugália	1 987 521.000	2 007 396.210	2 027 470.172	2 047 744.874	2 068 222.323	2 088 904.546	2 088 904.546
Románia	3 118 140.000	3 149 321.400	3 180 814.614	3 212 622.760	3 244 748.988	3 277 196.478	3 277 196.478
Szlovénia	588 170.760	594 052.468	599 992.992	605 992.922	612 052.851	618 173.380	618 173.380
Szlovákia	1 061 603.760	1 072 219.798	1 082 941.996	1 093 771.416	1 104 709.130	1 115 756.221	1 115 756.221
Finnország	2 491 930.710	2 516 850.017	2 542 018.517	2 567 438.702	2 593 113.089	2 619 044.220	2 619 044.220
Svédország	3 419 595.900	3 453 791.859	3 488 329.778	3 523 213.075	3 558 445.206	3 594 029.658	3 594 029.658
Egyesült Királyság	15 125 168.940	15 276 420.629	15 429 184.836	15 583 476.684	15 739 311.451	15 896 704.566	15 896 704.566

"

II. MELLÉKLET

„Xa. MELLÉKLET

A 84a. cikkben említett burgonyakeményítő-kvóták gazdasági évenként

Tagállam	(tonna)
Cseh Köztársaság	33 660
Dánia	168 215
Németország	656 298
Észtország	250
Spanyolország	1 943
Franciaország	265 354
Lettország	5 778
Litvánia	1 211
Hollandia	507 403
Ausztria	47 691
Lengyelország	144 985
Szlovákia	729
Finnország	53 178
Svédország	62 066
ÖSSZESEN	1 948 761

"

III. MELLÉKLET

„20a. **Az 1868/94/EK rendelet**

Az 1868/94/EK rendelet	E rendelet
1. cikk	Az 55. cikk (1) bekezdésének c) pontja
A 2. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdésének első albekezdése	A 84a. cikk (1) és (2) bekezdése
4. cikk	A 84a. cikk (3) bekezdése
4a. cikk	A 95a. cikk (2) bekezdése
5. cikk	A 95a. cikk (1) bekezdése
6. cikk	A 84a. cikk (4) és (5) bekezdése
7. cikk	A 84a. cikk (6) bekezdése
8. cikk	A 85. cikk d) pontja és a 95a. cikk (3) bekezdése

"

2008/0105 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS RENDELETE

az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. és 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[48],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[49],

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére[50],

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére[51],

mivel:

(1) A 2003-as KAP-reform végrehajtásának értékelése keretében az éghajlatváltozást, a megújuló energiaforrásokat, a vízgazdálkodást és a biológiai sokféleséget határozták meg olyan kulcsfontosságú területekként, ahol az európai mezőgazdaságnak kihívásokkal kell szembenéznie.

(2) Az Európai Közösség részes fele a Kiotói Jegyzőkönyvnek[52]. A Kiotói Jegyzőkönyv 2. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja felhívja a részes feleket, hogy hajtsanak végre és/vagy dolgozzanak ki további politikákat és intézkedéseket a saját nemzeti körülményeikkel összhangban, többek között: támogassák a fenntartható mezőgazdasági formákat az éghajlatváltozási szempontok figyelembevételével. A 10. cikk b) pontjának i. alpontja ezenkívül arra kötelezi a részes feleket, hogy olyan nemzeti és adott esetben regionális programokat dolgozzanak ki, valósítsanak meg, tegyenek közzé és újítsanak meg rendszeresen, amelyek az éghajlatváltozás mérséklésére és az éghajlatváltozáshoz való megfelelő alkalmazkodás elősegítésére vonatkozó intézkedéseket tartalmaznak. Ezen programok többek között a mezőgazdaságot és az erdőgazdálkodást is érintenék. A vidékfejlesztés támogatásának jelentőségét ebben a viszonylatban tovább kell hangsúlyozni. A sürgős intézkedések szükségességét megalapozott tudományos bizonyítékok támasztják alá. Az Európai

---

48 HL C […]., […]., […]. o.
49 HL C […]., […]., […]. o.
50 HL C […]., […]., […]. o.
51 HL C […]., […]., […]. o.
52 A 2002/358/EK tanácsi határozat (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

Közösségnek meg kell vizsgálnia az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentése érdekében alkalmazható összes lehetséges módszert. Jóllehet az európai mezőgazdaság minden más ágazatnál többel járult hozzá az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának visszafogásához, a jövőben – az Európai Közösség éghajlatváltozás elleni globális stratégiája részeként – a mezőgazdasági ágazatnak fokoznia kell kibocsátáscsökkentési erőfeszítéseit.

(3) A vízhiánnyal és az aszályokkal összefüggésben felmerülő súlyos problémák miatt a vízminőséget is lefedő vízgazdálkodási kérdésekre a vonatkozó közös agrárpolitikai eszközök keretében még nagyobb figyelmet kell fordítani[53]. Az európai mezőgazdaság számára a fenntartható vízgazdálkodás elengedhetetlen annak érdekében, hogy javuljon mezőgazdaságban szükséges vízmennyiség felhasználásnak hatékonysága, és a vízminőség nagyobb védelemben részesüljön. Az éghajlat várható változásainak fényében számítani lehet arra, hogy az aszály egyre nagyobb mértékben és egyre gyakrabban sújt majd egyes területeket.

(4) A biológiai sokféleség csökkenésének megfékezése is fontos kihívás marad, az éghajlatváltozás és a növekvő vízigény pedig csak tovább növeli ezt a kihívást. Jóllehet jelentős előrehaladást sikerült elérni, az Európai Közösség 2010-re meghatározott biodiverzitási célkitűzésének eléréséhez további erőfeszítésekre lesz szükség[54]. Au európai mezőgazdaságnak kulcsszerepet kell játszania a biológiai sokféleség védelmében.

(5) Fontos, hogy az említett prioritásokhoz kapcsolódó műveletek még hangsúlyosabbá váljanak az 1698/2005/EK tanácsi rendelettel[55] összhangban jóváhagyott vidékfejlesztési programokban.

(6) Tekintettel az említett közösségi prioritások jelentőségére, indokolt előírni a tagállamok azon kötelezettségét, hogy vidékfejlesztési programjaikban az új kihívásokhoz kapcsolódó műveleteket is szerepeltessék .

(7) Az 1698/2005/EK rendelet 10. cikke kimondja, hogy a 2006/144/EK tanácsi határozattal[56] elfogadott közösségi vidékfejlesztési stratégiai iránymutatások (a 2007–2013 közötti programozási időszak) felülvizsgálhatók, különösen a közösségi prioritásokban bekövetkező jelentős változások figyelembevétele céljából. Ezért a módosítandó programok megfelelő jogi környezetének rendezése érdekében rögzíteni kell a tagállamok azon kötelezettségét, hogy a közösségi stratégiai iránymutatások felülvizsgálatát követően vizsgálják felül saját nemzeti stratégiai terveiket is.

(8) Annak érdekében, hogy a tagállamoknak ésszerű idő álljon a rendelkezésére vidékfejlesztési programjaiknak a felülvizsgált közösségi stratégiai iránymutatásokkal és nemzeti stratégiai tervekkel összhangban történő módosítására, határidőt célszerű kitűzni az új kihívásokhoz kapcsolódó műveleteknek a vidékfejlesztési programokba való beépítésére.

---

53 A Tanács következtetései, Luxembourg, 2007.10.30., 13888/07.

54 A Tanács következtetései, Brüsszel, 2006.12.18., 16164/06.

55 HL L 277., 2005.10.21., 1. o. A legutóbb a 146/2008/EK rendelettel (HL L 46., 2008.2.21., 1. o.) módosított rendelet.

56 HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

(9) Az új kötelezettségekre tekintettel indokolt a vidékfejlesztési programok tartalmára vonatkozó követelmények kiigazítása. Célszerű megadni a művelettípusok példálózó jellegű felsorolását annak érdekében, hogy az a vidékfejlesztés jogszabályi kerete összefüggésében a tagállamok segítségére legyen az új kihívásokhoz kapcsolódó fontosabb műveletek megtalálásában.

(10) Annak érdekében, hogy a kedvezményezettek további ösztönzést kapjanak az új prioritásokhoz kapcsolódó műveletek felvállalására, indokolt lehetővé tenni, hogy ezen műveletek támogatását nagyobb összegben vagy arányban állapítsák meg.

(11) A [közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló,] 2008. xx. xx-i XXXX/XXXX/EK rendelet[57] 9. cikkének (4) bekezdésével és 10. cikkének (4) bekezdésével összhangban a kiegészítő moduláció révén előálló pénzügyi forrásokat a vidékfejlesztés támogatására kell fordítani. Helyénvaló annak biztosítása, hogy a fent említett pénzügyi forrásoknak megfelelő összeget az új kihívásokkal kapcsolatos műveletek támogatására fordítsák.

(12) Tekintettel arra, hogy a fent említett pénzügyi forrásoknak megfelelő összegek felhasználása kiegészítő, egyedi és kötelező jellegű, ez nem befolyásolhatja a vidékfejlesztés támogatásának célkitűzései között megteremtett egyensúlyt.

(13) A közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló 1782/2003/EK rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2008. február 14-i 146/2008/EK rendelet[58] a kölcsönös megfeleltetés kapcsán új felelősségi szabályokat vezetett be a földterületnek a vonatkozó naptári év során történő átruházása esetére. A következetesség biztosítása érdekében ugyanezen elveknek kell érvényesülniük a vidékfejlesztés területén alkalmazandó kölcsönös megfeleltetés esetén is.

(14) Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében tisztázni kell, hogy a kötelező előírások (kölcsönös megfeleltetés) megsértésének mely eseteiben nem alkalmazható a kifizetés csökkentése vagy az abból való kizárás.

(15) A tapasztalatok azt mutatják, hogy szükséges rendelkezni a kölcsönös megfeleltetési előírások nem teljesítésének olyan kisebb jelentőségű eseteire alkalmazandó türelmi intézkedésről, amely esetekben az 1698/2005/EK rendelet 51. cikkében meghatározott előírások megsértésének súlyossága, mértéke és fennállásának időtartama nem teszi indokolttá a folyósítandó vidékfejlesztési támogatások azonnali csökkentését. Egy ilyen türelmi intézkedésnek mindazonáltal magában kell foglalnia az illetékes nemzeti hatóság által végzendő megfelelő nyomon követést egészen addig az időpontig, amíg az előírások megsértését nem orvosolják. Ezen túlmenően megállapítható, hogy a nagyon alacsony induló összegű közvetlen kifizetésekre alkalmazott csökkentés a lehetséges visszatartó hatáshoz képest nehézkesnek bizonyulhat. Következésképpen

---

57 HL L […]., […]., […]. o.

58 HL L 46., 2008.2.21., 1. o.

meg kell állapítani egy olyan megfelelő küszöbértéket, amely alatt a tagállamok úgy dönthetnek, hogy nem alkalmaznak csökkentést, feltéve hogy az illetékes nemzeti hatóság meghozza azon intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a mezőgazdasági termelő orvosolja az előírások megsértésével kapcsolatos tényhelyzetet.

(16) A monitoringbizottság szerepét és feladatait a vidékfejlesztési programok változása kapcsán, valamint hatékonyságának növelése érdekében módosítani kell.

(17) A jogbiztonság és az egyszerűség érdekében célszerű tisztázni és harmonizálni azokat a rendelkezéseket, amelyek kizárják a Szerződés 87., 88. és 89. cikkének az e rendelettel összhangban és annak megfelelően teljesített tagállami kifizetésekre történő alkalmazását.

(18) Ezért az 1698/2005/EK rendeletet ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1698/2005/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 11. cikk (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a nemzeti stratégiai tervet végrehajtó vidékfejlesztési programok listája és az EMVA programonkénti indikatív felosztása, ideértve az 1290/2005/EK rendelet* 12. cikke (2) bekezdésében előírt összegeket és az e rendelet 69. cikkének (5a) bekezdésében külön feltüntetett összegeket is.

* *HL L 209., 2005.8.11., 1. o.”*

2. A II. fejezet a következő 12a. cikkel egészül ki:

„12a. cikk
Felülvizsgálat

(1) A közösségi stratégiai iránymutatásoknak a 10. cikkben említett felülvizsgálatát követően minden egyes tagállam köteles a 12. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően elvégezni nemzeti stratégiai tervének felülvizsgálatát.

(2) A tagállam a felülvizsgált nemzeti stratégiai tervet a közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló határozat elfogadását követő három hónapon belül köteles benyújtani a Bizottság részére.”

3. A rendelet a következő 16a. cikkel egészül ki:

„16a. cikk
Egyes prioritásokkal kapcsolatos egyedi intézkedések

(1) 2010. január 1-jétől kezdődően a tagállamok kötelesek vidékfejlesztési programjukban, egyedi igényeikkel összhangban rendelkezni a közösségi stratégiai iránymutatásokban és a nemzeti stratégiai tervben kifejtett alábbi prioritásoknak megfelelő művelettípusokról:

a) éghajlatváltozás,

b) megújuló energiaforrások,

c) vízgazdálkodás,

d) biológiai sokféleség.

A tagállamok döntésük során alapul vehetik a művelettípusok e rendelet II. mellékletében szereplő példálózó felsorolását, illetve bármely más művelettípust, feltéve hogy a szóban forgó intézkedések kapcsolódnak az első albekezdésben említett prioritásokhoz, és a II. mellékletben leírt lehetséges hatások elérését célozzák.

(2) 2010. január 1-jétől az (1) bekezdésben említett művelettípusok tekintetében az I. mellékletben rögzített támogatási intenzitás mértéke *10 százalékponttal* növelhető.

(3) 2010. január 1-jétől valamennyi vidékfejlesztési program tartalmazza a következőket:

a) a művelettípusok jegyzékét és az e cikk (1) cikkében említett egyedi művelettípusokat érintő, a 16. cikk c) pontjában említett információkat.

b) egy táblázatot, amely a 2010. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időszakra tartalmazza a 69. cikk (5a) bekezdésében említett művelettípusokra fordított teljes közösségi hozzájárulást.”

4. A 17. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 69. cikk (5a) bekezdésében meghatározott kötelező moduláció alkalmazásából eredő összegeket nem kell beleszámítani az EMVA teljes hozzájárulásába, mely utóbbi alapulvételével, e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint számítják ki a tengelyenkénti minimális közösségi pénzügyi hozzájárulást.”

5. Az 51. cikk (1) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első és a második albekezdést alkalmazni kell abban az esetben is, ha az előírások említett megsértése olyan cselekmény vagy mulasztás eredménye, amely közvetlenül annak a személynek róható fel, akire a földterületet átruházták, vagy aki azt átruházta.

E bekezdés alkalmazásában az „átruházás”: bármely olyan ügylet, amelynek révén a földterülettel az átruházó többé nem rendelkezhet.

E cikk alkalmazásában az „egész mezőgazdasági üzem” kifejezésbe nem értendő bele az üzemben végzett nem mezőgazdasági jellegű tevékenység, továbbá azok a nem mezőgazdasági célú területek sem, amelyekre e rendelet 36. cikke b) pontjának i), iv) és v) alpontja alapján nem igényeltek támogatást.”

6. Az 51. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kifizetéseknek az (1) bekezdésben említett csökkentése, illetve megtagadása az alábbi feltételek mellett alkalmazandó:

a) A csökkentés vagy megtagadás nem alkalmazható azon előírások esetében, amelyekre a 26. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban türelmi időt engedélyeztek, a türelmi idő során.

b) Az e cikk (4) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy a kifizetés megtagadását, amennyiben annak összege mezőgazdasági termelőnként és naptári évenként legfeljebb 100 EUR-t tenne ki, és tartalmazza az [XXXX/2008/EK rendelet (új közvetlen támogatási rendelet)] 25. cikke értelmében a közvetlen kifizetésekre alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.

Amennyiben egy tagállam úgy határoz, hogy az első albekezdésben előírt lehetőséget veszi igénybe, akkor a következő évben az illetékes hatóság megteszi az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a mezőgazdasági termelő orvosolja az előírások szóban forgó megsértésével kapcsolatban megállapított jogsértő állapotot. A ténymegállapításról és az előírások megsértésének orvosolása érdekében teendő intézkedésekről értesíteni kell a kedvezményezettet.

c) Amennyiben az előírásoknak az (1) bekezdésben említett megsértése a kedvezményezett gondatlanságának a következménye, valamint kellően indokolt esetben a tagállamok úgy is dönthetnek, hogy nem alkalmaznak csökkentést, amennyiben az előírások megsértése – súlyossága, mértéke, valamint fennállásának időtartama alapján – kisebb jelentőségűnek minősül. Az előírások megsértésének azon esetei azonban, amelyek közvetlen veszélyt jelentenek a köz- vagy az állategészségügy szempontjából, nem tekinthetők kisebb jelentőségűnek.

Kivéve, ha a kedvezményezett azonnal megtette az előírások megállapított megsértését orvosló intézkedést, az illetékes hatóság meghozza az annak biztosításához szükséges intézkedést – amely adott esetben adminisztratív ellenőrzésre korlátozódhat –, hogy a termelő orvosolja az előírások megsértését. Az előírások kisebb jelentőségű megsértésével kapcsolatos ténymegállapításokról és az előírások megsértésének orvoslása érdekében teendő intézkedésekről értesíteni kell a kedvezményezettet.”

7. A 69. cikk szövege kiegészül a következő (5*a*), (5*b*) és (5*c*) bekezdéssel:

„(5*a*) A tagállamoknak a(z) [XXXX/2008/EK (új közvetlen támogatási rendelet)] rendelet 9. cikkének (4) bekezdésében és 10. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kötelező moduláció alkalmazásából eredő összegekkel megegyező összeget kell a jelenlegi vidékfejlesztési programok keretében a 2010. január 1-je és 2015. december 31-e közötti időszakban közösségi támogatásként az e rendelet 16a. cikkében említett, 2010. január 1-jét követően jóváhagyott művelettípusok céljára fordítaniuk.

(5*b*) Amennyiben a program lezárásakor az e cikk (5*a*) bekezdésében említett műveletekre fordított teljes összeg alacsonyabb, mint a 16. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett összeg, a különbséget a tagállamnak meg kell térítenie a közösségi költségvetés javára olyan mértékig, amennyivel a 16a. cikkben nem említett műveletekre odaítélt teljes támogatási összeget túllépték.

(5*c*) Az (5*a*) bekezdésben említett összegeket azonban az 1290/2005/EK rendelet 25. cikke céljára nem veszik figyelembe."

8. A 78. cikk f) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„f) megfontolja és jóváhagyja a vidékfejlesztési programok módosítására vonatkozó lényeges javaslatokat."

9. A 88. cikk (1) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal, e rendelet 89. cikkének sérelme nélkül, a Szerződés 87., 88. és 89. cikke nem vonatkozik a Szerződés 36. cikkének alkalmazása keretében, e rendelettel összhangban és annak megfelelően történő tagállami kifizetésekre."

10. A melléklet a következőképpen módosul:

a) A cím helyébe a következő szöveg lép:

„I. melléklet"

b) a „****" lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

*„**** Ezek az összegek az e rendelet 16a. cikkében említett művelettípusok esetében és egyéb kivételes esetekben növelhetők a vidékfejlesztési programokban megindokolandó különleges körülmények figyelembevételével."*

11. A melléklet és a következő cikkek szövegében a „melléklet" szövegrész helyébe az „I. melléklet" szövegrész lép: a 22. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (6) bekezdése, a 24. cikk (2) bekezdése, a 26. cikk (2) bekezdése, a 27. cikk (3) bekezdése, a 28. cikk (2) bekezdése, a 31. cikk (2) bekezdése, a 32. cikk (2) bekezdése, a 33. cikk, a 34. cikk (3) bekezdése, a 35. cikk (2) bekezdése, a 37. cikk (3) bekezdése, a 38. cikk (2) bekezdése, a 39. cikk (4) bekezdése, a 40. cikk (3) bekezdése, a 43. cikk (4) bekezdése, a 44. cikk (4) bekezdése, a 45. cikk (3) bekezdése, a 46. cikk, a 47. cikk (2) bekezdése, a 88. cikk (2) bekezdése, a 88. cikk (4) bekezdése, a 88. cikk (6) bekezdése.

12. A szöveg egy új II. melléklettel egészül ki, amelynek szövegét az e rendelet melléklete állapítja meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

„II. MELLÉKLET

A 16a. cikkben említett prioritásokhoz kapcsolódó művelettípusok példálózó felsorolása

Prioritás: Éghajlatváltozás		
A műveletek típusai	**Cikkek és intézkedések**	**Potenciális hatások**
A nitrogénalapú műtrágyák hatékonyabb használata (pl. csökkentett használat, berendezések, precíziós mezőgazdaság), a trágyatárolás javítása	26. cikk a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	A metán (CH_4) és a dinitrogén-oxid (N_2O) kibocsátásának csökkenése
Az energiahatékonyság javítása	26. cikk a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése	A szén-dioxid-kibocsátás (CO_2) csökkentése az energia megtakarítása révén
Talajgazdálkodási gyakorlatok (pl. szántási módszerek, köztes kultúrák változatos vetésforgók)	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	Dinitrogén-oxid (N_2O) kibocsátás csökkenése, szén-dioxid megkötése
A földhasználat módjának megváltoztatása (pl. szántóföld legelővé alakítása, tartós területpihentetés, talajok csökkentett használata/szervesanyag-tartalmának helyreállítása)	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	Dinitrogén-oxid (N_2O) kibocsátásának csökkenése, szén-dioxid megkötése
Állatállomány külterjesítése (pl. állománysűrűség csökkentése, legelés növelése)	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	metán (CH_4) kibocsátás csökkenése
Erdőtelepítés	43. és 45. cikk: mezőgazdasági és nem mezőgazdasági földterület első erdősítése	Dinitrogén-oxid (N_2O) kibocsátás csökkenése, szén-dioxid megkötése
Erdőtüzek megelőzése	48. cikk az erdészeti potenciál helyreállítása és megelőző intézkedések bevezetése	Szén-dioxid megkötése az erdőkben és szén-dioxid kibocsátás elkerülése
Prioritás: Megújuló energiaforrások		
A műveletek típusai	**Cikkek és intézkedések**	**Potenciális hatások**
Biogáz előállítása - állati hulladékot felhasználó anaerob emésztő növények (a mezőgazdasági üzemben vagy helyi termelésben)	26. cikk a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 53. cikk nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése, a metán (CH_4) kibocsátásának csökkenése
Évelő energiaültetvények (rövid életciklusú	26. cikk a mezőgazdasági	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése, szén-dioxid

erdei fák és pázsitfűfélék)	üzemek korszerűsítése	megkötése Dinitrogén-oxid (N_2O) kibocsátásának csökkenése,
Mezőgazdasági/erdészeti eredetű biomassza feldolgozása megújuló forrásból származó energia termelése érdekében	28. cikk a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése
Létesítmények/infrastruktúra biomassza feldolgozásával előállított megújuló energia termelése érdekében	53. cikk nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás 54. cikk támogatás vállalkozások létrehozásához és fejlesztéséhez 56. cikk a gazdaság és a vidéki lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése
Prioritás: Vízgazdálkodás		
A műveletek típusai	**Cikkek és intézkedések**	**Potenciális hatások**
Víztakarékos technológiák, víztárolás Víztakarékos termelési technológiák	26. cikk a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 30. cikk infrastruktúra	A vízhasználat hatékonyabbá tétele
Vizes élőhelyek helyreállítása A mezőgazdasági területek erdővé/mezőgazdasági-erdőgazdálkodási rendszerré alakítása	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések 41. cikk nem termelő beruházások a 43. és 45. cikk mezőgazdasági és nem mezőgazdasági földterület első erdősítése	Nagy értékű víztestek védelme minőségi vizek védelme
Természetközeli víztestek fejlesztése	57. cikk a vidéki örökség megőrzése és korszerűsítése	Nagy értékű víztestek védelme minőségi vizek védelme
Talajgazdálkodási gyakorlatok (pl. köztes kultúrák)	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	Hozzájárulás a vízben található különböző vegyületek – többek között a foszfor – mennyisége csökkenésének lassításához.

Prioritás: Biológiai sokféleség		
A műveletek típusai	**Cikkek és intézkedések**	**Potenciális hatások**
Műtrágya és növényvédő szerek alkalmazásának mellőzése a nagy természeti értékű mezőgazdasági területeken Integrált és ökológiai termelés	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	Megőrzött, fajokban gazdag növényzettípusok, gyepterületek védelme és fenntartása
Évelő területek és parti határsávok Biotópok/élőhelyek létrehozása/kezelése a Natura 2000 területeken belül vagy azokon kívül A földhasználat módjának megváltoztatása (gyepterület külterjes kezelése, szántóföld legelővé alakítása, tartós területpihentetés) Nagy természeti értékű évelők termesztése	38. és 46. cikk: Natura 2000 kifizetések 39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések 41. cikk nem termelő beruházások 47. cikk erdő-környezetvédelmi kifizetések 57. cikk a vidéki örökség megőrzése és korszerűsítése	Védett madarak és egyéb vadon élő állatok, javuló biotóp hálózat káros vegyületek csökkent bejutása a határos élőhelyekre
A genetikai sokféleség megőrzése	39. cikk agrár-környezetvédelmi kifizetések	Megőrzött genetikai sokféleség

"

2008/0106 (CNS)

Javaslat:

A TANÁCS HATÁROZATA

a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló 2006/144/EK határozat módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendeletre[59] és különösen annak 9. és 10. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára[60],

tekintettel az Európai Parlament véleményére[61],

mivel:

(1) A Tanács 2006/144/EK határozatával[62] elfogadta a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokat a 2007–2013 közötti programozási időszakra (a továbbiakban: közösségi stratégiai iránymutatások).

(2) Az 1698/2005/EK rendelet 10. cikke kimondja, hogy a közösségi stratégiai iránymutatások felülvizsgálhatók, különösen a közösségi prioritásokban bekövetkező jelentős változások figyelembevétele céljából.

(3) A 2003-as KAP-reform végrehajtásának értékelése keretében az éghajlatváltozást, a megújuló energiaforrásokat, a vízgazdálkodást és a biológiai sokféleséget határozták meg olyan kulcsfontosságú területekként, ahol kihívásokkal kell szembenézni. Az említett kiemelt területekhez kapcsolódó célkitűzéseket indokolt hangsúlyosabbá tenni az 1698/2005/EK rendelettel összhangban jóváhagyott vidékfejlesztési programokban.

(4) A közösségi stratégiai iránymutatásoknak meg kell határozniuk a felülvizsgált közösségi prioritások – úgy mint éghajlatváltozás, megújuló energiaforrások, vízgazdálkodás és biológiai sokféleség – megvalósítása szempontjából nagy jelentőségű területeket.

---

59 HL L 277., 2005.10.21., 1. o. Legutóbb a 146/2008/EK rendelettel (HL L 46., 2008.2.21., 1. o.) módosított rendelet.

60 HL C […]., […]., […]. o.

61 HL C […]., […]., […]. o.

62 HL L 55., 2006.2.25., 20. o.

(5) E stratégiai iránymutatások felülvizsgálata alapján minden tagállamnak felül kell vizsgálnia a vidékfejlesztési programok felülvizsgálatához referenciakeretként szolgáló saját nemzeti stratégiai tervét.

(6) A közösségi stratégiai iránymutatásokat ezért ennek megfelelően módosítani kell,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

A 2006. február 20-i 2006/144/EK tanácsi határozat a következőképpen módosul:

A határozat melléklete az e határozat mellékletében szereplő 2.5. és 3.4a. bekezdéssel egészül ki.

Kelt Brüsszelben, […]-án/-én.

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET

A 2006/144/EK határozat mellékletében foglalt, a 2007–2013 közötti programozási időszakra vonatkozó vidékfejlesztési közösségi stratégiai iránymutatások a következőképpen módosulnak:

1. A 2. rész a következő ponttal egészül ki:

„2.5 Szembenézés az új kihívásokkal

A 2003-ban bevezetett reformok felülvizsgálatának keretében a KAP 1. pillére szerinti közvetlen támogatásokra fordított kiadások és a vidékfejlesztési politika finanszírozására költött összegek egyensúlya is újra napirendre került. Tekintettel a 2013-ig rögzített teljes KAP-költségvetésre, a vidékfejlesztés kiegészítő finanszírozása kizárólag a kötelező moduláció növelésével valósítható meg. A kiegészítő finanszírozás az uniós prioritások – úgy mint az éghajlatváltozás hatásainak csökkentése, megújuló energiaforrások, vízgazdálkodás és biológiai sokféleség – területén tett erőfeszítések fokozása érdekében szükséges.

- Tekintettel arra, hogy az Európai Unió vezető szerepet vállal az alacsony szén-dioxid-kibocsátású világgazdaság létrehozásában, az éghajlatváltozás és az energiaforrások elsődleges szempontokká váltak. 2007. márciusában az Európai Tanács következtetéseket[63] fogadott el a CO_2-kibocsátásnak 2020-ra történő legalább 20%-os csökkentéséről (30%-kal egy globális célkitűzéseket tartalmazó nemzetközi megállapodás alapján) és a megújuló energiaforrások tekintetében egy kötelező 20%-os célkitűzés meghatározásáról, beleértve a kőolaj- és dízelolaj-fogyasztás 10%-ának bio-üzemanyagokkal való kiváltását. A mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás nagyban hozzájárulhat e célok eléréséhez a bioenergia-termeléshez szükséges alapanyagok szolgáltatása, a szén-dioxid megkötése és az üvegházhatást okozó gázok további csökkentése révén.

- Az Európai Unió vízgazdálkodás területén követett célkitűzéseit a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv[64] fekteti le, amelynek teljes körű végrehajtására a 2010 és 2012 közötti időszakban kerül sor. A mezőgazdaság és az erdőgazdálkodás a víz és a vízkészletek legfőbb felhasználóiként elsődleges szerepet játszanak a mind mennyiségi, mind minőségi szempontból fenntartható vízgazdálkodásban. A vízgazdálkodás egyre fontosabb szerepet tölt be az immár elkerülhetetlen éghajlatváltozás kezeléséhez szükséges alkalmazkodási stratégiában.

- A tagállamok elkötelezték magukat amellett, hogy 2010-re megfékezik a biológiai sokféleség csökkenését, de e cél elérése egyre kevésbé tűnik valószínűnek. Európa biológiai sokfélesége nagy részben a mezőgazdaságtól és az erdőgazdaságtól függ, és a sokféleség megőrzése érdekében egyre fokozottabb erőfeszítéseket kell tenni, különös tekintettel az éghajlatváltozás várható kedvezőtlen hatásaira és a növekvő vízszükségletekre."

---

63 A Tanács következtetései, Brüsszel, 2007. március 8-9., 7224/1/07 REV 1.

64 HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

2. A 3. rész a következő 3.4*a*. ponttal egészül ki:

„3.4a. Szembenézés az új kihívásokkal

Közösségi stratégiai iránymutatás Az éghajlatváltozás, a megújuló energiaforrások, a vízgazdálkodás és a biológiai sokféleség az európai vidéki térségek, mezőgazdaság és erdőgazdálkodás legjelentősebb kihívásai. Az Európai Unió éghajlatváltozás elleni átfogó stratégiájának részeként a mezőgazdaságnak és az erdőgazdálkodásnak a jövőben fokozottabban hozzá kell járulnia az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának visszafogásához, és több szén-dioxidot kell megkötnie. A mezőgazdasági és erdészeti eredetű biomasszából egyre növekvő mértékben előállított, megújuló energiaforrásból származó energiának szintén hozzá kellene járulnia az üzemanyag- és energiafogyasztásra vonatkozó új uniós célkitűzések 2020-ra való eléréséhez. Alapvető fontosságú lesz fenntarthatóbb vízgazdálkodási gyakorlatok alkalmazása a mezőgazdaságban annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben megfelelő mennyiségű és minőségű víz álljon rendelkezésre, és alkalmazkodni lehessen az éghajlatváltozásnak a vízkészletekre gyakorolt várható hatásaihoz. A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása marad mindazonáltal a legnagyobb kihívás. Következésképpen a kötelező moduláció növelése folytán 2010-től rendelkezésre álló kiegészítő forrásokat az EU fenti területeken fennálló prioritásainak támogatására kell felhasználni.

Ezen prioritásoknak való megfelelés érdekében a tagállamokat arra ösztönzik, hogy a támogatást kiemelt fellépésekre összpontosítsák. A kiemelt fellépések az alábbi művelettípusokat foglalhatják magukban:

i. Az 1. tengely alapján a beruházási támogatások célja különösen energia-, víz- és más nyersanyag-takarékos gépek és berendezések beszerzése, továbbá a megújuló forrásból származó energiának a mezőgazdasági üzemekben történő felhasználás céljából történő előállítása lehet. Az élelmiszeripari láncban és az erdészeti ágazatban a beruházási támogatás célja a bioüzemanyag-előállítás innovatív és fenntarthatóbb módjainak kifejlesztése.

ii. A 2. tengely alapján az agrár-környezetvédelmi és erdőgazdálkodási intézkedések különösen a fajokban gazdag növényzettípusok megőrzésével, a gyepterületek védelmével és fenntartásával, továbbá a mezőgazdasági termelés külterjes formáinak alkalmazásával segíthetik elő a biológiai sokféleség javítását. A 2. tengely alapján egyedi intézkedések – úgy mint agrár-környezetvédelem és erdők telepítése – szintén elősegíthetik a rendelkezésre álló vízkészletek hatékonyabb kezelését mind a mennyiség, mind azok minőségének védelme tekintetében. Ezenfelül bizonyos agrár-környezetvédelmi és erdészeti cselekvések hozzájárulnak a dinitrogén-oxid (N_2O) és a metán (CH_4) kibocsátásának megfékezéséhez, és elősegítik a szén-dioxid megkötését.

iii. A 3. és a 4. tengely alapján helyi szintű projektek és megújulóenergia-forrásokkal kapcsolatos együttműködési projektek támogathatók, továbbá a mezőgazdasági termelőknek a bioenergia-termelésben történő diverzifikációja. A természeti örökség megőrzése segíthet a magas természeti értékű élőhelyek és víztestek megóvásában.

iv. Tekintettel arra, hogy minden vidéki térségnek szembe kell néznie az éghajlatváltozással és a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos problémákkal, a tagállamok arra ösztönözhetik a Leader-csoportokat, hogy ezeket a kérdéseket horizontális témaként vegyék fel a helyi fejlesztési stratégiájukba. A csoportok megfelelő helyzetben vannak ahhoz, hogy segítsék az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást, valamint a megújulóenergia-forrásokkal kapcsolatos, helyi viszonyokra szabott megoldások megtalálását.

v. A támogatásnak főszabályként olyan művelettípusokra kell irányulnia, amelyek összeegyeztethetők az 1698/2005/EK rendeletben meghatározott célokkal és rendelkezésekkel, és esetlegesen kedvező hatások előidézéséhez járulnak hozzá az említett rendelet II. mellékletében leírt új kihívások tekintetében.”

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1.	KÖLTSÉGVETÉSI MEGNEVEZÉS (2008):	ELŐIRÁNYZATOK (2008.): (millió EUR)
	67 03	p.m.
	05 02	4 032
	05 03	36 832
	05 04	12 927

2. CÍM:
A közös agrárpolitika keretébe tartozó, a mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló tanácsi rendelet;
A közös agrárpolitika módosítása céljából a 320/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a(z) […]/2008/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendelet;
Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendelet;
A vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló 2006/144/EK határozat módosításáról szóló tanácsi határozat

3. JOGALAP:
A Szerződés 36. és 37. cikke

4. CÉLKITŰZÉSEK:
– Elvégezni a közös agrárpolitika egyszerűsítése érdekében szükséges kiigazításokat,
– Lehetővé tenni a KAP számára, hogy megragadja az új piaci lehetőségeket, és
– szembenézni az éghajlatváltozás, a vízgazdálkodás és a bioenergia kihívásaival.

5.	PÉNZÜGYI KIHATÁSOK	2009 (millió EUR)	2010 (millió EUR)	2011 (millió EUR)
5.0	KIADÁSOK – AZ EK-KÖLTSÉGVETÉS TERHÉRE (VISSZATÉRÍTÉSEK/BEAVATKOZÁSOK) – A NEMZETI HATÓSÁGOK TERHÉRE – EGYÉB:	–	–9	–180
5.1	BEVÉTELEK CÉLHOZ KÖTÖTT BEVÉTELEK	–	–	–

		2012 (millió EUR)	2013 (millió EUR)
5.0.1	KIADÁSI ELŐIRÁNYZAT	–115	–124
5.1.1	BEVÉTELI ELŐIRÁNYZAT	–55	–110

5.2 SZÁMÍTÁS MÓDJA:
Lásd a csatolt táblázatot.

6.0 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS VONATKOZÓ ALCÍMÉBEN SZEREPLŐ ELŐIRÁNYZATOKBÓL? ~~IGEN/NEM~~

6.1 FINANSZÍROZHATÓ-E A PROJEKT A FOLYÓ KÖLTSÉGVETÉS ALCÍMEI KÖZÖTTI ÁTCSOPORTOSÍTÁSSAL? ~~IGEN/NEM~~

6.2 SZÜKSÉG LESZ-E PÓTKÖLTSÉGVETÉSRE? ~~IGEN/NEM~~

6.3 SZÜKSÉG LESZ-E ELŐIRÁNYZATOK BEVEZETÉSÉRE JÖVŐBENI KÖLTSÉGVETÉSEKBE? IGEN/~~NEM~~

ÉSZREVÉTELEK:
A reform éves nettó költségvetési hatása korlátozott (14 millió EUR megtakarítás 2013-ban). A fő költségvetési hatások kétirányúak:
i. a termeléstől teljes mértékben függetlenített közvetlen kifizetések arányának növekedése;
ii. egy növekvő éves összeg (2013-ban közel 2 milliárd EUR) átcsoportosítása a piaci intézkedések és közvetlen támogatások köréből a vidékfejlesztés és a fent említett új kihívásokkal kapcsolatos fellépés céljára.

AZ ÁLLAPOTFELMÉRÉSI JAVASLATOK NETTÓ PÉNZÜGYI HATÁSÁNAK KISZÁMÍTÁSA KÖLTSÉGVETÉSI ALCÍMENKÉNT

Költségvetési év	2009	2010	2011	2012	2013
Bevétel					
6703 (összeg csökkenése)				–55	–110
Kiadás					
05 02 Piacok	0	–9	–36	–146	–155
05 03 Közvetlen támogatások (a modulációt megelőzően)	0	0	–144	32	32
05 02 és 05 03 nettó összege a modulációt megelőzően	**0**	**–6**	**–178**	**–115**	**–124**
05 03 Közvetlen támogatások (a modulációból származó összegnek a vidékfejlesztéshez történő átcsoportosítása)	0	–563	–977	–1427	–2022
05 04 Vidékfejlesztés	0	563	977	1427	2022
NETTÓ KIADÁS (05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–115**	**–124**
NETTÓ KÖLTSÉGVETÉSI HATÁS BELEÉRTVE A CÉLHOZ KÖTÖTT BEVÉTELEKET (67 03, 05 02, 05 03, 05 04)	**0**	**–9**	**–180**	**–59**	**–14**

A TEJÁGAZATOT ÉRINTŐ ÁLLAPOTFELMÉRÉSI JAVASLATOK ÁLTAL A CÉLHOZ KÖTÖTT BEVÉTELEKRE GYAKOROLT PÉNZÜGYI HATÁS KISZÁMÍTÁSA

Költségvetési év	Jogalap	2009	2010	2011	2012	2013
TEJÁGAZAT						
– A tejkvóta növelését követően a kiegészítő illetékre gyakorolt hatás (összeg csökkenése)		–	–	–	–55,1	–110,2

AZ ÁLLAPOTFELMÉRÉSI JAVASLATOK PÉNZÜGYI HATÁSÁNAK KISZÁMÍTÁSA A PIACI ÁGAZATBAN

millió EUR

Költségvetési év	Jogalap	2009	2010	2011	2012	2013
A. Az állapotfelmérés keretében a területpihentetés megszüntetése és az intervenciónak kizárólag a búzára való korlátozása						
Az export-visszatérítésre gyakorolt hatás a gabonafélék esetében		0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
A gabonafélék intervenciós tárolására gyakorolt hatás, beleértve az intervenciónak a búzára történő korlátozását*	10–13. cikk, 18. cikk	0,0	23,7	47,8	78,3	73,3
B. Egyéb intézkedések						
Burgonyakeményítőre vonatkozó támogatás	84a. cikk, 95a. cikk				–43,4	–43,4

A keményítőre vonatkozó termelési visszatérítések	korábbi 96. cikk			0,0	0,0	0,0
ÖSSZESEN		**0,0**	**23,7**	**47,8**	**34,9**	**29,9**

* Az állapotfelmérési forgatókönyvhöz kapcsolódó számítások során a búza teljes intervenciós áron történő felvásárlását vették alapul. A pályázati eljáráson alapuló intervenció (állapotfelmérési javaslat) alkalmazása esetén azonban ezt a maximális hatásnak kell tekinteni. Az esetleges csökkenés mértéke ebben a szakaszban nem számszerűsíthető.

RIZSÁGAZAT – A rizsre vonatkozó intervenció megszüntetése	10. cikk			–	–	–
LEN ÉS KENDER – Átmeneti, termeléstől függő támogatás	az 1234/2007/EK rendelet 92–94. cikk				–4,2	–8,1
SZÁRÍTOTT TAKARMÁNY – A piactámogatás megszüntetése	az 1234/2007/EK rendelet 86–90. cikk			–52,3	–145,2	–145,2
TEJÁGAZAT						
A. <u>Lehetséges költségvetési hatással bíró, választhatóvá tett intézkedések</u>:						
– Vajra vonatkozó intervenció: opcionális intervenció pályázati eljárás alapján, 30 000 tonnányi mennyiség pályázat útján történő felvásárlását követően	18. cikk					
– Sovány tejporra vonatkozó intervenció: opcionális intervenció pályázati eljárás alapján, 109 000 tonnányi mennyiség pályázat útján történő kötelező felvásárlását követően	18. cikk					
– A vaj magántárolásának támogatása választhatóvá válik a piaci helyzet függvényében	34a. cikk		(–18)	(–18)	(–18)	(–18)
– A takarmányozási céllal felhasznált sovány tejporra vonatkozó támogatás választhatóvá válik a piaci helyzet függvényében	99. cikk					
– A kazein előállításának támogatása választhatóvá válik a piaci helyzet függvényében	100. cikk					
A. <u>Költségvetési hatással bíró intézkedések</u>:						
– A vajra vonatkozó értékesítési támogatás eltörlése	korábbi 101. cikk		–10,0	–10,0	–10,0	–10,0
– A sajtra vonatkozó magántárolási támogatás eltörlése	korábbi 28. cikk b) pontja		–24,0	–24,0	–24,0	–24,0
C. <u>Kvótarendszer (fokozatos megszüntetés)</u>						
– Az export-visszatérítésekre gyakorolt hatás (b)			1,6	2,5	2,3	2,1
TEJ ÉS TEJTERMÉKEK ÖSSZESEN			**–32,4**	**–31,5**	**–31,7**	**–31,9**

SERTÉSHÚSÁGAZAT – A sertéshúsra vonatkozó intervenció megszüntetése	korábbi 17. cikk		–	–	–	–

Az 1234/2007/EK rendelet 44. cikkének (állatbetegségek) **hatályon kívül helyezése** (a)	korábbi 44. cikk	a)	–	–	–	–

a) A javaslat szerint ezeket az intézkedéseket a jövőben az 1782/2003/EK rendelet helyébe lépő új rendelet új 60. cikke alapján finanszírozzák majd.
b) Feltéve, hogy a piaci egyensúlyra vonatkozó feltételezett helyzet megvalósul.

AZ ÁLLAPOTFELMÉRÉSI JAVASLATOK PÉNZÜGYI HATÁSÁNAK KISZÁMÍTÁSA A KÖZVETLEN TÁMOGATÁSOK ÁGAZATÁBAN

Költségvetési év	2008	2009	2010	2011	2012	2013
KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK (a modulációt megelőzően)						
A. A közvetlen kifizetéseket érintő új intézkedések bevezetésének és néhány meglévő közvetlen kifizetés eltörlésének hatása			0,0	–90,0	85,8	85,8
B. A meglévő termeléstől függő közvetlen kifizetéseknek a termeléstől az egységes támogatási rendszer keretében történő függetlenítése által gyakorolt hatás			0,0	–54,1	–54,1	–54,1
C. A korábban kizárt, a támogatást a termeléssel jelenleg újra összekapcsoló közvetlen kifizetéseknek termeléstől az egységes támogatási rendszer keretében történő függetlenítése által gyakorolt hatás			0,0	0,0	0,0	0,0
KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK ÖSSZESEN (a moduláció hatását kizárva)			**0,0**	**–144,1**	**31,7**	**31,7**
D. A modulációs összeg átcsoportosítása a vidékfejlesztéshez			**563**	**977**	**1427**	**2022**

Költségvetési év	Jogalap	2008	2009	2010	2011	2012	2013
A KÖZVETLEN KIFIZETÉSEKRE VONATKOZÓ ÚJ INTÉZKEDÉSEK BEVONÁSA AZ EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZERBE/EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZERBE ÉS A MEGLÉVŐ KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK ELTÖRLÉSE (a modulációt megelőzően)							
A. A közvetlen kifizetések rendszerébe (az egységes támogatási rendszerbe/az egységes területalapú támogatási rendszerbe) bevezetett új intézkedések	III. cím						
Szárított takarmány	Javaslat					124,3	124,3
Hosszú lenrost						8,1	8,1
Burgonyakeményítőre vonatkozó feldolgozási támogatás						43,4	43,4
B. A jelenlegi közvetlen támogatási rendszer eltörlése							
Energianövények	korábbi 88. cikk				–90,0	–90,0	–90,0
C. Hatás = A + B				**0,0**	**–90,0**	**85,8**	**85,8**

A JELENLEGI, TERMELÉSTŐL FÜGGŐ KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK BEVONÁSA AZ EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZERBE/EGYSÉGES TERÜLETALAPÚ TÁMOGATÁSI RENDSZERBE (a modulációt megelőzően)							
A. <u>Az egységes támogatási rendszerbe vagy az egységes területalapú támogatási rendszerbe bevezetett új intézkedések</u>	III. cím						
Fehérjenövények	Javaslat				66,3	67,7	69,1
Rizs					90,5	90,6	181,5
Héjas gyümölcsűek					98,6	98,9	99,3
A burgonyatermesztőknek járó burgonyakeményítőre vonatkozó támogatás						63,4	64,0
Olajfaligetekre vonatkozó támogatás					105,2	105,5	105,8
Különleges minőségű durumbúzára vonatkozó támogatás					94,4	94,5	94,6
Összesen					**455,0**	**520,7**	**614,3**
B. <u>A termeléstől függő megfelelő közvetlen támogatások eltörlése</u>							
Fehérjenövények	76-78. cikk				–86,6	–88,0	–89,4
Rizs	79-82. cikk				–90,5	–90,6	–181,5
Héjas gyümölcsűek	83-87. cikk				–98,6	–98,9	–99,3
A burgonyatermesztőknek járó burgonyakeményítőre vonatkozó támogatás	93-94. cikk					–63,4	–64,0
Olajfaligetekre vonatkozó támogatás	110i. cikk				–105,2	–105,5	–105,8
Különleges minőségű durumbúzára vonatkozó támogatás	72-75. cikk az 1782/2003/EK				–128,2	–128,3	–128,4
Összesen	rendelet				**–509,1**	**–574,8**	**–668,4**
C. <u>Hatás = A + B</u>					**–54,1**	**–54,1**	**–54,1**

Költségvetési év	Jogalap	2008	2009	2010	2011	2012	2013
A JELENLEGI, TERMELÉSSEL ÚJRA ÖSSZEKAPCSOLÓ KÖZVETLEN KIFIZETÉSEK BEVONÁSA AZ EGYSÉGES TÁMOGATÁSI RENDSZERBE A VÁLASZTHATÓ KIZÁRÁSOKAT KÖVETŐEN (a modulációt megelőzően)							
A. Az egységes támogatási rendszerbe bevezetett új intézkedések	III. cím						
A gabonafélékre, olajnövényekre és fehérjenövényekre vonatkozó kifizetések					1526,7	1526,7	1526,7
A durumbúzára vonatkozó kiegészítő kifizetések					56,8	56,8	56,8
A szarvasmarhára vonatkozó különleges támogatás					51,9	52,5	106,3
Vágási támogatás, felnőtt					118,3	118,3	236,6
Vágási támogatás, borjú					66,4	66,4	132,7
Vetőmagok					30,9	30,9	30,9
Komló					2,6	2,6	2,6
B. A támogatást és a termelést újból összekapcsoló, megfelelő közvetlen támogatások eltörlése							
A gabonafélékre, olajnövényekre és fehérjenövényekre vonatkozó kifizetések					–1526,7	–1526,7	–1526,7
A durumbúzára vonatkozó kiegészítő kifizetések	66. cikk				–56,8	–56,8	–56,8
A szarvasmarhára vonatkozó különleges támogatás	68. cikk				–51,9	–52,5	–106,3
Vágási támogatás, felnőtt	68. cikk				–118,3	–118,3	–236,6
Vágási támogatás, borjú	68. cikk				–66,4	–66,4	–132,7
	70. cikk (1a)						
Vetőmagok	bekezdése				–30,9	–30,9	–30,9
Komló	68a. cikk				–2,6	–2,6	–2,6
C. Hatás = A + B					**0,0**	**0,0**	**0,0**

AZ ÁLLAPOTFELMÉRÉSI JAVASLATOK VIDÉKFEJLESZTÉSRE GYAKOROLT PÉNZÜGYI HATÁSÁNAK KISZÁMÍTÁSA

millió EUR

Költségvetési év	2009	2010	2011	2012	2013
A megnövelt kötelező modulációból származó összegek	0	563	977	1427	2022
ÖSSZESEN	**0**	**563**	**977**	**1427**	**2022**